

الله
رسول
محمد

הרוח יחיא

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה

מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

דבורים, חגבים, יתושים, זבובים,
יבחושים - כולנו מכירים את סוגי החרקים האלה
וכן עוד רבים אחרים. יצורים זעירים אלה, שאתה פוגש
תדיר, לא השתנו במאום במשך 200 מיליון השנה האחרונות לפחות.
אבולוציוניסטים טוענים שיצורים חיים עברו תהליך אבולוציה הדרגתי,
במהלכו הם השתנו והתגלמו כצורות מעבר שונות ומשונות עד להפיכתם
כביכול למינים חדשים.

אך מאובנים-חיים מוכיחים בבירור שמעולם לא התרחש תהליך זה.
אילו קרה כך באמת - אילו היה תיעוד המאובנים בכל מקום אכן גדוש
בצורות מעבר...אילו היו מאובנים-חיים אלו ממשיכים להתפתח ולהשתנות, כפי
שאבולוציוניסטים טוענים, אזי אותם אבולוציוניסטים היו לבטח מפרסמים ספרים
עמוסים בראיות המציגות זאת, אך נהפוך הוא - הם מחרישים מול מיליוני עדויות
אלה שאינן מתארות אבולוציה, כי אם בריאה.
בשל קוצר היריעה, הספר שלפניך מונה רק אחדות ממיליוני הראיות הנחרצות
המפריכות את טענת האבולוציה, ראיות שנתקלות בהתעלמות עיקשת מצד
דארוויניסטים. הדורות הבאים יביטו משתאים בתמיכתם הקנאית ובניסיונותיהם
נטולי ההיגיון של הדארוויניסטים להסביר את מוצא החיים. בספר זה תוכל לגלות
בעצמך את ההוכחות שמפריכות, אחת ולתמיד, את התיאוריה של דארווין.

על המחבר

המחבר, הנושא את שם העט "הרון יחיא", נולד באנקרה
בשנת 1956. עם סיום לימודיו בבית הספר היסודי
ובתיכון באנקרה, הוא למד אמנויות באוניברסיטת "Mimar"
Sinan באיסטנבול, ופילוסופיה באוניברסיטת איסטנבול.
מאז שנות ה-80, פרסם המחבר ספרים רבים בתחומים
פוליטיים ומדעיים ובנושאי דת ואמונה. המוקד העיקרי
שלו הינו הפרכת הדארוויניזם והמטריאליזם, שני מיתוסים
מודרניים המוצגים במסווה של מדע. חלק מספריו של המחבר תורגמו ליותר מ-
40 שפות ופורסמו במדינות הדוברות אותן. ספריו של הרון יחיא פונים לכל
האנשים, מוסלמים ושאינם מוסלמים, ללא הבדלי גיל, גזע ולאום, שכן הם
נועדו לתכלית אחת: להרחיב את דעת הקורא באמצעות עידודו להרהר
בכמה סוגיות קריטיות כגון קיומו ואחדותו של האל, ולחשוף את
היסודות הרעועים ועבודותיהן המסולפות של השיטות
והאידיאולוגיות הכופרות.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשם אלוהים הרחמן והרחום

الله
رسول
محمد

מאובנים ממוטטים את תיאוריית האבולוציה

מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

הרוך יחיאל

ולדגול באתיאזם, או בפילוסופיה מטריאליסטית או בשום אידיאולוגיה שקרית אחרת, היות שספרים אלו מאופיינים בהצגת התכנים באופן יעיל, עובדתי, ישיר ובלתי ניתן להפרכה. גם אם ימשיכו אותם אנשים לדבוק באותן אידיאולוגיות, יהיה זה רק מטעמים של התעקשות סנטימנטאלית, שכן הספרים מערערים אידיאולוגיות אלה ממש מן היסוד. כל תנועות ההכחשה בנות זמננו סופגות כיום תבוסה אידיאולוגית, הודות לספרים שנכתבו על-ידי הרון יחיא.

זוהי, ללא ספק, תולדה של חכמת הקוראן ובהירותו. המחבר מועיד את עצמו בענווה לשמש כעזר לאנשות בחיפושה אחר דרכו הנכונה של האל. אין הוא מבקש כל רווח חומרי בפרסום עבודות אלו.

אותם אנשים המעודדים אחרים לקרוא ספרים אלו, להרחיב את חשיבתם ואת לבם, ומדריכים אותם לעבוד את האל ביתר מסירות, משרתים את הנושא שירות יקר ערך.

במקביל לכך, יהיה זה רק בזבוז זמן ואנרגיה להפיץ ספרים אחרים שזורעים בלבול במוחם של אנשים, שמובילים אותם לכאוס אידיאולוגי, ושאינן להם בבירור כל השפעה חזקה ומדויקת על סילוק הספקות מלבם, כפי שמוכיח ניסיון העבר.

אכן, ספרים שמיועדים להדגיש את כוחו הספרותי של המחבר, במקום את המטרה האצילית של הושעת בני אדם מפני אובדן האמונה, אינם יכולים להיות בעלי השפעה עמוקה. אלו המפקקים בכך יכולים להיווכח על נקלה שהמטרה הבלעדית של ספרי הרון יחיא הינה לגבור על חוסר אמונה ולהפיץ את ערכיו המוסריים של הקוראן. הוכחת ההצלחה והשפעתו של שירות זה ניכרות בשכנוע הקוראים.

ראוי לזכור נקודה אחת: הסיבה העיקרית להמשכם של האכזריות, הסכסוך וחוויות קשות אחרות מהן סובל הרוב הגדול הינה נפיצותו האידיאולוגית של חוסר אמונה. הדבר יכול להגיע לידי סיום רק על-ידי מיגור אידיאולוגי של חוסר האמונה והפצת פלאי

הבריאה והמוסריות הקוראנית באופן שאנשים יוכלו לחיות לאורם. בבוחננו את מצב העולם הנוכחי, המתדרדר לאלימות, לשחיתות ולסכסוכים, אין ספק שיש להעניק שירות זה במהירות וביעילות, לבל יהיה מאוחר מדי.

ספריו של הרון יחיא ממלאים תפקיד מוביל במאמץ זה. בעזרתו של האל, יהוו ספרים אלו אמצעים דרכם יוכלו אנשים במאה העשרים ואחת להגיע לשלום, לצדק ולאשר המובטח בקוראן.

אודות המחבר

המחבר הנושא את שם העט "הרון יחיא" נולד באנקרה בשנת 1956. עם סיום לימודיו בבית הספר היסודי ובתיכון באנקרה, הוא למד אמנויות באוניברסיטת "Mimar Sinan" באיסטנבול, ופילוסופיה באוניברסיטת איסטנבול. מאז שנות ה-80 פרסם המחבר ספרים רבים בתחומים פוליטיים ומדעיים, ובנושאי דת ואמונה. הרון יחיא התפרסם כמחברם של עבודות חשובות המציגות את הונאת האבולוציוניסטים, טענותיהם משוללות התוקף, והיחסים החשוכים שבין הדארוויניזם ובין אידיאולוגיות עקובות מדם, כמו הפשיזם והקומוניזם.

עבודותיו של הרון יחיא, שתורגמו עד כה ל- 57 שפות שונות, יוצרות אוסף המסתכם ביותר מ-45 אלף עמודים המלווים ב-30 אלף איורים.

שם העט שלו מורכב מהשמות הרון (אהרון) ויחיא (יוחנן), לזכרם של שני הנביאים המוערכים שנאבקו כנגד קטנות האמונה של בני עמם. חותם הנביא שמוטבע על כריכות ספריו הינו סמלי וקשור לתוכנם. הוא מייצג את הקוראן (כתב-הקודש הסופי) ואת הנביא מוחמד (יהי רצון שאללה יברכו ויעניק לו שלוה), אחרון הנביאים. תחת הכוונת הקוראן והסונה (משנתו של הנביא [יהי רצון שאללה יברכו ויעניק לו שלוה]), המחבר רואה את ייעודו במאמץ להפריך את כל עיקרי היסוד של האידיאולוגיות הכופרות ולומר את "המילה האחרונה", באופן שיהסה לחלוטין את טענות השווא המועלות כנגד הדת. המחבר משתמש בחותם של הנביא האחרון (יהי רצון שאללה יברכו ויעניק לו שלוה), שהגיע לחכמה מוחלטת ולשלמות מוסרית, כסימן לכוונתו להציג את הדעה המכרעת.

לכל עבודותיו של הרון יחיא יש תכלית משותפת אחת: להקנות את מסרי הקוראן, לעודד קוראים לבחון סוגיות הנוגעות לאמונה, כגון קיום ואחדות האל והעולם הבא, ולחשוף את היסודות הרעועים של השיטות והאידיאולוגיות הכופרות והשקריות.

הרון יחיא נהנה מקהל קוראים רחב בארצות רבות, מהודו ועד אמריקה, אנגליה עד אינדונזיה, פולין עד בוסניה, ספרד עד ברזיל, מלזיה עד איטליה, צרפת עד בולגריה ורוסיה. חלק מספריו זמינים בשפות אנגלית, צרפתית, גרמנית, ספרדית, איטלקית, פורטוגזית, אורדו, ערבית, אלבנית, סינית, סוואהילית, האוסה, דיבהי (השפה המדוברת במאוריציוס), רוסית, סרב-קרואטית (בוסנית), פולנית, מלאית, טורקית אויגורית, אינדונזית, בנגלית, דנית, שבדית ועברית.

עבודות אלה זוכות להערכה עמוקה ברחבי העולם ועוזרות לאנשים רבים לשוב ולהאמין באל, וכן להגיע לתובנות עמוקות יותר באשר לאמונתם. התבונה והיושר שמייחדים את ספריו, והסגנון הברור שקל להבינו, משפיעים במישרין על כל אדם הקורא אותם. אותם אנשים הקוראים בעיון ספרים אלו אינם יכולים עוד להמשיך

תוכן העניינים

8	הקדמה
12	מוצא המינים לפי תיעוד המאובנים: בריאה
22	יציבות (stasis) בתיעוד המאובנים
36	דוגמאות של מאובנים-חיים
48	מאובנים-חיים מפריכים את תיאורית האבולוציה
54	סיכום
62	מאובנים-חיים מפריכים את תיאורית האבולוציה
98	עשרות אלפי מאובנים בענבר מפריכים את תיאורית האבולוציה
228	קריסת הדארוויניזם

אל הקורא

- כל ספריו של המחבר מבהירים סוגיות הנוגעות לאמונה לאורם של פסוקים מהקוראן, ומזמינים קוראים ללמוד את מילות האל ולחיות לפיהן. כל הנושאים הנוגעים לפסוקי האל מוסברים באופן שאינו מותיר ספקות או שאלות פתוחות אצל הקורא. הסגנון המהימן, הפשוט והקולח של הספרים מבטיח שכל אדם בכל גיל ומכל קבוצה חברתית יוכל להבינם בקלות. הודות לכתובה הסיפורית הבהירה והיעילה, ניתן לקרוא כל ספר ברצף אחד ללא הפסקות. גם אותם אנשים שדוחים בנוקשות את הרוחניות, מוצאים את עצמם מושפעים על-ידי העובדות המתועדות בספרים אלו והם אינם יכולים להמשיך ולפסול את אמיתות תכניהם.
- ספר זה כמו גם ספריו האחרים של המחבר מיועד לקריאה יחידנית כמו גם לדיון בקבוצה. קוראים הלהוטים להפיק תועלת מהספרים ימצאו שהשתתפות בדיון עליהם מועילה מאוד ומאפשרת להם לשתף במחשבותיהם ובניסיונם זה את זה.
- נוסף על כך, כל תרומה לפרסום הספרים שנכתבו אך ורק כדי להסב עונג לאל, וקריאתם, מהווה שירות חשוב לאיסלם. כל ספריו של המחבר משכנעים ביותר. לכן, אחת השיטות היעילות ביותר להפצת דת אמת בקרב אנשים היא לעודדם לקרוא ספרים אלו.
- אנו מקווים שהקורא יעיין בסקירת הספרים האחרים של המחבר המוצגת בסוף הספר. כתבי המקור העשירים על סוגיות הנוגעות לאמונה הינם מועילים מאוד ותענוג לקרוא בהם.
- בספרים אלו, בשונה מכמה ספרים אחרים, לא תמצאו ביטוי להשקפותיו הפרטיות של המחבר, כמו גם הסברים הנשענים על מקורות מפוקפקים, סגנונות שאינם מכבדים את קדושת הנושאים, ואף לא טיעונים פסימיסטים וחסרי תקווה הזורים ספקות בשכל וטעיות בלב.

תרגום פסוקי הקוראן לקוח מתוך תרגום הקוראן של אורי רובין
שיצא לאור בהוצאת אוניברסיטת תל-אביב ב- 2005.

מאנגלית: אירית אנגל

עריכת תרגום: תמר שיטה

GLOBAL PUBLISHING

Talatpasa Mah. Emir Gazi Cad
Ibrahim Elmas Ismerkezi A Blok Kat 4
Okmeydani-Istanbul/Turkey
Phone: (+90 212) 2220088

Printed and bound by Secil Ofset / September 2006
100. Yil Mah. MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bagcilar-Istanbul/Turkey
Phone: (+90 212) 629 06 15

An hourglass with white sand is the central focus, set against a blue background. The hourglass is tilted, and the sand is flowing from the top bulb to the bottom bulb. The background features a faint, circular watermark of a clock face with Roman numerals. The entire image is framed by a decorative border with a repeating pattern.

הקדמה

הרון יחיא

כל הדוגמאות הטיפוסיות האלה מעידות על אמת מוצקה אחת: יצורים חיים לא החלו להתקיים באמצעות התהליכים הבדויים שמציגה תיאורית האבולוציה, אלא נוצרו בן רגע. היצורים החיים של ימינו, על כל תכונותיהם המושלמות שמגלמות את הכישרון האמנותי הנעלה של האל, מתאפיינים באותה שלמות ותפארת כשל בני מינם אשר התקיימו וחיו לפני מיליוני שנים. ברגע שנפסלות כל הספקולציות והטענות של האבולוציוניסטים, מתגלה בפני כל עובדת הבריאה במלוא הדרה.

מאובנים-חיים הם הוכחות לכך שכל היצורים והצמחים החיים על פני האדמה, בעבר ובהווה, נוצרו יש מאין; ושכל אחד מהם, המצוייד בתכונות מורכבות ונעלות, הוא נס מעשה האל. פירוש הדבר הוא שלמעשה, לטענת האבולוציוניסטים, התהליך ההתפתחותי המשוער שהתרחש לאורך מיליוני שנים, מעולם לא התחולל. צורות ביניים בדויות נמוגות ונעלמות ואתן כל התרחישים הבדויים.

למטה משמאל: Caddis fly (חרק קטן דמוי-עש החי הן במים והן ביבשה) מדרת שעירי כנף, בענבר, 50 עד 45 מיליון שנה.

למטה מימין: דבורה טרופית נטולת עוקץ, בענבר, 24 מיליון שנה.

למעלה מימין: טרמיטים בני 25 מיליון שנה, לכודים בענבר.

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

מאובן הוא השריד או העקבה של צמח או של בעל חיים שהשתמר בקרום כדור הארץ עד לימינו. מאובנים שנאספו מכל רחבי העולם מהווים את מקור האינפורמציה החשוב ביותר על אודות המינים שהתקיימו על פני כדור הארץ, מאז ראשית החיים.

שלדי היצורים החיים שהמגע בינם ובין האוויר נותק באופן פתאומי, נשתמרו, לעתים בצורתם המושלמת, עד לימים אלו. חקירת מאובנים אלה מאפשרת לנו לשאוב אינפורמציה מפורטת יותר ויותר על בעלי חיים או על צמחים שנכחדו. במובן הבסיסי ביותר, אינפורמציה זו חושפת אלו יצורים חיים היו קיימים בתקופות השונות. עבור אנשי האבולוציה, הדוגמאות הטיפוסיות של מאובנים, לעתים קרובות בנות מאות מיליוני שנים, משמשות כולן ככלים בידי התיאוריות שלהם.

אבולוציוניסטים לוקחים מאובן, קושרים אותו באופן שרירותי למינים כלשהם הקיימים כיום, ולאחר מכן טוענים שאותו מאובן הוא אביו הקדמון של היצור החי הנדון. אחר כך, על סמך הנחת יסוד זו, הם בונים תרחישים מפורטים ודרמטיים. לדוגמה, אם המאובן הנדון הוא דג, הם יטענו, על בסיס עצמות בודדות, שהוא בעל מאפיינים פרימיטיביים, איברים וגפיים שהתפתחו לאחרונה בתהליך המעבר לצורת חיים "גבוהה" יותר. הם כותבים ספרים על יצור זה, עורכים ועידות ומציגים אותו כצורת מעבר או כ"חולייה החסרה" אותה חיפשו במשך זמן רב. בנקודה מסוימת, הם נאלצים להכיר בכך שלאמתו של דבר, אין הם מתבוננים אלא בדוגמה טיפוסית של יצור נכחד.

כאשר מתגלה יצור חי זהה לצורתו הידועה שהתקיימה לפני מיליוני שנים, מתערערות לאלתר כל הבדותות שאבולוציוניסטים מספרים לנו עליהן. עצם קיומו מוכיח כי יצור חי אשר - לפי טענות הדארוויניסטים - אמור היה לעבור אבולוציה משמעותית במהלך מיליוני השנים שחלפו, נשאר באופן כלשהו חסין בפני התהליך. יתרה מזאת. יצור חי זה מוכיח שבזמנים הקדומים שבהם, לטענת האבולוציה, היו קיימות רק צורות חיים פרימיטיביות, כבר חיו ושגשגו צורות חיים מפותחות במלואן על מאפייניהן המורכבים ומבניהן הייחודיים להן. היצור שאבולוציוניסטים מדמינים שהוא "פרימיטיבי", למעשה איננו כזה כלל. במילים אחרות, עד מהרה עתיד להתברר אופיין המטעה של הטענות חסרות התוקף לגבי "מעבר מיצור חד-תאי", "צורת ביניים", ו"צורת חיים פרימיטיבית". לבסוף, ראייה חשובה וזמינה מוכיחה ש"תהליך האבולוציה ההדרגתית" איננו אלא מיתוס.

מוצג המינים לפי
תיעוד המאובנים
בריאה

הרון יחיא

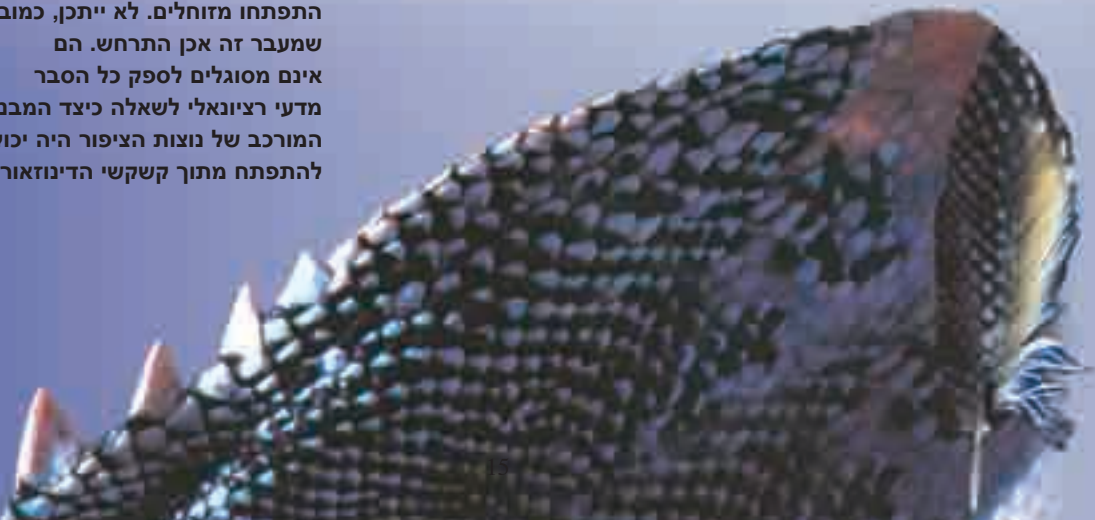
"נטורליסטים חייבים לזכור שתהליך האבולוציה מתגלה רק דרך צורות מאובנים...רק פליאונטולוגיה יכולה לספק להם את ראיות האבולוציה ולחשוף את מהלכה או את מנגנוניה."²

על מנת שתיעוד המאובנים ישפוך אור על נושא זה, עלינו להשוות בין ההשערות הנגזרות מתיאורית האבולוציה לבין תגליות המאובנים הממשיות. בהתאם לתיאוריה, כל היצורים החיים הם צאצאי צורות שונות של "אבות קדמוניים". מין חי שהיה קיים בעבר, הפך בהדרגה למין אחר, ובדרך זו הופיעו כל המינים הקיימים כיום. לפי התיאוריה, מעברים אלו התרחשו באיטיות על פני מאות מיליוני שנים והתקדמו בשלבים. אם אכן כך התרחש, כמויות אינספור של "צורות ביניים" היו חייבות להופיע ולהתקיים לאורך התהליך הממושך של המעבר הנדון. אחדות מביניהן היו לבטח משתמרות כמאובנים.

למשל, היו צריכים להימצא יצורים שחציים דג וחציים דו-חי, כאלה שנושאים עדיין במאפיינים דמויי דג אך גם רכשו מאפיינים מסוימים של דו-חיים. באותו אופן, היו חייבים להתגלות זוחלים-ציפורים בעלי מאפיינים בו-זמניים של עופות ושל זוחלים. מאחר שיצורים אלו התקיימו בתהליך מעבר, הם בהכרח היו פגומים, לקויים ומעוותים. יצורים משוערים אלו, שנטען שהתקיימו בעבר הרחוק, מוכרים כ"צורות מעבר".

אם מין חי כלשהו מסוג זה אכן התקיים, אזי מספר פרטיו אמור היה להיות בטווח המיליונים, או אפילו המיליארדים. שפע של עקבות שהשאירו אחריהם היה אמור

על אף היעדר ראיות מדעיות, אבולוציוניסטים טוענים שציפורים התפתחו מזוחלים. לא ייתכן, כמובן, שמעבר זה אכן התרחש. הם אינם מסוגלים לספק כל הסבר מדעי רציונאלי לשאלה כיצד המבנה המורכב של נוצות הציפור היה יכול להתפתח מתוך קשקשי הדינוזאור.

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

תיאורית האבולוציה טוענת שהמינים החיים על פני האדמה נוצרו כולם מאב קדמון משותף, באמצעות סדרות של שינויים זעירים. אם להציג את התיאוריה בדרך אחרת, מינים חיים אינם נבדלים זה מזה על ידי הבדלים מוחלטים, כי אם מציגים רציפות פנימית. על אף כל אלה, תצפיות ממשיות על הטבע מלמדות שרציפות זו, כנטען, איננה קיימת במציאות. עולם החי מורכב מקטגוריות שונות של יצורים שהבדלים עצומים וברורים מבחינים ביניהן. רוברט קארול (Carroll), מומחה בחקר מאובנים של בעלי החוליות, מודה בכך בספרו "דפוסים ותהליכים של אבולוצית בעלי החוליות":

"אף על פי שמספר כמעט בלתי נתפס של מינים מאכלס כיום את כדור הארץ, אין הם יוצרים מגוון רצוף של צורות ביניים שקשה מאוד להבחין ביניהן. במקום זאת, כמעט כל המינים ניתנים לזיהוי כמשתייכים למספר מוגבל יחסית של קבוצות עיקריות נפרדות בבירור..."¹

אבולוציה היא תהליך שהתרחש כביכול בעבר, ותגליות מאובנים משמשות מקור מדעי יחיד שבכוחו לספר לנו על ההיסטוריה של החיים. פייר פול גֶרֶסֶה (Grassé) אמר את הדברים הבאים בנושא זה:

הרון יחיא

דג גרם מאובן שגילו מתוארך ל-210 מיליון שנה בקירוב.

צפרדע מאובנת, 53 עד 33.7 מיליון שנה.

סרטן מאובן, 55 עד 35 מיליון שנה.

מאובן ממשפחת קווצי עור (כוכב ים) שגילו המתוארך 135 מיליון שנה.

מאובן עכביש, 355 עד 295 מיליון שנה.

מאובן צב רך-שריון, כ-300 מיליון שנה.

להימצא בתיעוד המאובנים, משום שמספר צורות המעבר חייב להיות רב אף יותר ממספר מיני בעלי החיים הידועים כיום. השכבה הגיאולוגית צריכה להיות מלאה בשרידים של צורות ביניים מאובנות. דארווין עצמו הודה בכך, כפי שכתב בספרו "מוצא המינים":

"אם התיאוריה שלי נכונה, זני ביניים רבים מספור, הקושרים את כל המינים מאותה קבוצה יחד בסמיכות הגדולה ביותר, ללא ספק היו צריכים להתקיים...ראיות, אם כן, של צורתם הקודמת היו יכולות להתגלות רק בין שרידי המאובנים."³

אפילו דארווין עצמו היה מודע להיעדר צורות מעבר שכאלה, וראה בכך את אבן הנגף העיקרית בתיאוריה שלו. זוהי הסיבה לכך שכתב את הדברים הבאים בספרו, בפרק שכונה "קשייה של התיאוריה":

"...אם מינים היו צאצאים של מינים אחרים בשינויים הדרגתיים דקים ובלתי מורגשים, מדוע איננו רואים בכל מקום צורות מעבר רבות מספור? מדוע הטבע כולו אינו שרוי באי סדר, במקום המינים המוגדרים היטב כפי שאנו רואים...ברם, לפי תיאוריה זו, היו צריכות להתקיים צורות מעבר רבות מספור, מדוע אם כן איננו מוצאים אותן משובצות באין ספור מקומות בתוך קליפת כדור הארץ?...מדוע אין התצורות והשכבות הגיאולוגיות מלאות כולן בחוליות ביניים אלו? הגיאולוגיה לבטח אינה חושפת כל שרשרת אורגאנית הדרגתית שכזו; ועובדה זו, אולי, מזינה את ההתנגדות המובנת והחמורה ביותר כנגד התיאוריה שלי."⁴

ההסבר היחיד שהציע דארווין כנגד קושי היה הטעון שתיעוד המאובנים בתקופתו היה בלתי מספק. הוא טען שכאשר תיעוד המאובנים ייחקר לפרטי הפרטים, לבטח יתגלו החוליות החסרות.

תיעוד המאובנים עשיר במידה מספקת

נוכח היעדר צורות הביניים, טען דארווין לפני 140 שנה, שהן אמנם אינן זמינות בשעתו, אולם בעתיד יצליח מחקר חדש, לבטח, לחשוף אותן. האמנם? אם לנסח את השאלה בדרך אחרת, לאחר בחינת תוצאות כל חקר המאובנים שנערך עד כה, האם עלינו להודות בכך שצורות ביניים מעולם לא התקיימו - או שעלינו להמשיך

הרן יחיא

כל היצורים החיים והצמחים אשר על פני כדור הארץ החלו להתקיים בפתאומיות, עם כל מאפייניהם המורכבים והעילאיים. במילים אחרות, הם נבראו. אין אף לא ראייה מדעית אחת המציעה שהיצורים החיים והצמחים התפתחו האחד מן השני, כפי שטוענים אבולוציוניסטים.

ולהמתין לתוצאות של חפירות נוספות?

התשובה לשאלה זו תלויה, כמובן, במידת עושרו של תיעוד המאובנים שכבר זמין בימינו. סקירת הנתונים הפליאונטולוגיים מלמדת שתיעוד המאובנים עשיר באופן יוצא מן הכלל, והוא כולל מיליארדים של דוגמאות מאובנים טיפוסיות שהושגו מאזורים שונים בעולם.⁵

על יסוד חקירת מאובנים אלה, זיהו מומחים כ-250 אלף מינים שונים, שרבים מביניהם מוכיחים דמיון הדוק ביותר ל-1.5 מיליון המינים החיים כיום.⁶ (מתוכם, מספר החרקים מגיע למיליון). עדיין, בין אינספור דוגמאות מאובנים טיפוסיות אלו, מעולם לא נתגלתה שום צורת ביניים משוערת כלשהי. מאחר שתיעוד המאובנים העשיר העלה חרס, אין להעלות על הדעת שצורות ביניים כלשהן יתגלו בעתיד בחפירות חדשות.

ט. נוויל ג'ורג' (George), פרופסור לפליאונטולוגיה באוניברסיטת גלזגו, הודה בכך עוד לפני שנים רבות:

"כבר אין עוד צורך להצטדק על דלות תיעוד המאובנים. במובנים מסוימים, הוא נעשה עשיר בדרגה שכמעט לא ניתן להשתלט עליו, והתגליות מקדימות את האינטגרציה...אף על פי כן, תיעוד המאובנים ממשיך להיות מורכב בעיקר מפערים."⁷

ניילס אלדריג' (Eldrege), פליאונטולוג ידוע ומנהל המוזיאון האמריקני להיסטוריה של הטבע, ציין כי טענתו של דארווין ש"תיעוד המאובנים לוקה בחסר, וזו הסיבה שאיננו מוצאים כל צורות מעבר" משוללת תוקף:

"הקפיצות בתיעוד וכל הראיות הקיימות מוכיחות שהתיעוד אמיתי: הפערים שאנו מבחינים בהם [בתיעוד המאובנים] משקפים אירועים אמיתיים בהיסטוריה של החיים - ולא תוצר מלאכותי של תיעוד מאובנים דל."⁸

רוברט ווסון (Wesson), ציין בספרו "מעבר לברירה טבעית" משנת 1991, שהפערים בתיעוד המאובנים הם ממשיים ויסודיים:

"מכל מקום, הפערים בתיעוד הם ממשיים. היעדר תיעוד של הסתעפות משמעותית כלשהי הוא מהותי מאוד. מינים לא משתנים או כמעט לא משתנים, לאורך תקופות ארוכות...סוגים מעולם לא הראו התפתחות למינים או לסוגים חדשים, אלא רק החלפה של אחד על ידי אחר, והשינוי הוא פתאומי פחות או יותר."⁹

הרון יחיא

החדשים": כולם ידעו את האמת אך העדיפו להתעלם ממנה. פליאונטולוגים שניצבים בפני תיעוד עקשני שממאן במפגיע לאשר את דפוס הניבויים של דארווין, פשוט מסיטים את מבטם לכיוון אחר.¹¹

הפליאונטולוג האמריקני, ס. מ. סטנלי (Stanley), תיאר כיצד עובדה זו, שנחשפה בתיעוד המאובנים, נתקלת בהתעלמות מצד הדוגמה הדארוויניסטית שחולשת על העולם המדעי, וכיצד גם אחרים מקבלים עידוד להתעלם ממנה:

"תיעוד המאובנים המוכר אינו תואם, ומעולם לא תאם, לרעיון ההדרגתיות. הדבר הבלתי רגיל הוא, שמבעד למגוון נסיבות היסטוריות, אפילו ההיסטוריה של ההתנגדות טושטשה... רוב הפליאונטולוגים חשו שהראיות שנחשפו פשוט סותרות את הדגש של דארווין על שינויים איטיים, דקים ומצטברים, שמובילים לתמורות של המינים... הסיפור שלהם הודחק."¹²

הבה נבחן כעת ביתר פירוט את האמת הזו שנחשפת על ידי תיעוד המאובנים ושזכתה עד כה "להדחקה".

מאובן זחל בן 24 מיליון שנה, משובץ בענבר, הוא הוכחה לכך שזחלים היו קיימים מאז ומתמיד בדיוק באותה צורה - ומעולם לא עברו תהליך של אבולוציה.

גולם צרצר, 50 עד 45 מיליון שנה.

הטיעון שהועלה לפני 140 שנה כי "לא נתגלו עדיין צורות מעבר אך הן יתגלו בעתיד", איננו בר הגנה כיום. תיעוד המאובנים עשיר במידה מספקת כדי להעיד על מוצא החיים, והוא חושף תמונה מדויקת ומפורשת: מינים שונים הופיעו, כולם, בפתאומיות, באופן בלתי תלוי זה ובכל מבניהם השונים. שום "צורות מעבר" מתפתחות דמיוניות לא התקיימו ביניהם.

עובדות שנחשפו על ידי תיעוד המאובנים

מהו המקור ליחסי ה"אבולוציה-פליאונטולוגיה" שנטמעו בתת ההכרה של החברה? מדוע בכל פעם שמאזכר תיעוד המאובנים, רוב האנשים מניחים מראש שקיים קשר ברור וחיובי בינו ובין התיאוריה של דארווין? תשובות לכך מוצגות במאמר שפורסם במגזין "מדע":

"למרבה הצער, מדענים מיומנים רבים מחוץ לביולוגיה האבולוציוניסטית ולפליאונטולוגיה קיבלו בטעות את הרושם שתיעוד המאובנים הוא הרבה יותר דארוויניסטי מכפי שהוא באמת. קרוב לוודאי שהדבר נובע מפישוט יתר בלתי נמנע, שמאפיין מקורות משניים: ספרי לימוד ברמה בסיסית, מאמרים פופולאריים למחצה וכיוצא בזה. נוסף על כך, מעורבת בדבר, קרוב לוודאי, גם תקוות שווא כלשהי. בשנים שלאחר תקופתו של דארווין, קיוו חסידיו לגלות ממצאים צפויים. באופן כללי, התקדמות זו לא הושגה, אך האופטימיות ממאנת לגווע, וכמה פנטסיות צרופות הסתננו לתוך ספרי הלימוד."¹⁰

ג. אלדריג' ואיאן טאטרשל (Tattershall) הציעו את הפרשנות החשובה הבאה לסוגיה זו:

"העובדה שסוגים אינדיבידואליים של מאובנים נשארו זהים בכל משך הופעתם בתיעוד המאובנים הייתה ידועה לפליאונטולוגים זמן רב בטרם פרסם דארווין את ספרו. דארווין עצמו...ניבא שהזרות הבאים של פליאונטולוגים ימלאו את הפערים בעזרת מחקר שקדני... 120 שנות מחקר פליאונטולוגי הבהירו בפסקנות שתיעוד המאובנים לא יאמת חלק זה בניבויי של דארווין, ושהבעיה איננה נעוצה בדלות התיעוד. תיעוד המאובנים מוכיח בפשטות שהניבוי מוטעה."

התצפית המוכיחה שמינים הם למעשה ישויות שמרניות ויציבות להפליא לאורך תקופות זמן ממושכות משולה, בכל מאפייניה, לסיפור "בגדי המלך

**יציבות (stasis) בתיעוד
המאובנים**

הרון יחיא

בתיעוד המאובנים את הראיות הנחוצות להם כדי להוכיח את תהליך האבולוציה הבדוי שלהם. מכל מקום, מאובנים אינם מספקים כלל את צורות המעבר שהם תרים אחריהן. יתר על כן, המאובנים חושפים שהיצורים החיים שעברו כביכול תהליך של שינוי לאורך זמן, למעשה מעולם לא עברו אבולוציה כלל, גם לאורך מאות מיליוני שנים. צורות חיות אלה זהות לצורה שבה הן הופיעו במקור, ומעולם לא עברו כל שינוי הדרגתי.

ניילס אלדריג' תיאר כיצד היציבות שנתקלת בהתעלמות מצד פליאונטולוגים אבולוציוניסטים, חותרת תחת טענת האבולוציה ההדרגתית של דארווין: "אולם יציבות זו נזנחה מטעמי נוחות כמאפיין של היסטורית החיים שיש להתחשב בו בביולוגיה האבולוציונית. ויציבות זו המשיכה להיתקל בהתעלמות עד שגולד ואנוכי הראינו שהיא היבט אמיתי של היסטורית החיים שאין מנוס אלא להתמודד איתו - ושלמעשה, הוא אינו מציג איום מהותי לרעיון האבולוציה הבסיסי עצמו.

מאחר שזו הייתה בעייתו של דארווין: לבסס את

הסבירות של רעיון האבולוציה עצמו, דארווין

חש שעליו לערער על...תפיסת העולם של

קביעות המינים. עבור דארווין, היציבות

היוותה טרדה מכוערת.¹⁵

דבריו של אלדריג' משקפים במדויק את

הקושי שהיציבות בתיעוד המאובנים

הפליגה

מאובן דג
התריסנית (בעל
קוצים על גבו)
שגילו מתוארך
לעידן המזוזואיקון
(לפני 245-265
מיליון שנה) נושא
בדיוק את אותם
מאפיינים כשל דגים
אלו החיים בים
כיום. יצור מיוחד
זה, בן כ-250 מיליון
שנה, ממחיש
בבירור שתהליך
האבולוציה הוא פרי
דמיון ותו לא.

כשאנו חוקרים את ההיסטוריה של הטבע, איננו מוצאים שיצורים חיים "מתפתחים למבנים אנטומיים אחרים", אלא שהם נשארו בצורתם המקורית ללא שינוי, אפילו לאורך מאות מיליוני שנים. מדענים מתייחסים להיעדר שינוי זה כאל "יציבות" (stasis). מאובנים-חיים ויצורים שלא שרדו עד ימינו, אך שנשמרו כמאובנים בשכבות שונות של היסטורית כדור הארץ, מהווים הוכחה מוחשית ליציבות בתיעוד המאובנים. יציבות זו מלמדת שתהליך אבולוציה הדרגתי לא התרחש מעולם. סטיבן ג'יי גולד (Gould), תיאר במאמר שהתפרסם בכתב העת "היסטוריה של הטבע" את חוסר העקביות שבין תיעוד המאובנים לבין תיאורית האבולוציה:

"ההיסטוריה של רוב המינים המאובנים כוללת שני מאפיינים שאינם עולים בקנה אחד עם רעיון ההדרגתיות: 1. יציבות. רוב המינים אינם מציגים כל שינוי כיווני במשך קיומם על פני האדמה. הם מתגלים בתיעוד המאובנים בדיוק באותה צורה שאפיינה אותם כשנכחדו ונעלמו. שינוי מורפולוגי (מבני) הוא לרוב מוגבל וחסר כיווניות. 2. הופעה פתאומית. בכל האזורים, מינים אינם מופיעים באופן הדרגתי דרך שינוי הצורה הסדיר של אבותיהם הקדמוניים; המינים נגלים בבת אחת ובצורתם המושלמת."¹³

יצור חי השורד בצורתו המושלמת ללא רבב עד לימינו, כשהוא נושא בכל אותם מאפיינים שתיארו אותו לפני מיליוני שנים ולא עבר שינוי מכל סוג שהוא, מהווה ראיה חזקה דיה כדי להיפטר ממודל האבולוציה ההדרגתית שהוצג על ידי דארווין. זאת ועוד, לא התגלתה רק דוגמה אחת, אלא נתגלו מיליוני דוגמאות הממחישות זאת. אינספור יצורים אינם נבדלים כהוא זה מצורתם המקורית, זו שהתקיימה לפני מיליוני ואפילו מאות מיליוני שנים. כפי שציין נייילס אלדריג', מצב עניינים זה גורם לפליאונטולוגים להתחמק מרעיון האבולוציה, שעדיין זוכה לתמיכה כיום:

"לא פלא שפליאונטולוגים נרתעים מאבולוציה זה זמן כה רב. נראה שהיא מעולם לא התרחשה. איסוף שקדני של מאובנים הניב זיגוגים, תנודות שוליות, ושינוי מצטבר זעום מאוד ואקראי על-פני מיליוני שנים, בקצב שהינו איטי מכדי להיות אחראי לכל השינוי העצום שהתרחש בהיסטורית האבולוציה."¹⁴

לאמתו של דבר, היציבות שנצפית בתיעוד המאובנים משקפת את הבעיה הגדולה ביותר שניצבת בפני חסידי האבולוציה. זאת משום שאבולוציוניסטים מחפשים

מאובן חרק, בענבר, בן כ-170 מיליון שנה, שאינו נבדל מבני-זוגו בני זמננו שנמצאו בחופי הים הבלטי.

מאובן העקרב העתיק ביותר נתגלה בסקוטלנד. מין זה, המוכר כ-*"Pulmonoscorpis kirktoniensis"*, הוא בן 320 מיליון שנה, ואף על פי כן איננו שונה מעקרבים של ימינו.

שפירית מאובנת בת 140 מיליון שנה, נמצאה בבוואריה שבגרמניה וזהה לשפיריות חיות בימינו.

מאובן חסילון זה בן 170 מיליון שנה, מתור היורה, איננו שונה מחסילונים בני זמננו.

מאובן זבוב בן 35 מיליון שנה בעל אותו מבנה גופני כשל הזבובים כיום.

יציבות (stasis) בתיעוד המאובנים

אילו הייתה מתרחשת אבולוציה, אזי יצורים חיים היו צריכים להתפתח דרך שינויים הדרגתיים ולהמשיך להשתנות לאורך הזמן. ברם, תיעוד המאובנים מוכיח את ההיפך הגמור - קבוצות יצורים שונות הופיעו באופן פתאומי, ללא אבות קדמוניים מאחור, ונשארו במצבם המקורי במשך מיליוני שנים, מבלי שעברו שינוי כלשהו.

כוכב ים שגילו מתוארך 7-100 מיליון שנה בקירוב.

מאובן סרטן הפרסה מתור האורדוביק, בן 450 מיליון שנה, שאינו נבדל מדוגמאות טיפוסיות החיות בתקופתנו.

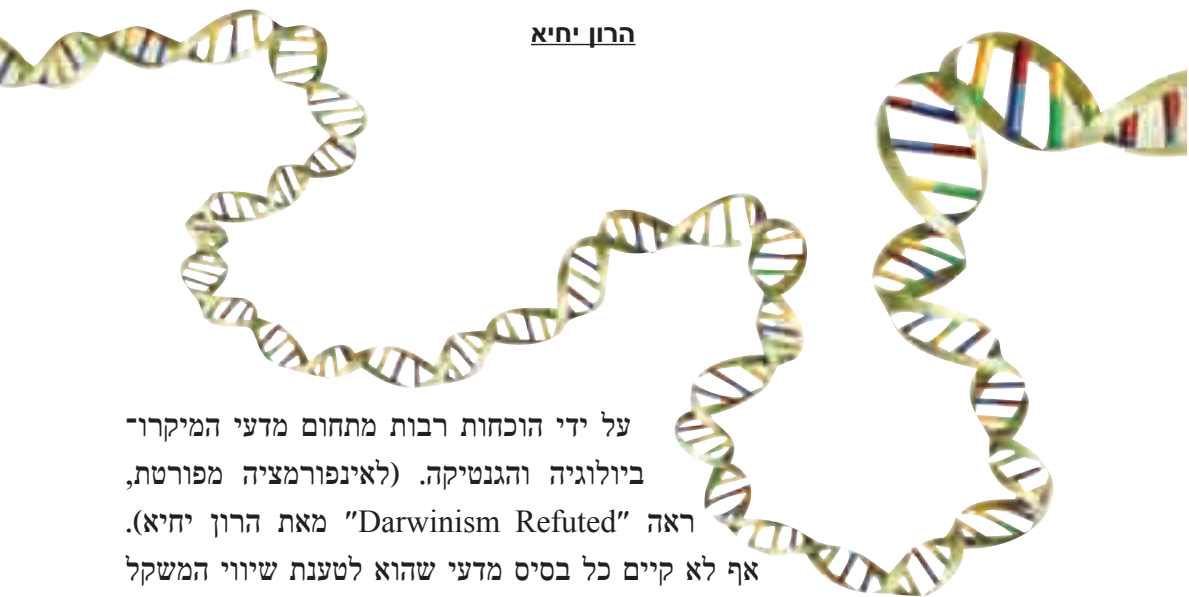

מאובני צדפות מתור האורדוביק, שאינם נבדלים מעמיתיהם המודרניים.

האמוניטים (יצורים בעלי קונכיות ממחלקת ראש רגליים) הופיעו לפני כ-350 מיליון שנה, ונכחדו לפני 65 מיליון שנה. במהלך 300 מיליון שנות קיומם, המבנה שלהם, כפי שנצפה במאובנים, מעולם לא השתנה.

על ידי הוכחות רבות מתחום מדעי המיקרו-
ביולוגיה והגנטיקה. (לאינפורמציה מפורטת,
ראה "Darwinism Refuted" מאת הרון יחיא).
אף לא קיים כל בסיס מדעי שהוא לטענת שיווי המשקל
המקוטע בנוגע ל"אוכלוסיות צרות", שהועלתה כהסבר ליציבות
בתיעוד המאובנים, ולכן, להיעדר צורות המעבר. שיווי משקל מקוטע ספג מכה
קשה כשהתגלה שבמונחים גנטיים, אוכלוסייה מצומצמת אינה מציגה כל יתרון
לתיאורית האבולוציה, כי אם חיסרון! לא רק שאוכלוסיות מצומצמות אינן
מתפתחות בצורה בריאה שמאפשרת צמיחה של מין חדש, הן אף גורמות למעשה
לפגמים גנטיים. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שהפרטים בקבוצות קטנות ומבודדות
מתרבים בקביעות בתוך מאגר גנטי מוגבל. לכן, יחידים "הטרוזיגוטים" (יצורים
הנושאים גנים שונים לגבי תכונה מסוימת) נורמאליים - אלו שנהנים ממאגר גנים
רחב - נעשים "הומוזיגוטים" (בעלי זוגות גנים זהים לגבי כל תכונה) או מוגבלים
יותר מבחינת הווריאציות הגנטיות שלהם. כתוצאה מכך, גנים פגומים שהם בדרך
כלל רצסיביים, הופכים לדומיננטיים, ועקב כך, בהכרח יוצרים פגמים ומחלות
גנטיות רבות יותר באוכלוסייה.

מכאן שהיעדר צורות מעבר בתיעוד המאובנים אינו תוצאה של התרחשות
אבולוציה באוכלוסיות מצומצמות. נוסף על הוכחות מדעיות נחרצות אלה, חסידי
מודל שיווי המשקל המקוטע אינם מסוגלים להסביר מדוע מעולם לא נתגלו עקבות
של שינויים באוכלוסיות כה קטנות בתיעוד המאובנים.

הדברים הללו מוכיחים בבירור שאין בכוחם של הן מודל האבולוציה ההדרגתית
שהוצע על ידי דארווין והן מודל שיווי המשקל המקוטע כדי לחפות על ליקוייהם,
להסביר את היציבות שבתיעוד המאובנים, את הופעתם הפתאומית של צורות
חיות, ואת היעדרן של צורות מעבר. תהיה אשר תהיה התיאוריה שתוצג, כל

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

בפני דארווין, ובהיווכחם בחוסר התקפות של טענת האבולוציה ההדרגתית של דארווין, הציעו אלדריג' וסטיבן ג'יי גולד, את הרעיון של "שיווי המשקל המקוטע". אף על פי כן, הנקודה שאלדריג' מתעלם ממנה היא שהיציבות שמוכחת בצורה כה מפורשת בתיעוד המאובנים מייצגת גם דילמה מרכזית בפני שיווי משקל מקוטע.

הפליאונטולוגים שהציעו את מודל שיווי המשקל המקוטע של האבולוציה הודו שהיציבות בתיעוד המאובנים מציגה "בעיה". אך מאחר שהם ממאנים בכל תוקף לזנוח את רעיון האבולוציה, הם מציעים רעיון האומר שיצורים חיים החלו להתקיים לא בהשתנויות קטנות, אלא בשינויים פתאומיים וגדולים מאוד. בהתאם לטענה זו, שינויים אבולוציוניים התרחשו במרווחי זמן צרים מאוד, ובתוך אוכלוסיות מצומצמות מאוד. עד להתרחשות הקפיצה הפתאומית, האוכלוסייה כמעט שלא הציגה שינויים והייתה מצויה בסוג של שיווי משקל. היות שהאוכלוסייה המשוערת הנדונה הייתה מצומצמת, מוטציות גדולות לכאורה זכו במהירות רבה להעדפה על ידי ברירה טבעית, וכך - איכשהו - צמח מין חדש. שיווי משקל מקוטע טוען שיצירת מין חדש התרחשה בתוך קהילות שמנו מספר פרטים קטן מאוד של צמחים או של בעלי חיים. ברם, מודל אבולוציה זה הופרך

אין כל עדות לתהליך אבולוציוני במוצא הצפרדעים. הצפרדעים העתיקות ביותר שנתגלו, שונות לגמרי מדגים. הן הופיעו במבנים שהיו ייחודיים להן ונשאו את אותם מאפיינים בדיוק כשל צפרדעים מודרניות. אין כל הבדל בין מאובן צפרדע זה בענבר, שגילו 25 מיליון שנה, לבין דוגמאות טיפוסיות שחיות כיום.

איומה...ייתכן שהם יהפכו למעט גדולים יותר או גבשושיים יותר, אך הם נשארים אותם מינים, ואין זה כתוצאה מחוסר שלמות או פערים, אלא מיציבות. ועדיין, יציבות בלתי רגילה זו נתקלה ככלל בהתעלמות כאילו אינה מייצגת נתונים. אם הם אינם משתנים, אין זו אבולוציה ולכן אתה לא יכול לדבר עליה.¹⁶

"חוסר היעילות" של הסביבה

מאובנים-חיים משקפים את חוסר הנבדלות בין הדוגמאות הטיפוסיות של ימינו ובין שרידי המאובנים מהעבר, ולכן מוכיחים שמינים לא עברו כל אבולוציה לאורך מיליוני שנים. כך, הם מנחיתים מכה קשה על תיאורית האבולוציה, שכידוע היטב, טוענת שרק אותם יצורים שמסוגלים להסתגל לתנאי הסביבה המשתנים שורדים, ושיצורים אלה התפתחו ליצורים חיים אחרים תחת השפעת שינויים אקראיים דמיוניים. לאמתו של דבר, מאובנים מלמדים שהרעיון של מינים ש"מגיבים" בהדרגה לתנאים סביבתיים הוא משולל כל יסוד.

דוגמאות של מאובנים-חיים עתיקים כוללות את הכריש, שאינו מראה כל סימני שינוי על אף גילו, כ-400 מיליון שנה. כך גם דג הלטימריה, שהוצג על ידי אבולוציוניסטים כצורת מעבר בין דג לדו-חי (ימי-יבשתי) עד שנתגלו דוגמאות חיות באזור מדגסקר, מהווה הוכחה סותרת ניצחת לתרחיש השינוי של תיאורית האבולוציה.

כתב-העת "פוקוס", על אף נקודת מבטו האבולוציוניסטית, דן בסוגית היצורים החיים שלא השתנו במשך מיליוני שנים בגיליון

של אפריל, 2005, שעסק בלטימריה:

"התגלית שיצור גדול כמו הלטימריה חי במשך שנים כה רבות נסתר מעיני העולם המדעי, משכה תשומת לב והתעניינות רבה. אף על פי כן, ישנם הרבה מאוד יצורים, שבדומה ללטימריה, הם זהים למאובנים שנשתמרו מלפני מיליוני שנים. לדוגמה, הנאופילינה (Neopilina), מין של סרטן, לא השתנה במאום במשך 500 מיליון שנה, העקרב במשך 430 שנה, סרטן הפרסה (Limulus), יצור ימי בעל שריון וזנב דמוי חרב, נשאר כשהיה במשך 225 מיליון שנה והטואטרה

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

הטענות שיצורים חיים עברו אבולוציה, ינחלו כישלון וידונו לקריסה בידי המדע, משום שיצורים חיים לא התפתחו מעולם. האל ברא את כל הדברים החיים במצבם המושלם, יש מאין. לכן, על כל הטענות שיצורים חיים התפתחו, נגזר להיעלם.

סטיבן ג'יי. גולד, אחד מאבותיה האינטלקטואליים של תיאורית "שיווי המשקל", הודה בכך בבהירות רבה בוועידה שבה השתתף בקולג' הוברט & ויליאמס סמית':

"כל פליאונטולוג יודע שרוב המינים אינם משתנים. הדבר מטריד...גורם למצוקה

הכריש, אחד היצורים המסוכנים ביותר בסביבת הים, ומאובן בן 400 מיליון שנה המוכיח שכרישים מעולם לא עברו כל אבולוציה.

הרון יחיא

סביבה משתנים, מינים עוינים ותחרות בין מינים, אמורה להוביל לברירה טבעית, לבחירת המינים המועדפים באמצעות מוטציה, ולהשתנות גדולה יותר של מינים אלו במהלך תקופת זמן ממושכת. אבל העובדות שונות. לדוגמה, נבחן את התיקנים. על אף ההתרבות המהירה מאוד של יצורים אלה ותוחלת חייהם הקצרה, הם נשארו ללא שינוי במשך 250 מיליון שנה. חיידקים קדומים מגלמים דוגמה אפילו מוחצת יותר. יצורים אלה הופיעו לפני 3.5 מיליארד שנה, כשכדור הארץ היה עדיין לוחט, והם עדיין חיים וקיימים כיום במימיו הרותחים של "הפארק הלאומי ילוסטון".

תיאורית האבולוציה איננה אלא סיפור בדוי שנכתב על היסטורית המינים בטבע, והיא מופרכת שוב ושוב באמצעות ממצאים מדעיים שמושגים על ידי חסידיה! מאובנים-חיים מוכיחים במובהק שהשפעות הסביבה על יצורים חיים אינן גורמות לשינויים המכונים אבולוציה, אלא להיפוכו של דבר. מינים לא הגיעו לצורתם הנוכחית בימינו דרך תהליך של שינוי אקראי. כולם נבראו ללא רבב על ידי אלוהים כל-יכול והמשיכו להתקיים בצורת בריאתם המקורית לאורך כל תקופת קיומם על פני האדמה.

מאובן עקרב, בענבר,
50 מיליון שנה.

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

(Tuatara), מין של זוחל שחי בניו-זילנד במשך 230 מיליון שנה. פרוקי רגלים רבים, תנינים, צבים ומינים רבים אחרים של צמחים, נמנים אף הם עם רשימה מתארכת זו.¹⁷ "פוקוס" ציין את הדוגמאות של תיקנים ושל חיידקים קדומים, והודה בצורה גלויה שמינים אלו מנחיתים מכה על תיאורית האבולוציה: "מנקודת מבט אבולוציונית, הסבירות שיצורים מסוג זה יעברו מוטציה היא גבוהה יותר משל אחרים, זאת משום שכל דור חדש משמעו שכפול של די.אן.איי. אם נביא בחשבון את מספר הפעמים שתהליך השכפול התרחש לאורך מיליוני שנים, תעלה תמונה מעניינת מאוד. בתיאוריה, גורמי לחץ שונים, כגון תנאי

מאובן סרטן פרסה, ודוגמה
טיפוסית בת ימינו.

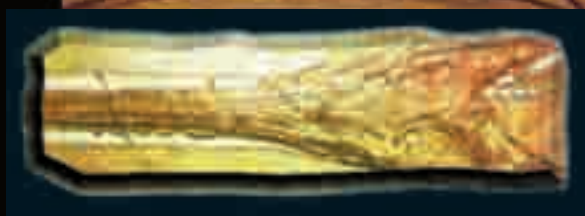
מאובן טואטרה, זוחל ממשפחת
הספנדוניים, ופרט טואטרה החי כיום.

מאובן תנין בן 190 מיליון שנה, ותנין בן ימינו.

מאובן לטאת הסלמנדרה, 160 מיליון שנה.

ברקע: נוצת נקר, הזזה לנוצות הנקר בתקופתנו.

מאובני נחש בני מיליוני שנים מוכיחים שנחשים מעולם לא עברו כל שינוי.

נוצה מאובנת, 120 מיליון שנה.

מימין: פרח מאובן.
למעלה: פרח ממשפחת
הרקפתיים של ימינו.

מאובן נמלה בת שני
מיליון שנה שנשתמרה
בענבר.
למעלה: נמלה חיה
בתקופתנו. יצורים אלה
נשארו כפי שהיו לפני
מיליוני שנים.

מאובן של עלה עץ
האדר מלפני מיליוני
שנה, ועלי אדר
מודרניים.

ברקע: מאובן של צמח פורח, העתיק ביותר שנחשף.

דוגמאות של
מאובנים-חיים

הרון יחיא

נלכדו, מפעם לפעם, למעלה מ-200 פרטים חיים של דג הלטימריה. הפרט השני התגלה בשנת 1952 בסביבת איי קומורו מצפון-מערב למדגסקר והשלישי באי סולוסי האינדונזי ב-1998. הפליאונטולוג, חסיד תיאורית האבולוציה, ג'. ל. ב. סמית' (Smith) לא הצליח להסתיר את תדהמתו מלכידת דג הלטימריה הראשון, באומרו, " אם הייתי פוגש דינוזאור ברחוב, לא הייתי נדהם יותר".²⁰

מאוחר יותר התפרסמו בכתב העת "נשיונל גיאוגרפיק" צילומים של זוג דגי לטימריה מקפצים! לכידת דגי לטימריה חיים הוכיחה שכל הטענות לגביהם הן בחזקת בדותות גרידא. האיבר שחוקרי האבולוציה הציעו כריאה פרימיטיבית התברר ככיס שומן ותו לא. נוסף על כך, אבולוציוניסטים טענו בעקביות שזהו דג שחי במים רדודים כזוחל פוטנציאלי שמתכוון לעבור מהמים ליבשה, שם הוא ימשיך "להתפתח". ברם, התברר שזהו דג שחי במעמקי האוקיינוסים - דג השוכן

למטה: ג'. ל. ב. סמית' (Smith), הפליאונטולוג האבולוציוניסטי, ודג לטימריה חי שנתגלה באיי קומורו. דוגמה טיפוסית ראשונה זו הוכיחה שהלטימריה היה דג מפותח במלואו, ולא צורת מעבר, כפי שנטען על ידי אבולוציוניסטים. 200 פרטי דג לטימריה שהתגלו מאז, אישרו עובדה חשובה זו.

מאובן לטימריה,
410 מיליון שנה.

מאובן-חי הוא הכינוי שנקשר ליצורים שעקבותיהם מופיעות בשכבות המאובנות מתקופות גיאולוגיות מוקדמות, ושפרטים חיים בני מינם עדיין חיים ונמצאים בימינו. יצורים חיים אלה אינם נבדלים כלל מדומיהם שחיו לפני מיליוני שנים, והם מייצגים דוגמאות חיות של אותם פרטים שמתו והתאבנו מזמן.

אין ספק שהדוגמה החשובה מכולן היא של דג הלטימריה שנזכר לעיל. במשך שנים רבות תיארו אותו חסידי אבולוציה כצורת המעבר המשמעותית ביותר והשקיעו טרחה רבה בבניית ספקולציות סביבו, עד להפתעה שנתגלתה לראשונה בשנת 1938.

דג הלטימריה: דוגמה לצורת מעבר כוזבת

"בחורף 1938, לא הרחק מחופי דרום אפריקה, שלתה ספינת הדייגים "הנריין" מהאוקיינוס ההודי ליד נהר Chalumna, דג שנחשב ליצור אשר נכחד כבר לפני 70 מיליון שנה. זה היה דג הלטימריה, בעל חיים שחי ושגשג לצד דינוזאורים...¹⁸

ציטוט זה מפי האבולוציוניסט קייט' ס. תומפסון (Thompson), יושב ראש אקדמיית אוניברסיטת אוקספורד למדעי הטבע, הוא ביטוי ברור למהירות שבה מיתוס האבולוציה נגזר כלא היה. לכידת פרט חי של דגי הלטימריה גזרה עליה על אחד היסודות השקריים ביותר של תיאורית האבולוציה.

דג הלטימריה, שלפי תיעוד המאובנים מתוארך כבן-410 מיליון שנה ושחי בתור הדבון, נחשב בעיני אבולוציוניסטים לצורת מעבר רבת עוצמה בין דגים לזוחלים. הדג נעלם באופן מסתורי מתיעוד המאובנים לפני 70 מיליון שנה, במהלך תור הקרטיקון, והוערך שהוא נכחד בתקופה זו.¹⁹ ביולוגים אבולוציוניסטים שהסתמכו על מאובנים אלה, הציעו שליצור זה הייתה ריאה בלתי תפקודית, או בלשונם, ריאה פרימיטיבית. יצירת הספקולציות סביב דגי הלטימריה רווחה במידה כזו שהדג אוזכר בפרסומים מדעיים רבים כהוכחה המשמעותית ביותר לאבולוציה. במהרה החלו להופיע בספרים ובכתבי-עת ציורים ורישומים של הדג העוזב את המים לטובת היבשה. כל ההנחות, התמונות והטיעונים, התבססו, כמובן, על האמונה שהיצור נכחד.

האמת הייתה שונה מאוד. מאז ניצוד הפרט הראשון באוקיינוס ההודי ב-1938,

הרון יחיא

האבולוציוניסטים, בגאווה רבה, כתמיכה לתרחיש הדמיוני של מעבר הדגים ממים ליבשה. ההיתקלות ביצור חי זה ב-1938, גילתה באחת את טיבה השקרי של תזת המעבר ממים ליבשה. חסידי האבולוציה לא הטילו דופי באמיתות גילוי מאובן-חי זה ולא ניסו לשכנע שמקורו של הגילוי בטעות. הם לא העלו מאז כל השערות חדשות בנוגע לדג הלטימריה ולסיפור על מעברו מהים ליבשה. הקיפאון בתיעוד המאובנים הפריך, אם כך, את הסיפור של אבולוצית דג זה באמצעות ניתוח גמור של אחת מהנחות היסוד העיקריות שלו.

רוברט ג'. ווסון (Wesson), פרופסור למדע המדינה, הציג עובדה זו במונחים הבאים:

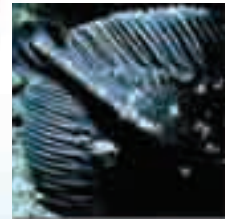
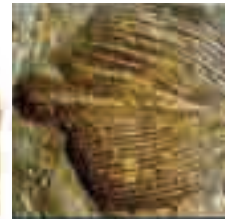
”דג הלטימריה בעל הסנפירים הגרמיים, שנחשב זמן רב שנכחד אך שב ונתגלה ב-1938, כמעט שלא השתנה על פני כ-450 מיליון שנה. (Avers, 1989: 317) מינים שהם כמעט נצחיים אינם פטורים משינויים בחלבונים, כפי שהם מתרחשים אצל כל היצורים החיים, והם בבירור יכולים להשתנות באופנים רבים בלי לאבד את כושר הסתגלותם. אולם דפוסייהם מפגינים קיפאון בדרך כלשהי...מנקודת המבט של תיאורית האבולוציה המקובלת, קשה להסביר את הקיפאון ארוך הטווח זה. אבולוציה מהירה...אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שהמינים נשארו כשהיו גם נוכח תנאים משתנים לאורך מיליוני שנים.”²³

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

בקרקעית הים שכמעט אינו עולה מעל לעומק של 180 מטרים מפני הים. בשנת 1987 אישר חוקר הטבע הגרמני, הנס פריק (Frick), ממצאים מחקריים אלה באמצעות תצפיות וצילומים של דגי הלטימריה באזור האי גראן קומור שבאוקיינוס ההודי. הוא הבחין שהדגים שחו אחורה, קדימה, ואפילו צללו מטה, אך אף פעם לא "הלכו, זחלו, או התקדמו בדרך אחרת כלשהי על הקרקעית בעזרת סנפיריהם בעלי האונות."²²

עובדת היותו של דג הלטימריה מאובן-חי סותרת את הראיה כביכול שהציגו

למעלה: הזנב של דג לטימריה חי וזנב מאובן בן 140 מיליון שנה זהים זה לזה.
משמאל למעלה: עוד דוגמה טיפוסית חיה של דג הלטימריה.

התיקן

התיקן, החרק בעל הכנפיים הקדום ביותר בעולם, הופיע לראשונה כמאובן לפני 350 מיליון שנה, בתור הקרבון.²⁴ חרק זה - על שערותיו ומחושיו השונים שרגישים ביותר לתנועה הקלושה ביותר, אפילו לזרמי אוויר, כנפיו המושלמות ומבנהו החסין שמסוגל לעמוד אפילו בפני קרינה - זהה כיום לצורתו הקדומה מלפני 350 מיליון שנה.²⁵

תיקן בן 300 מיליון שנה מפגין את אותם מאפיינים בדיוק כמו תיקנים בני ימינו. מאובן זה, בן 300 מיליון שנה, מפריך בפסקנות את תיאורית האבולוציה של דארווין.

**מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם**

סרטן פרסה בן 450 מיליון שנה אינו נבדל מדוגמאות טיפוסיות הקיימות בימינו. הוא מצויד באותם מאפיינים מורכבים לאורך כחצי מיליארד שנה. במהלך הזמן, שבו, לפי הדארוויניסטים, יצורים חיים היו אמורים להתפתח, לא התרחשה כל אבולוציה שהיא.

סרטן הפרסה

לפי תיעוד המאובן הראשון של סרטן הפרסה עולה שגילו מתוארך כ-425 מיליון שנה, ועדיין, מאובן- חי זה חי ומתקיים לאורך החופים בימינו. זנבו, שמאפשר לו להלך בקלות על החול ומשמש לו כאיבר ניווט, שתי עיניו על מבניהן המורכבים ביותר, וכל יתר המאפיינים הייחודיים שלו, נשארו כשהיו ללא שינוי לאורך 425 מיליון השנה האחרונות.

הסביר כיצד תרחיש אבולוצית הסוס משולל ביסוס בתיעוד המאובנים, ומשום כך, הסוס מעולם לא עבר תהליך של אבולוציה הדרגתית:

"הדוגמה הפופולארית של אבולוצית הסוס, המציעה רצף שינויים הדרגתיים - מיצורים בעלי ארבע בהונות בגודל שועל שחיו לפני כמעט 50 מיליון שנה ועד לסוסים הגדולים בעלי הבהון האחת החיים בימינו - התבררה כבר מזמן כשגויה. במקום שינוי הדרגתי, מופיעים מאובנים של כל מיני הביניים כשהם ברורים ונבדלים לגמרי, יציבים ולא משתנים, עד להכחדתם לאחר מכן. לא נמצאו כל צורות מעבר."²⁶

רנזברגר אכן צדק; לא נצפתה כל ראייה לכך שתהליך כמו אבולוצית הסוס התרחש אי פעם. "סדרות" הסוסים שהוצגו היו משוערות בלבד ומשוללות כל בסיס עובדתי. יתרה מזאת, קיימים הבדלים אנטומיים ופיזיים משמעותיים בין בעלי חיים אלה. ברם, אפילו רנזברגר התעלם מהעובדה שלא כל המינים בסדרות אלו נכחדו. האוקאפי, שהובחן ב-1901, שימש כראיה חזקה לכך שיצור שתואר על ידי אבולוציוניסטים כצורת מעבר, עדיין קיים בימינו. בעל חיים זה, שאין בינו ובין הסוס כל קשר ושחולק דמיון רב יותר עם הזברה, חי בתקופת המיוקן (לפני 5.3-23 מיליון שנה), והיה אז בעל אותן תכונות מורכבות כמו אלה שיש לו היום.

אם כן, גם המאובן-החי של האוקאפי הזים לאלתר את אחת הטענות המרכזיות של תיאורית האבולוציה. תרחיש סדרות הסוס, הסובל מחוסר עקביות בכל המובנים, מוגר סוף סוף, ועוד חרפה אבולוציונית הונחה חרש על המדף.

דר' ניילס אלדריג', מנהל המוזיאון האמריקני להיסטוריה של הטבע, אמר את הדברים הבאים בנוגע לתרשימי אילן היוחסין של הסוס, שנשמרו עדיין במרתף המוזיאון:

"קיים ערב רב של סיפורים, חלקם דמיוניים יותר מאחרים, לגבי טבעה האמיתי של היסטוריה זו [של החיים]. הדוגמה המפורסמת ביותר היא המוצג על אבולוציית הסוסים שהוכנה לפני כחמישים שנה. מוצג זה הוצע כאמת עובדתית בכל אחד מספרי הלימוד. כעת אני חושב שזה עניין מצער, במיוחד כשאנשים המציעים סיפורים מסוג זה מודעים בעצמם לטיבם הספקולטיבי של חומרים אלו."²⁷

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

האוקאפי (סוג פרסתן ממשפחת הג'ירפיים)

מאובן-חי אחר שפוסל את תוקפה של אחת הראיות הפגומות ביותר לתיאורית האבולוציה - ושהייתה אף כרוכה בתרמית שבוצעה בשם האבולוציה - הוא האוקאפי שמוצג באיור דלהלן.

תיארוך גיל המאובנים המשתייכים לבעל חיים זה מגיע עד לתקופת המיוקן. האוקאפי נחשב מאז ומתמיד לבעל חיים שנכחד - כלומר, עד לדוגמה הטיפוסית החיה הראשונה שנלכדה ב-1901. באותם ימים הציגו אותו אבולוציוניסטים כדוגמה לצורת ביניים בתרחיש אבולוצית הסוס, שהיא בפני עצמה שקרית לחלוטין. אכן, גילוי אוקאפי חי מחה בן רגע גם את תרחיש אבולוצית הסוס.

במשך זמן רב הציגו האבולוציוניסטים את "אבולוצית הסוס" כ"מוצג א" בתיאור מוצא היונקים הדמיוני. מינים חיים ומינים נכחדים שונים הוצגו בצורה שרירותית, בזה אחר זה לפי גודלם ותוך התעלמות גמורה מההבדלים האנטומיים הבולטים ביניהם, כסדרת שלבים באבולוצית הסוס. סדרות אלו, שהוצגו במוזיאונים להיסטורית הטבע במשך שנים רבות, תוארו בספרי הלימוד כאילו היו הוכחה מוצקה לאבולוציה. כיום, בכל אופן, אבולוציוניסטים רבים מודים בחוסר התקפות של תרחיש אבולוצית הסוס ומתוודים שתרחיש זה הוא רק דוגמה לתקוות שווא, שמסתמכת כל כולה על אחיזת עיניים.

בנובמבר 1980 ערך האבולוציוניסט בויס רנזברגר (Rensberger), סימפוזיון שעסק בבעיות העומדות בפני תיאורית האבולוציה. הכנס נערך ב"מוזיאון השדה להיסטוריה של הטבע בשיקגו" והשתתפו בו 150 אנשי אבולוציה. רנזברגר

הרון יחיא

דג הריאה האוסטרלי מתור הדבון
(לפני 360-408 מיליון שנה).
אבולוציוניסטים טוענים שדגי
הריאה הם אבותיהם הקדמוניים
של האמפיביים (דו-חיים). מכל
מקום, מבנה הריאות של דגים
אלה ושל היצורים האמפיביים אינו
דומה כהוא זה.

מתוקים, ההרינג, דג המחט, הלובסטר, סרטן הנהרות, והכריש מתור הדבון, כולם דוגמאות למאובנים-חיים. דוגמאות נוספות כוללות את המדוזות, הספוגים, הצפרדעים, הדבורים, הנמלים, הפרפרים והטרמיטים. השפירית בת 230 מיליון השנה, הנמלים החיילות שגילן מתוארך-100 מיליון שנה והסלמנדרות בנות 150 מיליון השנה, כולן חיות עדיין בימינו. הדבר נכון גם לגבי חברים במשפחת העכבישים כגון העכביש ומרבה הרגליים מקבוצת פרוקי-הרגליים.^{32, 33}

לבסוף, אחת התגליות החשובות ביותר בשנות ה-2000 היא של עכביש שהתאבן בענבר, וגילו כ-20 מיליון שנה. הצהרה מטעם אוניברסיטת מנצ'סטר קבעה שעכביש זה, שאורכו 4 סנטימטר ורוחבו 2 סנטימטר, זהה לדוגמאות הטיפוסיות בנות ימינו. יש לקוות שניתן לשאוב דגימת דם מהעכביש כדי לאבחן את הדי.אן.איי של משפחת העכבישים.³⁴ מכל מקום, עכביש מאובן זה לבטח איננו דוגמה טיפוסית יחידה שנתגלתה. מאובני עכבישים אחרים שנחשפו בחפירות, הוערכו כבני מאות מיליוני שנים והם מוצגים כעת במוזיאונים ברחבי העולם. גילו המתוארך של מאובן עכביש הים הוותיק והמושלם ביותר מגיע ל-425 מיליון שנה - ומייצג ראייה חשובה לכך שיצורים אלה נשארו כשהיו במשך מיליוני שנה.³⁵

אדמת כדור הארץ מכילה אינספור דוגמאות טיפוסיות מאובנות בנות מיליוני שנים של יצורים שעדיין חיים כיום, כגון העכביש, ושל יצורים שכבר נכחדו. המאובנים המוצגים בספר זה הם רק מקצת ממיליוני הדוגמאות הטיפוסיות ששמורות במוזיאונים שונים.

מאובנים-חיים-אחרים

לעתים קרובות לוכדים עיתונים את תשומת הלב בעזרת כותרות כגון "התגלה מאובן עכביש בן 20 מיליון שנה" או "נחשף מאובן לטאה בן 35 מיליון שנה". כל אחד מדיווחים אלה מהווה למעשה הוכחה נוספת לכך שתהליך האבולוציה מעולם לא התרחש. ישנן דוגמאות רבות למאובנים-חיים, ויותר מכך, גילם המתוארך מגיע למאות מיליוני שנה.

התנין הוא זוחל שחי לפני 200 מיליון שנה, כפי שאומת בתיעוד המאובנים.²⁸ עם זאת, הוא כמובן חי כיום. עצי הג'ינקו חיו לפני 125 מיליון שנה, אך דוגמאות טיפוסיות שלהם נתגלו בתקופתנו בסין. רכיכות הנאופילינה חיו לפני 500 מיליון שנה, לטאת הטואטרה חיה לפני 200 מיליון שנה וחידקים קדומים חיו עוד לפני 3.5 מיליארד שנה.²⁹

כולם עדיין חיים כיום, על כל מערכותיהם המורכבות ומבניהם המושלמים. רכיכה נוספת, חילזון ים מסוג נאוטילוס, חי בים לפני 300 מיליון שנה,³⁰ וגם כיום יצור זה חי, ניזון ומתרבה באותה צורה ובאותה סביבה בדיוק.

דגי הריאה, האוסטרלי והאפריקני, הם דוגמה אחרת למאובן-חי שהתקיים לפני 400 מיליון שנה ועדיין חי ומשגשג בימינו. צ'ארלס דארווין נדהם כשנוכח בקיומם של דגים אלה עד היום, ובספרו "מוצא המינים" הוא אזכר

אותם כ"צורות חריגות" ש"כמעט ניתן לכנותן מאובנים-חיים."³¹

עד ימינו

אין זה בשום אופן סופה של רשימת היצורים ששרדו

ללא שינוי, בצורתם המקורית כפי שנראתה

לפני מיליוני שנים. דג החידקן, דג

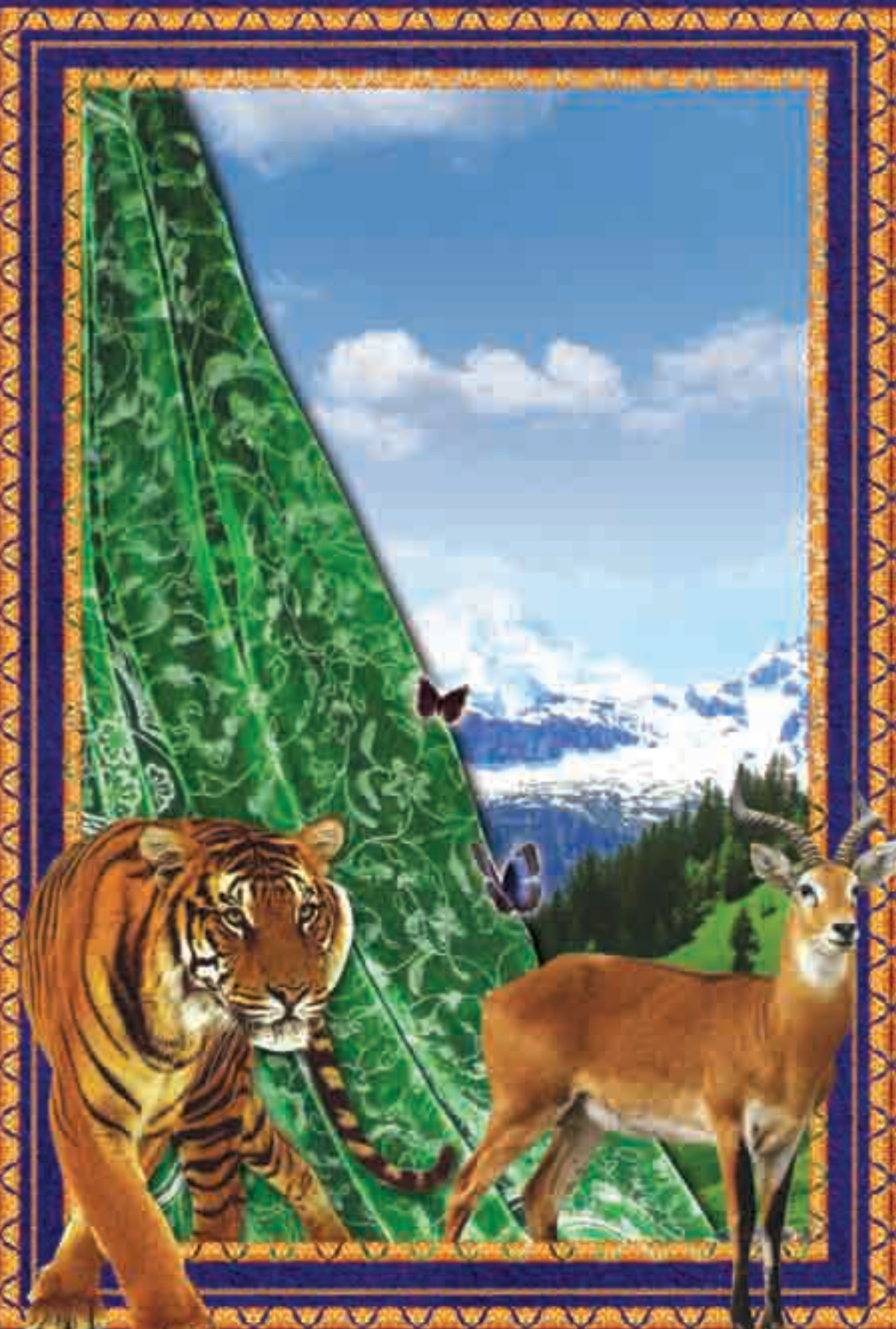
המקרל, האוקונוס שחי במים

חילזון ים (nautilus) בן 65 מיליון שנה (הפרט העליון בתמונה), ודוגמאות טיפוסיות זהות בנות זמננו.

מאובן של עלה עץ הגיינקו שגילו מתוארך ל-125 מיליון שנה, ודוגמה בת ימינו.

מאובנים-חיים מפריכים
את תיאורית האבולוציה

אקדמיית המדעים, מסיים את הפרק "אבולוציה וברירה טבעית" בספרו "אבולוציה של יצורים חיים", במילים האלה:

"האבולוציה בפעולה" של ג'. הוקסליי (Huxley) ושל ביולוגים אחרים היא בפשטות תצפית על עובדות דמוגרפיות, תנודות מקומיות של גנוטיפים, תפוצות גיאוגרפיות. לעתים קרובות נשארו המינים הנדונים ללא שינוי במשך מאות על גבי מאות שנים! תנודה שהיא תוצאה של נסיבות, עם התאמה קודמת של הגנום, אינה מרמזת על אבולוציה, ויש לנו הוכחה מוחשית לכך בקרב מינים יציבים רבים [כלומר, מאובנים-חיים שנשארו כמות שהם במשך מיליוני שנה].³⁸

למאובנים-חיים ולקיפאון בתיעוד המאובנים לא נמצאו הסברים בתקופתו של דארווין, ועוד פחות מכך לאחריה. גם מדענים שניסו לאמץ את תיאורית האבולוציה של דארווין באמצעות התאמתה לממצאים מדעיים מודרניים הודו בכך, הגם שבאי-רצון. עובדות שנחשפו דרך הנתונים המדעיים ודרך תיעוד המאובנים עומדות בסתירה גמורה לתיאורית האבולוציה העדכנית, בדיוק כפי שדארווין עצמו הודה בכך לפני 150 שנה:

"...אני מודע היטב לכך שנקודה אחת שנדונה בספר זה, שלא ניתן להציג לגביה תמיכה של עובדות, מובילה לכאורה לעתים קרובות למסקנות הפוכות מאלו שאני הגעתי אליהן. ניתן להשיג תוצאה ברורה רק על ידי הצגה והשוואה מלאה של העובדות והטיעונים משני הצדדים של כל שאלה; ואין אפשרות לעשות זאת כאן."³⁹

במילים אלה הצהיר דארווין ללא היסוס שטענתו אינה מתיישבת עם העובדות - ולכן הוא התעלם מהן. אותה סיטואציה מאפיינת את תומכי תיאורית האבולוציה כיום; למרות האמת שנחשפת דרך תיעוד המאובנים, הם ממשיכים בצורה עיוורת את דרכו של דארווין ומפנים את גבם לעובדות. מכל מקום, ימיה של הטעיה זו קצרים. העובדות כעת הרבה יותר ברורות והרבה יותר אפשריות לזיהוי. ציבור האנשים שרואים את האמת ומעדיפים אותה הולך וגדל, וכלל האנשים שמאמינים ללא עוררין במעשיות הולך ופוחת. לא ניתן עוד להסתיר את העובדות בממדים שרווחו בימיו של דארווין ולהתעלם מהן. מדעי הגנטיקה, המיקרו-ביולוגיה,

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

כתב העת האבולוציוניסטי "מדען חדש" תיאר את הטענות הסותרות של אבולוציוניסטים נוכח המאובנים-החיים:

"יש ביולוגים שמתפלאים שקיימת איזושהי אבולוציה בכלל, נוכח מלכודות השינוי האפשריות. 'הרעיון הוא שיצורים הם כה מורכבים כך שקשה מאוד לשנות היבט אחד מבלי להרוס כל דבר אחר', אומרת אליזבת' ורבה, פליאונטולוגית מאוניברסיטת ייל, 'אולם קשה ביותר להוכיח שזו הסיבה לכך שהשורדים הנעלים שלנו נשארו כשהיו במשך מיליוני שנים.'³⁶

קשה כמובן להסביר עובדה זו במונחי אבולוציה, משום שחסידיה מחפשים הסבר במסגרת תיאורית האבולוציה. עם זאת, מאובנים-חיים מוכיחים שיצורים חיים לא התפתחו האחד מן השני בשלבים, ולמעשה, הם לא התפתחו כלל. תיעוד המאובנים אינו מספק שום דוגמאות לצורות מעבר. אינספור יצורים חיים נשארו ללא שינוי, עם מבנים אנטומיים נוכחיים זהים לחלוטין לאלו שאפיינו אותם לפני מיליוני שנים. תיעוד המאובנים גדוש בדוגמאות, הן של בעלי חיים והן של צמחים, המפריכות באופן מדעי ונחרץ את האבולוציה.

האבולוציוניסט, ניילס אלדריג', מודה שלא קיים הסבר למאובנים-חיים, שמגלמים אחת מאינספור התעלומות שהאבולוציה אינה מצליחה לפצח:

"...נדמה שאין כמעט שינוי בכל מובן שביכולתנו להשוות בין היצור החי ובין מאובני אבותיו הקדמוניים מהעבר הגיאולוגי הרחוק. מאובנים-

חיים ממחישים את מוטיב היציבות האבולוציונית עד לדרגה קיצונית...לא הצלחנו לפתור את חידת המאובנים-החיים"³⁷.

פייר פול גֶרְסֶה (Grassé), אחד הזואולוגים הידועים ביותר בצרפת, עורכו לשעבר של "Traité de Zoologie" (מחקר זואולוגיה) ונשיאה לשעבר של

ניילס אלדריג'

הרון יחיא

הפליאונטולוגיה, הגיאולוגיה וכל ענפי המדע האחרים, חושפים באופן קבוע אמת שדארווין ותומכיו פנו לה עורף, וייתכן שמעולם לא ציפו לה - עובדת הבריאה.

"וזאת כי אלוהים הוא אמת, ואילו אלה אשר מתפללים אליהם מבלעדיו הם הבל, ואלוהים הוא העליון והכביר. הלא תראה כי אלוהים הוריד מן השמים מים, ובהם תוריק האדמה. אלוהים אנין דעת ומכיר כל דבר לפני ולפנים. לו כל אשר בשמים ואשר בארץ, ואלוהים בלתי תלוי ומהולל. הלא תראה כי אלוהים הכפיף לרצונכם את אשר בארץ ואת הספינות השטות בים על-פי דברו. הוא מחזיק בשמים לבל ייפלו ארצה, אלא אם ירשה זאת. אלוהים נוהג באנשים בחמלה וברחמים. הוא אשר נתן נשמת חיים באפכם, אחר ימיתכם ואחר ישוב ויחיה אתכם, ואולם האדם הוא כופר מושבע. "

(קוראן 22:62-65)

בעמוד הנגדי: עטלפים שלא השתנו במאום במשך 50 מיליון שנה, ונמנים עם הראיות החשובות ביותר שמפריכות את תיאורית האבולוציה.

סיכום

תיעוד המאובנים מייצג את אחת ההוכחות החשובות ביותר להפרכת הדארוויניזם, אך זוכה, לעתים קרובות, להתעלמות מצדם של הדרוויניסטים. מאובנים מתור הקמבריום, המשתייכים ליצורים החיים המורכבים הראשונים בהיסטוריה, הוסתרו בחשאי במשך 70 שנה, וממחישים היטב את שיטת המתעתעת של הדארוויניסטים. שיטה דומה ננקטת לרוב גם ביחס למאובנים-חיים, ולכל יתר הראיות שסותרות את האבולוציה. מכל מקום, ניסיונות אלו עולים כולם בתוהו, והמדע שולל את האבולוציה בעזרת דוגמאות המאובנים הטיפוסיות והמושלמות.

לשמור בסתר את מספרם הגדול של מאובנים אלו.

צורות החיים מתור הקמבריום שהוסתרו במכון סמית'וניאן המפורסם בווישינגטון במשך 70 שנה - במילים אחרות, מאובני צורות החיים המורכבות והקדומות ביותר בהיסטוריה של הפלנטה - הם דוגמה בולטת להסתרה זו. צ'ארלס דוליטל וולקוט (Walcott), פליאונטולוג ומזכיר (1907-1927) מכון סמית'וניאן, ערך מחקר באזור סלעי צפחה המשופעים במאובנים בהרי רוקי שבקנדה. ב- 31 באוגוסט, 1909, חשף וולקוט את אחת התגליות הגדולות ביותר בהיסטוריה של הפליאונטולוגיה: המאובנים הראשונים של יצורים בני 530 מיליון שנה - שחיו לפני יותר מחצי מיליארד שנה.

וולקוט אסף מאובנים אלה וכשבחן את המערכת שהם משתייכים אליה, נדהם לגלות שהשכבה שבה נמצאו הייתה עתיקה ביותר. שום צורת חיים משמעותית לא נתגלתה בשכבה עתיקה יותר כלשהי, אך זו הכילה מאובנים כמעט מכל טווח המערכת המוכרת, כמו גם מאובנים המשתייכים למערכת בלתי ידועה.

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

מדי פעם אפשר לקרוא בעיתונים ובכתבי עת על גילויים של מאובן יתוש מן 200 מיליון שנה או של לטאה מאובנת בת 30 מיליון שנה. נוכח קריאת ידיעות אלו, הקורא עשוי בנקל להסיק שיש כביכול משהו יוצא דופן או יחיד במינו בנוגע למאובנים אלה, ושרק לעתים נדירות פוגשים בהם. ברם, הנחה זו איננה נכונה.

אדמת הארץ עתירה במיליוני מאובנים של יצורים חיים הקיימים עדיין בימינו. חלק גדול מהם כבר התגלה, ובכל מקום שבו פליאונטולוגים עוסקים בחפירה ובחקר, הם ממשיכים למצוא דוגמאות טיפוסיות של מאובני יצורים חיים מודרניים, עם כל תכונותיהם המושלמות. מוזיאונים במדינות שונות בעולם אוצרים בתוכם מאובני עכבישים, נמלים, זבובים, עקרבים, סרטנים, צפרדעים ויצורים רבים אחרים, שחלקם נכחדו וחלקם חיים כיום. אפילו דוגמאות טיפוסיות שנשתמרו ללא דופי בענבר עם כל פרטיהם, שמורות במוזיאונים באלפיהן, ואף במאות אלפיהן. עם זאת, רק לעתים רחוקות היקפן מוזכר בספרים ובעיתונים, ואף כתבי עת מדעיים וקבוצות דיון מעלימים עין מהן.

מדוע כך הם פני הדברים?

הסיבה היא שכל מאובן "חי" שנחשף מגלם הוכחה נוספת אשר מנתצת את תיאורית האבולוציה. די בכל דוגמה בודדת למין חי שכזה כדי למוטט את התיאוריה שדארוויניסטים מקדישים לה את חייהם המקצועיים. לכן, אבולוציוניסטים מנסים

לטאה מאובנת בת 40 מיליון שנה, בענבר. ראשה, עצמות רגליה הקדמיות וכמה רקמות הצליחו להשתמר. כל מאפייני הלטאה שנשתמרו בענבר זהים לאלו של לטאות מודרניות.

הרון יחיא

כמזכיר מכון סמית'וניאן, היה וולקון דארוויניסט קנאי. לפי תיאורית האבולוציה, מצופה למצוא מאובנים בעלי מבנים פשוטים יחסית בסלעים כה קדומים. אולם במונחים של מורכבות, המאובנים שוולקון חשף לא נבדלו מיצורים בני זמננו, כגון סרטנים, כוכבי-ים ותולעים. ההיבט המדאיג עבור הדרוויניסטים היה העובדה שלא נתגלו שום דוגמאות מאובנים טיפוסיות שניתן להציגן כאבותיהם הקדמוניים של יצורים אלו, לא בסלעי הצפחה ולא בסלעים קדומים יותר.

נוכח דילמה זו היה וולקוט מודע היטב לכך שהמאובנים שחשף משקפים אבן נגף רצינית בפני תיאורית האבולוציה. לכן, במקום להכריז עליהם, הוא שלחם למכון, בצירוף מספר צילומים וסט הערות, שם הוצפנו במגירות שכוחות למשך 70 שנה. מאובני סלעי הצפחה נחשפו לציבור רק ב-1985, כשארכיוני המוזיאון נבדקו מחדש. המדען הישראלי, ג'רלד שרודר (Schroeder), ציין:

מאובנים ממוטטים את תיאורית האבולוציה:
מיליוני הוכחות שמפריכות את הדארוויניזם

ממצא זה מראה שכל המבנים הגופניים בממלכת בעלי החיים הופיעו יחד, באותה תקופה גיאולוגית.

ממצא זה מהווה מכת מחץ לתיאוריה של דארווין, מאחר שהצעתו של דארווין הייתה שיצורים חיים התפתחו כמו ענפי עץ הנפרשים אט אט. בהתאם לעץ האבולוציוני שדארווין המציא, על ציר זמן ארוך מאוד צריכה להופיע תחילה מערכת אחת, לאחר מכן מינים שונים, ורק אז מערכת נוספת. אולם וולקוט צפה בראיה ברורה לכך שכל המערכות הקיימות בימינו, ואפילו יותר מהן, הופיעו באופן פתאומי ובעת ובעונה אחת, לפני כ-530 מיליון שנה. תגלית זו מפריכה כליל את "עץ האבולוציה" הדמיוני שמניח כי מערכת מתחילה עם מין יחיד שמסתעף לאורך תקופות זמן ארוכות. מייד בתחילת היסטורית החיים נגלים מאפיינים מורכבים, עם דוגמאות מאובנים טיפוסיות מורכבות, המייצגות מניין כולל של 50 מערכות נפרדות ומינים רבים.

מאובנים אלה בני 530 מיליון שנה בקירוב שוללים מכל וכל את הטענה השקרית של אבולוציה הדרגתית. עם זאת, וולקוט החליט להסתיר מאובנים אלה והם נגנזו והוצגו בפני העולם רק לאחר 70 שנה.

הרון יחיא

שמסתירה ראיות מדעיות, שחותרת לעטות על עצמה מסווה של סמכותיות דרך מרמה והונאה, פוסלת את עצמה מיד.

אבולוציוניסטים מודעים היטב לכך שהראיות המדעיות מוכיחות ש"התהליך" שלהם איננו אלא מיתוס. מאובנים-חיים הם מעשה ידי אלוהים, בוראם ואדונם של כל הדברים, שבראשית בראם לפני מיליוני שנים וקיימם וכלכלם על כל צורותיהם המושלמות, עד לימינו ממש. מאז ימיו של דארווין, חסידיו מבועתים מפני חשיפת עובדה זו לעיני כל. ברם, אמת ברורה ובלתי מעורערת זו נחשפת סוף סוף קבל עם ועדה, וכל מאמציהם להסתירה עולים בתוהו. אמונה טפלה מתפוגגת מול העובדות, והאל, אדון העולם, מציג שוב את גדולתו ואת אונו בצורה המושלמת ביותר:

"לא בראנו את השמים ואת הארץ ואת אשר ביניהם לשם שעשוע. אילו חיפשנו עונג היינו מוצאים זאת אצלנו, אם אכן היינו רוצים. לא ולא! אנו מטיחים את האמת בפני ההבל, והיא תרסק את ראשו, וחישי יימוג, ואתם תהיו הקוראים שוד ושבר, בעוון התארים אשר בהם תתארו." (קוראן 21:16-18)

"לו רצה וולקוט, הוא היה יכול לשכור גדוד של בוגרי אוניברסיטה כדי לעבוד על המאובנים. אך הוא בחר שלא לטלטל את ספינת האבולוציה. כיום נתגלו כבר מאובנים מייצגים של תור הקמבריום בסין, באפריקה, באיים הבריטיים, בשוודיה ובגרנילנד. המפץ [הקמבריוני] היה חובק עולם. היו זמנים שלא היה מקובל לדון על אופיו הבלתי רגיל של המפץ, ובהתאם לכך, הנתונים פשוט לא דוחו." ⁴⁰

מאובנים אלה מגלמים את אחד הקשיים הגדולים ביותר שניציבים בפני אבולוציוניסטים ושוללים את תוקפה של התיאוריה. המאובנים מייצגים הוכחות לבריאה, שאותן אבולוציוניסטים אינם מסוגלים להסביר כלל.

מבחינה היסטורית, חסידי האבולוציה ביצעו אינספור תרמיות, ביניהן הצמדת לסת של קוף לגולגולת אנושית, הסתמכות על שן מאובנת בודדת של חזיר לצורך יצירת שחזורים המציגים את חיי החברה המדומיינים של אנשי קוף או הוספת נוצות למאובני דינוזאור. (לאינפורמציה מפורטת, ראה ספרי הרון יחיא, "תרמית האבולוציה" בעברית בהוצאת Global Publishing, 2006, ו-"Darwinism Refuted" בהוצאת Goodword Books, 2003). תומכי התיאוריה חותרים לשמרה לא על בסיס מדעי כי אם על בסיס אידיאולוגי. הם לא היססו לייצר מאובני "מעבר" מזויפים כדי לתמוך בטענותיהם, אך חשו מצווים להסתיר מאובנים בני מאות מיליוני שנה שחשיפתם הייתה גורמת לסילוק התיאוריה לסל האשפה של ההיסטוריה. חוסר ההיגיון שלהם החל להתברר בהדרגה, ומאחר ששכבות אדמת כדור הארץ משופעות בדוגמאות מאובנים טיפוסיות אלה, חלקן החלו להתגלות אט אט, חרף רצונם של אותם מדענים. אף על פי כן, התרמית עדיין נמשכת גם כיום, וחלק מדוגמאות המאובנים הטיפוסיות עדיין מוצפן מעין הציבור במוזיאונים. אם ייחשפו כל הדוגמאות הטיפוסיות הללו לעיני כל, יתבררו כל העובדות הפשוטות לאלתר. למרות זאת, רוב המדענים חסרים את האומץ לבצע צעד זה, שימוטט עד היסוד את תיאורית האבולוציה.

הספר הנוכחי מציג אוסף צנוע של מאובנים-חיים ושל בני זוגם הקדומים. בכך אנו שואפים להראות ששום תהליך אבולוציה מעולם לא התרחש על פני כדור הארץ, להוכיח שיצורים חיים שהתקיימו לפני מיליוני שנים היו מצוידיים באותם מאפיינים מושלמים שברשותם כיום ולחשוף שאבולוציה היא תיאוריה שקרית, אשר חותרת לשמר את עצמה על ידי הסתרת האמת והטעיית הציבור. כל תיאוריה

מאובנים-חיים מפריכים
את תיאורית האבולוציה

“Phareodus encaustus” הוא דג גרם בעל סנפירים קרניים. דגים אלה ניתנים לזיהוי בקלות על ידי סנפיר החזה הארוך שלהם ושיניהם המיוחדות הגדולות, שמעידות על היותם דגים טורפים. מאובן זה, בן 50 מיליון שנה, זהה באופן מדהים, בכל המדדים, לדוגמאות הטיפוסיות בנות זמננו.

מאובן שהשתמר היטב של חלק מדג אוקונוס החי במים מתוקים (Mioplosus labracoides). גילו מתוארך ל 50 מיליון שנה, תקופת האיאוקן. דוגמאות טיפוסיות דומות חיות כיום במים המתוקים בחצי כדור הארץ הצפוני, באסיה, באירופה וניו זילנד.

מאובן דג נוסף בן 50 מיליון שנה.

דג מאובן בן 50 מיליון שנה

דג בן 50 מיליון שנה שהתאבן במהלך בליעת דג אחר. נתגלה באזור הנהר הירוק של ויומינג, ארה"ב.

דג מאובן זה, מסוג *priscacara*, שמתוארך לתקופת האיאוקן, נתגלה גם הוא במימי הנהר הירוק בווימינג, אזור עתיר בתגליות מאובנים מהמפורסמות בעולם. כמו במקרה של דג זה, גם במאובנים אחרים שנתגלו באזור, השתמר חלק נכבד מרקמותיהם הרכות.

מאובנים של חרקי הארינמל מסדרת מרושתי-הכנף (Neuropteran) בני 146 עד 65 מיליון שנה

מאובן זחל של חרק ינשוף (Awlfly)
נדיר מאוד, מסדרת מרושתי-כנף
(משפחת ה-Ascalaphidae), בענבר.
גילו: 146 עד 65 מיליון שנה.

ההערכה היא שמרושתי-הכנף הראשונים הופיעו במהלך תור הפרם, לפני כמעט 300 מיליון שנה. הסדרה מגוונת מאוד כיום, וכוללת חרקים המוכרים בשמותיהם הנפוצים: זבובים רקומי-כנף, ארינמלים (אוכלי נמלים) וזבובי נחש. מוכרים כ-4,700 מינים של מרושתי-כנף שעדיין קיימים כיום. מאובני חרקים אלה זהים לפרטים חיים בני זמננו.

חרק מרושתי-כנף שגודלו 2 מילימטר, בענבר (בן 146 עד 65 מיליון שנה).

חרק רקום-כנף בגודל 28 מילימטר שנתגלה במחוז ליאונינג שבסין.

גילו כ-125 מיליון שנה.

מאובן דוב שגילו מתוארך בין 300 אלף ל-100 אלף שנה

דוב זה (דוב המערות)
שבני מינו עדיין קיימים
בתקופתנו, נתגלה
בהרי אורל שברוסיה.
גילו המתוארך של
המאובן נע בין 300
אלף ל-100 אלף שנה.

שינו של הדוב.

זבוב העקרב, 125 מיליון שנה

פרט בן 125 מיליון שנה
מסדרת חרקים ארוכי כנף
(Mecoptera), נתגלה
במחוז חביי שבסין. פרט
זה, ממין נקבה, נשתמר
על כל פרטי הפרטים של
כנפיו, כולל פסי צבעם.
אוכלוסייה גדולה של זבובי
עקרב מסוג זה קיימת
בימינו.

פליאונטולוגיה
מכריזה על עובדת
הבריאה דרך
המאובנים-החיים.

מאובני חרקים שגילם
מתוארך ל-125 מיליון שנה
בערך, המשתייכים ל-100
משפחות ול-500 מינים
שונים, נתגלו במחוז חביי
שבמזרח סין. מגוון כה
מרשים, על כל פרטי
הפרטים, מעולם לא נחשף
בשום מקום אחר בעולם.
כפי שניתן לראות בצילום,
הכנפיים מתגלות במלוא
פרטיהן. מאובנים אלה
מוכיחים בבירור שחרקים
מעולם לא עברו כל שינוי.

סוסון ים מאובן זה,
שנתגלה ברימיני
שבאיטליה, משתייך
לתקופת הפליוקן (בין
ארבעה לחמישה מיליון
שנה). סוסוני ים מסוגו
עדיין קיימים כיום, וחיים
במימי האזורים
הסובטרופיים והטרופיים
ברחבי העולם.

קטידיד (סוג של חגב), בן 125 מיליון שנה

זוהי דוגמה לפרט מסדרת החגבאים (שמורכב מחגבים ומקרוביהם), המזכיר את סוג הקטידיד בן זמננו, ממחוז חב"י שבסין. הפרטים של דוגמה טיפוסית גדולה זו נשתמרו היטב כבר 125 מיליון שנה. צינור ההטלה בן 27 המילימטרים מעיד על נוהגו של החרק לקבור את ביציו באדמה. חרק זה, ממין נקבה, חולק בדיוק את אותם מאפיינים אנטומיים עם חרקי הקטידיד של ימינו.

צילום תקריב.

צילום תקריב.

החרקים מיוצגים היטב במחוזות ליאונינג וחביי שבסין, על ידי למעלה מ-10,000 דוגמאות טיפוסיות הנמנות עם למעלה מ-500 מינים. כמה מהם, בני 125 מיליון שנה, מוצגים למטה.

חרק שגודלו 16 מילימטר, מסדרת הגדותניים, (stonefly) מתקופת הקרטיקון התחתון (לפני כ-125 מיליון שנה).

חרק השוכן בצמחים, גודלו 18 מילימטר, מתקופת הקרטיקון התחתון (לפני כ-125 מיליון שנה).

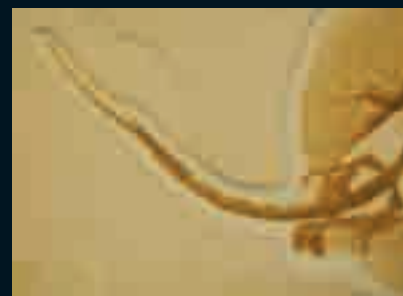

פרפר (מסדרת הפרפראים) בעל מוטת כנפיים הגדולה מ-5 סנטימטר, מתקופת הקרטיקון התחתון (לפני כ-125 מיליון שנה).

דג טריגון, 50 מיליון שנה

דג טריגון בן 50 מיליון שנה שנתגלה בנהר הירוק שבוויומינג. פרטי הזנב של המאובן, שנשתמר ללא דופי, מרשימים ביותר, ומוכיחים שדוגמה טיפוסית זו זהה לדגי הטריגון בני זמננו.

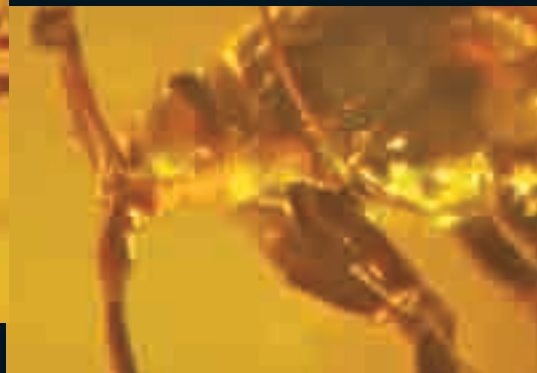

הפשפש הרוצח (Assassin Bug), שהוביל למפלתו של דארווין

מאובנים מפריכים אבולוציה. עובדה זו,
שייצגה את אחד הקשיים שניצבו בפני
התיאוריה של דארווין לפני 150 שנה,
ברורה כעת וגלויה לעין כל.

“פשפשים רוצחים” (סדרת הפשפשאים) נפוצים ברחבי תבל
ומוכרים על שום המהירות והאופן שבו הם מרעילים את טרפם.
דוגמאות טיפוסיות מאובנות אלה, בנות 120 מיליון שנה, זהות
ל“פשפשים הרוצחים” שחיים כיום.

הדוגמאות הטיפוסיות הראשונות של מאובן עץ סְקוּוֹיָה (dawn redwood) זה, שגילו 50 מיליון השנה, נתגלו בקולומביה הבריטית בקנדה. דוגמה טיפוסית זו זהה לעצי הסקווייה הצומחים בזמננו.

Annularia stellata צמח (שבטבט גדול) מתור הקרבון (לפני 330 מיליון שנה), נתגלה בצרפת. פרטים חיים של צמח זה מכונים זנבות-100.

עלה עץ פופולארי זה שגילו מתוארך לתקופת האיאוקן, לפני 50 מיליון שנה, נתגלה בנהר הירוק, ביוטה.

דג הרינג, 50 מיליון שנה

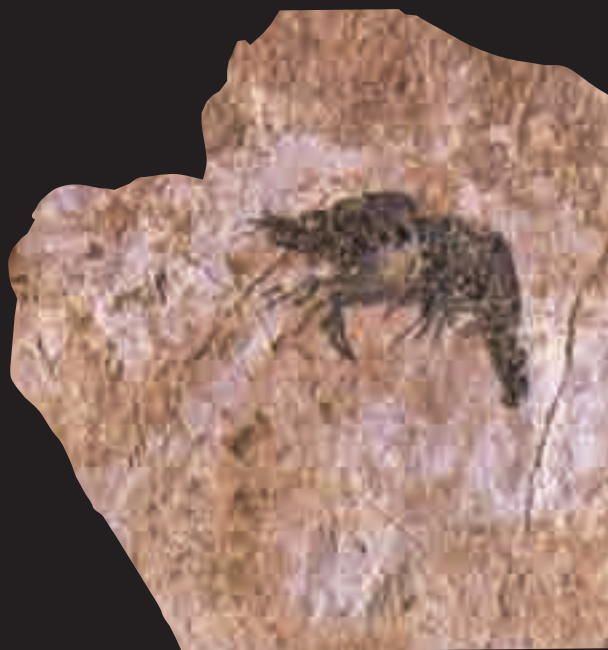
דג הרינג זה שנתגלה אף הוא בנהר הירוק שבוויזמינג, ושגילו תוארך לתקופת האיאוקן (לפני 50 מיליון שנה), מתאפיין במבנה פה ייחודי לדגים הניזונים בסמוך לפני המים. סוג זה של דג הרינג נתגלה גם בשכבה הקרטיקונית בדרום אמריקה. דגים אלה לא השתנו במאום לאורך 50 מיליון השנה האחרונות.

**”אלוהים - אין אלוה מבלעדיו, חי
וקיים. תנומה לא תאחז בו ולא
שינה. לו כל אשר בשמים וכל
אשר בארץ. מי ישתדל בפניו בלא
שירשה? הוא ידע את אשר לפניהם
ואת אשר מעבר להם, והם לא יוכלו
להפיל את מלוא הדעת על אודותיו,
כי אם רק את אשר ירצה. כיסאו
חובק שמים וארץ, ועל נקלה יגון
עליהם. הוא העליון והנשגב.”**
(קוהאן 2:255)

מאובן של סרטן בן
270 עד 250 מיליון
שנה. השלד החיצוני
מורכב משריון ארוך
העשוי מקשה אחת ומגן
על הגוף כולו. סרטן
זה, שאורכו חמישה
סנטימטר, נפוץ במי
האוקיינוסים בימינו.

מאובן בן 125 מיליון שנה המכיל חרקים
שונים: פרט מסדרת מרושתי-הכנף
(Neuroptera), פרט מסדרת הזבובאים
וכמה חיפושיות.

סרטן מאובן בן 200 עד
140 מיליון שנה, ששכיח
לפגשו בשכבה הימית של
תור היורה, אינו שונה כלל
מסרטנים בני זמננו.

עלה של צמח הסומך, בן
50 מיליון שנה. נתגלה
בנהר הירוק בקולורדו.

מאובן עלה עץ דולב (Macginitia),
55 מיליון שנה.

מאובן תלת-ממדי של צמח השדר
(Betula), נתגלה במונטנה וגילו
מתוארך לתקופת הפליאוקן (לפני
60 מיליון שנה).

מאובן זה נתגלה
בקולומביה הבריטית
בקנדה ומתוארך לתקופת
האיאוקן, לפני 50 מיליון
שנה.

מאובן דג זה נתגלה ליד Beskonak
באנקרה, טורקיה, וגילו כ-14 מיליון
שנה.

מין זה של סרטן ששמו
המדעי *Harpactocarcinus*,
חי לפני כ-55 עד 35 מיליון
שנה. אורכו של פרט זה הוא
כ-8 סנטימטר.

מאובן צפרדע, 280 מיליון שנה.

מאובן דג זה, המוכר כ"דג המחט" על שום צורתו המחודדת, נתגלה באזור Ramlia Taouz במרוקו. גילו תוארך ל-127 מיליון שנה, במסגרת תור הקרטיקון, והוא זהה לדגי המחט של ימינו.

מאובן עכביש בן 1.8
מיליון שנה עד 11 אלף
שנה, שנתגלה
בניו-זילנד.

מאובן צב מתקופת הפליוקן
העליון (לפני 5 עד 1.8 מיליון
שנה).

מאובן צב, 200 מיליון שנה.

מאובן סלמנדרה, 161 מיליון שנה.

מאובן סרטן בן 64 מיליון שנה,
מתקופת הקרטיקון העליון.

קיפוד-ים מאובן, 82 עד 68
מיליון שנה.

סרטן מאובן זה, בן 195 מיליון שנה, אינו שונה במאום מסרטנים בני זמננו.

מאובן צב בן 50 מיליון שנה וצב מודרני, מעידים על כך שצורתם נשתמרה ללא כל שינוי במשך מיליוני שנה.

למעלה: חרק גדול זה הוא פרט מסדרת הבריומאים מתור היורה. חרק מכונף זה מעידן הדינוזאורים מציג לתפארת את כל ארבעת כנפיו.

חרק מאובן, בן 50 מיליון שנה.

דבורה מאובנת מתקופת האיאוקן (לפני 54 עד 33 מיליון שנה).

דגים בני 50 עד 54 מיליון שנה.

האבולוציה נחלה תבוסה לנוכח המאובנים-החיים.

סרטן מאובן, 25 מיליון שנה.

**"זו הסמכות הנתונה רק לו: אם יחליט לחולל דבר, רק יאמר לו, הִיָּה - וְהָיָה. ישתבח אשר בידו מלכות כל דבר, ואשר אליו תוחזרו."
(קוראן 36:82-83)**

שפירית מאובנת זו, בת 150 מיליון שנה, זהה לשפיריות החיות בתקופתנו.

פרט מאובן ממחלקת חבצלות-ים (מערכת קווצי-עור) שמתגלה לעתים קרובות בסלעי תור הסילור (לפני 440 עד 410 מיליון שנה) ותור הקרבון מיסיסיפי (לפני 360 עד 325 מיליון שנה). אין הוא שונה מפרטי חבצלות-ים בני זמננו.

עוד סרטן מאובן מתקופת האוליגוקן
(לפני 38 עד 23 מיליון שנה).

לובסטר שגילו בין 146 ל-65 מיליון
שנה מתור הקרטיקון. ניתן לראות
שאפילו מחושיו ורגליו הארוכות
והעדינות נשתמרו היטב.

אורך גופו המתעקל של סרטן מאובן זה
מתור היורה עולה על שמונה אינץ' (כ-20
ס"מ). היצור פרוק-הרגליים מתהדר בפרטים
מצוינים - ראשו, שריונו הבנוי חלקים-חלקים,
רגליו, ואפילו זנבו - מוצגים להפליא. סרטן
קדום זה אינו נבדל מ"המאובנים-החיים"
המצויים באוקיינוסים של ימינו.

שן כריש באורך תשעה
סנטימטר שנתגלתה
בשכבות הפוספט במרכז
פלורידה. מאובן זה
מתוארך בין תקופת
האיאוקן (לפני 54 מיליון
שנה) לבין תקופת
הפליוקן (לפני 5 מיליון
שנה).

דג מאובן, 208 עד 146 מיליון שנה.

מאובני צמחים

כל הדברים החיים החלו להתקיים בצו האל, "היה!" לאלוהים יש העוצמה ליצור אותם, כמו שהם, בכל תקופה בהיסטוריה - זו העובדה שאבולוציוניסטים נכשלים בהבנתה ומנסים להתעלם ממנה. אולם, תיעוד המאובנים מוכיח את "עובדת הבריאה" באופן שלא ניתן לערער עליו.

מאובן של צמח בעל פרחים (*Archaeofructus liaoningensis*) שנחשב לאחד הצמחים המאובנים הקדומים ביותר שנתגלה עד כה. מאובן זה, שגילו מתוארך ל-130 מיליון שנה, מצויד בסימן ההיכר של כל הצמחים בעלי הפרחים, הכולל את אברי הרבייה הנקביים המכילים זרעים. אין הוא שונה מצמחים בעלי פרחים הצומחים בתקופתנו.

מאובן של פרי עץ האורן הקוצני, 20 מיליון שנה.

עקרב ימי מתור הסילור, 440 עד 410 מיליון שנה.

חוסר תקפותה של תיאורית האבולוציה מתגלה
בבהירות דרך "מאובנים-חיים" - יצורים בני
זמננו שצורתם נשארה כמות שהיא לאורך
עידנים של זמן גיאולוגי. יצורים מודרניים
אלה הם בעלי אותן תכונות מורכבות שאפיינו
את בני מינם הקדומים, שחיו, במקרים
מסוימים, לפני מאות מיליוני שנים.

מאובן של Scale Tree, 345 עד 270 מיליון שנה

“Scale tree” הוא צמח שחי לפני 345 עד 270 מיליון שנה. כפי שניתן לראות בצילום המאובן המוגדל, צלקות העלה - הממוקמות במקום שבו העלים מתחילים לצמוח על הענף - מאוד ברורות. ניתן אפילו לראות את המרכז בצורת-היהלום של צלקות העלים, בהן אשכול-הפרחים עובר לגבעול העלה. עץ זה צומח באותה צורה בדיוק גם בימינו.

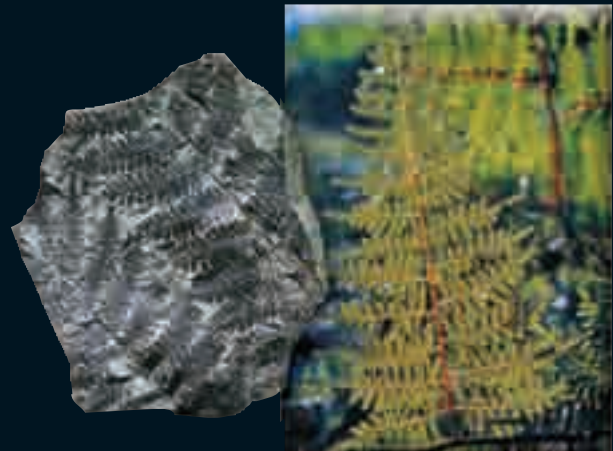

ענף עץ ערבה, 35 מיליון שנה.

מאובן זה של עלה עץ
הדולב נתגלה ליד
Kizilcahamam,
באנקרה שבטורקיה,
וגילו תוארך ל-18 מיליון
שנה. העלה נושא את
אותם מאפיינים בדיוק
כמו עלי עץ הדולב
בימינו.

מאובן של צמח ה-
Alethopteris, בן
300 מיליון שנה,
ובן זוגו המודרני.

**"שבעת הרקיעים והארץ וכל שוכניהם
מספרים בשבח. אין יצור אשר לא ישבח
ויהללו, ואולם אתם לא תבינו את דברי
תשבחתם. שקול דעת הוא וסולח."
(קוראן 17:44)**

עץ השרך של ימינו מתנשא עד לגובה של שישה מטרים.

עץ אלון ספרדי (Quercus hispanica)

דוגמה מאובנת טיפוסית זו של עץ אלון שחי לפני 145 מיליון שנה, זהה לעצי האלון מתקופתנו.

עץ שרך זה התאבן בסלע לפני 300 מיליון שנה והשתמר בו להפליא.

עליו של צמח
ה-Senftenbergia plumose-
מורכבים ומופרדים, וגילו
מתוארך לתור הקרבון (לפני
300 מיליון שנה).

**מיליוני הוכחות שמפריכות
אבולוציה מוצגות
במאובנים-חיים.**

עץ שרך שחי לפני 365 עד 290
מיליון שנה, אינו שונה כהוא זה
מדוגמאות טיפוסיות לו, בנות
זמננו.

**צמחים אלו - ששרדו עד ימינו מבלי
לעבור שינוי כלשהו לאורך מאות מיליוני
שנים - מהווים ראיה חשובה ביותר,
שמפריכה את תיאורית האבולוציה.**

**עץ הקריפטומריה היפני
מתקופתנו זהה למאובן עץ
זה בן 300 מיליון שנה.**

**צילום מוגדל מאוד
של אבקת פרח
מאובנת.**

**גרגרי אבקה אלו נמנים
עם אחד מהסוגים
הקדומים הידועים של
אבקת צמח תרמילי,
מתור הקרטיקון (לפני
146 עד 65 מיליון שנה).
האבקה מיוצרת באותה
צורה בדיוק על ידי
צמחים שונים בני זמננו.**

עלה עץ פאולוניה (Sweetgum)
 מאובן, בן כ- 55 מיליון שנה.
 עצים אלה מתנשאים בדרך
 כלל עד לגובה של 25 מטר
 ונמנים עם המאובנים-החיים
 המוכרים ביותר בעולם כיום.

צמח בצֶה ודוגמה
 טיפוסית דומה
 מימינו.

צמח ה-Sphenopterid,
 בעל העלים דמויי-שרך,
 אינו שונה מצמחים אלו
 בני זמננו. דוגמה
 טיפוסית זו מציגה את
 העלים בבירור וגילה
 מתוארך לתור הקרבון,
 לפני 325 עד 290 מיליון
 שנה.

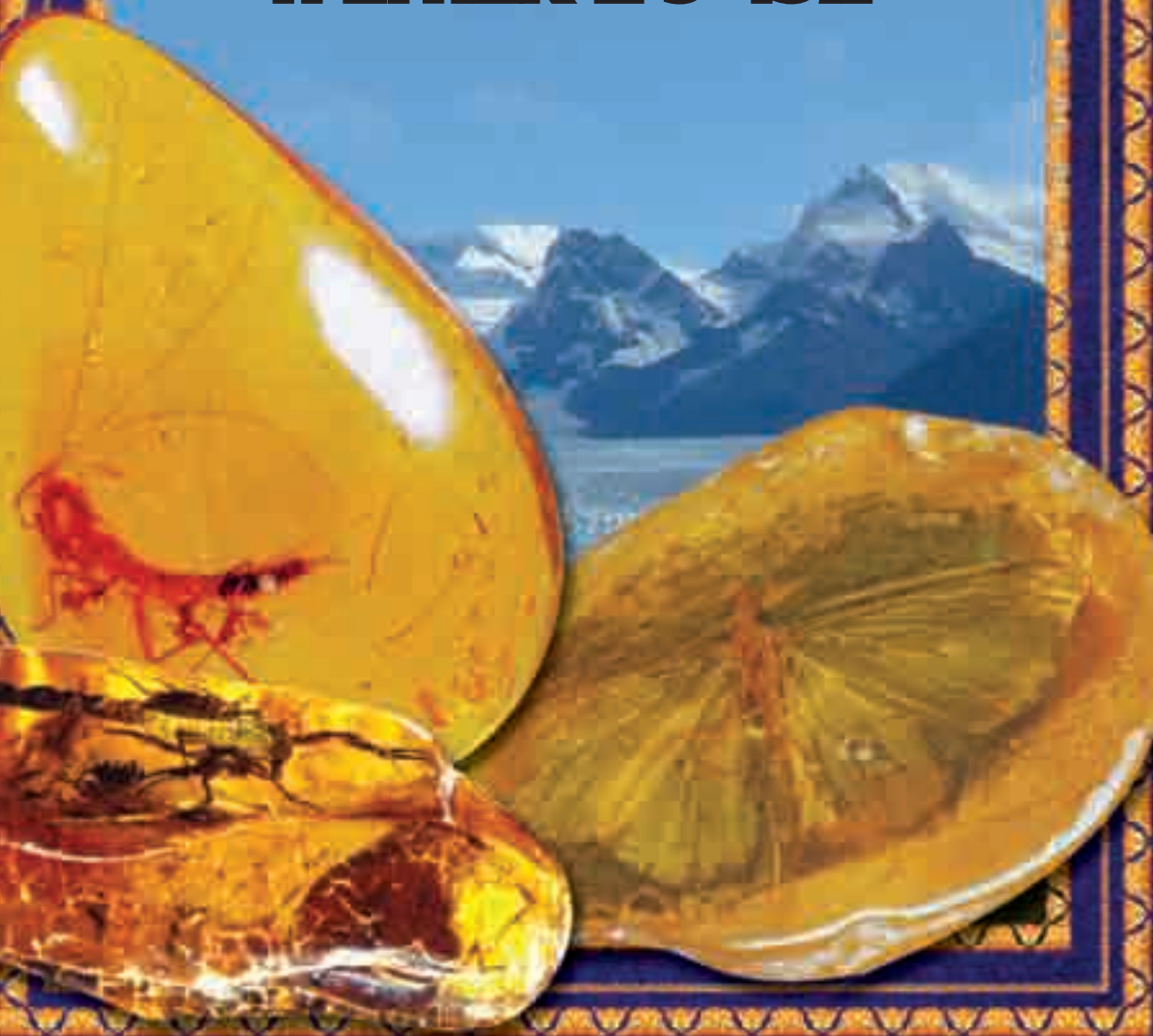

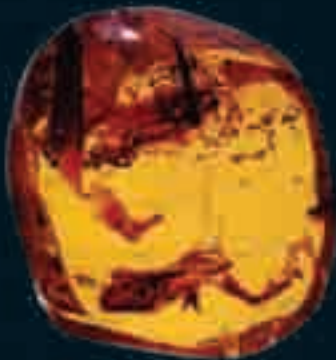

**”הוא אשר הוריד מן השמים
מים, ובהם הניבטנו צמחים מפל
מין, והצמחנו עלווה יחקה אשר
מתוכה יעלו שיבולי גרעינים,
ומעץ התמר, מפקעיו, הצמחנו
אשכולות תמרים בהישג יד.
והצמחנו כרמי ענבים וזיתים
ורימונים, ולעיתים דומים
ולעיתים שונים. הביטו כיצד
יצמח ויבשיל פריים! בזאת
צפונים אותות לאנשים
מאמינים.” (קוראן 6:99)**

**עשרות אלפי
מאובנים בענבר
מפריכים אבולוציה**

כפי שניתן ללמוד ממאובן צפרדע זה בן 94 עד 90 מיליון שנה, צפרדעים שבענבר זהים לעמיתיהם בני-זמננו.

שממית זעירה (Sphaerodactylus) בת 94 עד 90 מיליון שנה נכללת בין ההוכחות לכך שיצורים חיים מעולם לא עברו אבולוציה.

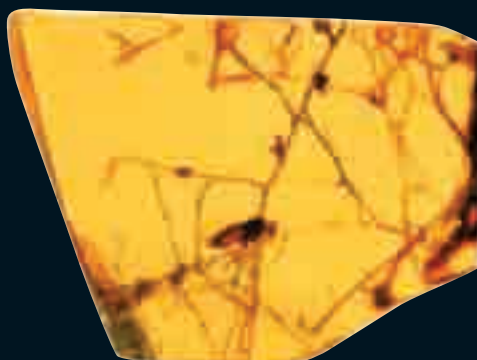

מאובן מרבה רגליים בן 30 עד 25 מיליון שנה זהה למרבי רגליים מתקופתנו.

עשרות אלפי מאובנים בענבר מפריכים אבולוציה

אחת הסביבות שבהן מאובנים נשמרים בצורה טובה ביותר היא ענבר. שרף צלול הנוזל מזני עצים מסוימים, מטביע בתוכו יצורים חיים וצמחים ומשמרם בצורתם המקורית. "תצלומי-בזק שלא בעיתם" אלה חושפים עובדה חשובה מאוד: יצורים חיים לא עברו שינויים כלשהם גם בחלוף מיליוני שנים. במילים אחרות, הם לא עברו אבולוציה.

עשרות אלפי מאובנים המשובצים בענבר מוכיחים שטרמיטים היו תמיד טרמיטים. נמלים היו תמיד נמלים, צפרדעים היו תמיד צפרדעים, נחשים היו תמיד נחשים, פרפרים תמיד פרפרים ועש תמיד עש. בקצרה, יצורים חיים התקיימו תמיד עם כל מאפייניהם ובצורתם הראשונית, כפי שנתגלו ברגע היווצרותם וביאתם לעולם. אין כל הבדל בין יצורים חיים וצמחים שנשתמרו בענבר במשך מיליוני שנים ובין בני-זוגם המודרניים.

זבוב ממשפחת ה-
Dolichopodidae ורשת
קורים.
ענבר בלטי מלפני 50
מיליון שנה.
חרקים נופלים לעתים
ברשת קורי העכביש
ונלכדים בענבר. במקרה
זה, הזבוב נראה משוחרר
מהקורים.

עכביש (סדרת
העכבישאים) עט על יבחוש
(Chionomidae).
ענבר בלטי מלפני 50
מיליון שנה.

צרעה מסדרת
הדבוראים, בת 50 עד
35 מיליון שנה

עכביש בן 50 עד 35
מיליון שנה

נמלה מסדרת
הדבוראים ומשפחת
הנמלים, בת 50 עד
35 מיליון שנה

ענבר בלטי בן 50 עד 35 מיליון שנה

זבוב הפטרייה
(Fungus gnat),
מסדרת
הזבובאים, בן 50
עד 35 מיליון
שנה.

זבוב
ארוך-רגליים,
מסדרת
הזבובאים, בן
50 עד 35
מיליון שנה.

כל המאובנים המובאים בספר הנוכחי מיוצגים על ידי מינים שקיימים עדיין בזמננו ומהווים הוכחה ניצחת לשקריות של תיאורית הדארוויניזם.

חיפושית מסדרת
החיפושיות, בת 50
עד 35 מיליון שנה

זבוב הפטרייה,
מסדרת הזבוב-
אים, בן 50 עד 35
מיליון שנה

צרעה, מסדרת
הדבוראים, בת 50
עד 35 מיליון שנה

זבוב הפטרייה,
מסדרת הזבובאים,
בן 50 עד 35 מיליון
שנה

חיפושית מסדרת
החיפושיות, בת 50
עד 35 מיליון שנה

זבוב מגובנן,
מסדרת הזבובאים,
בן 50 עד 35 מיליון
שנה

יצורים חיים מופיעים בתיעוד המאובנים בצורה
מפותחת במלואה, מושלמת וזהה לדוגמאות
הטיפוסיות של ימינו. על מנת לאמת את
תיאורית האבולוציה, צריכים חסידיה להציג כראיה
מיליארדי צורות מעבר, שהיו אמורות להימצא
בתיעוד המאובנים. מכל מקום, הם אינם מסוגלים
להצביע אפילו על דוגמה יחידה לצורת מעבר.

זחל מסדרת
הפרפראים, 50 עד
35 מיליון שנה

עכביש, 50 עד 35
מיליון שנה

זבוב הפטרייה, 50
עד 35 מיליון שנה

פשפש, 50 עד 35
מיליון שנה

זבוב ארוך-רגליים,
מסדרת הזבובאים,
בן 50 עד 35 מיליון
שנה

**”אמור, הביטו אל אשר
בשמים ובארץ! אך מה
יועילו האותות והמזהירים
לאנשים אשר לא יאמינו?”
(קוראן 10:101)**

זבוב ארוך-רגליים,
50 עד 35 מיליון
שנה

יבחוש, 50 עד 35
מיליון שנה

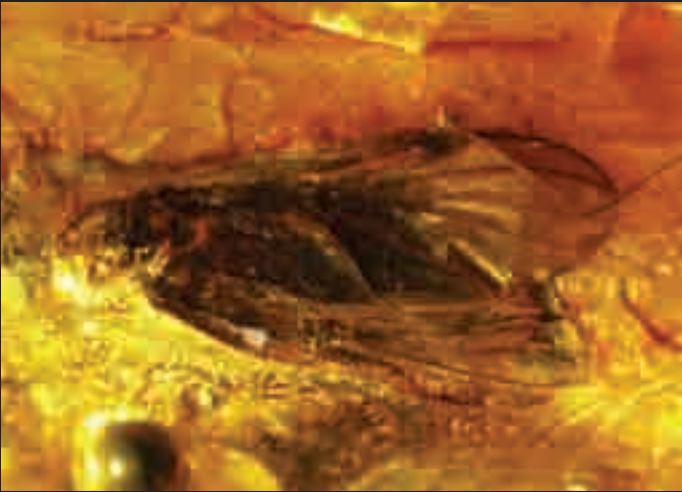
חיפושית, מסדרת
החיפושיות, בת 50
עד 35 מיליון שנה

יבחוש, 50 עד 35
מיליון שנה

צרעה, 50 עד 35
מיליון שנה

חרק מסדרת שעירי
כנף (caddis fly),
50 עד 35 מיליון
שנה

חיפושית, 50 עד 35
מיליון שנה

על פי תיאורית האבולוציה, לפני מיליוני שנים היו צריכים להתקיים על פני האדמה יצורים שחציים בעלי כנפיים, מוזרים למראה ובלתי מתפקדים. אף על פי כן, תיעוד המאובנים מפריך זאת. דוגמאות טיפוסיות שנשתמרו בענבר ניפצו לחלוטין את מיתוס תהליך האבולוציה.

ענבר בלטי בן 50 עד 35 מיליון שנה

זחל חיפושית, 50
עד 35 מיליון שנה

חיפושית, 50 עד 35
מיליון שנה

חרק מסדרת שעירי
כנף (caddis)
זחל, 50 עד 35
מיליון שנה

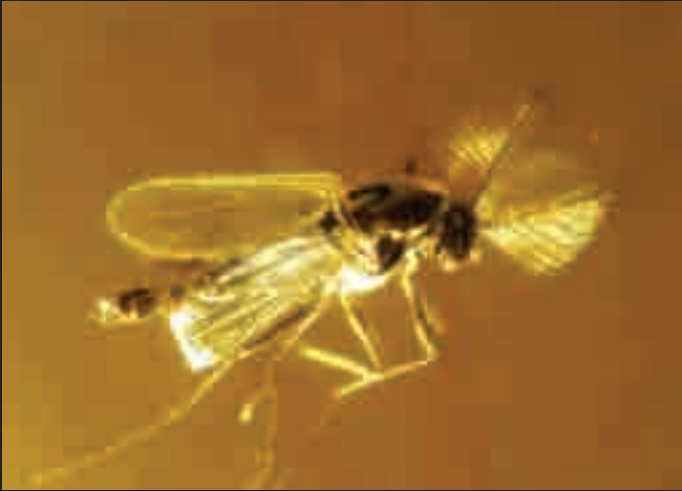
זבוב הפטרייה, 50
עד 35 מיליון שנה

חיפושית, 50 עד 35
מיליון שנה

חיפושית, 50 עד 35
מיליון שנה

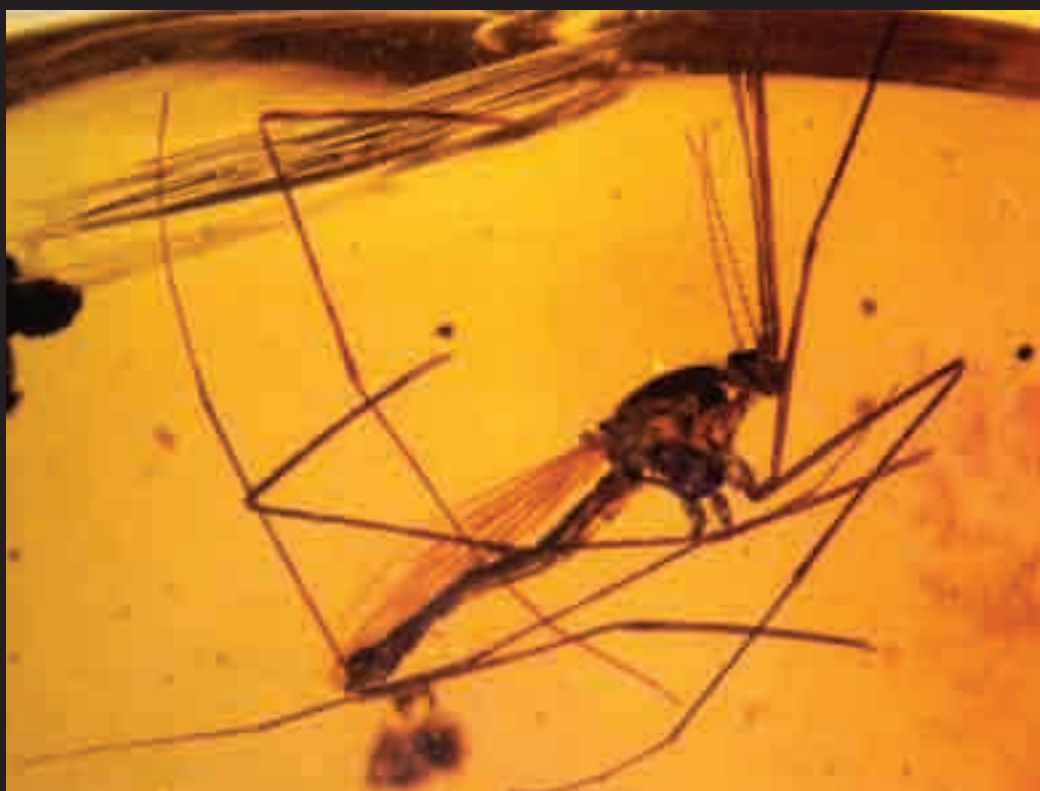

יבחוש
,(True midge)
עד 35 מיליון
שנה

יבחוש, 35 עד 50
מיליון שנה

האל ברא את כל החיים על פני האדמה. דוגמאות
מאובנים טיפוסיות בנות מיליון שנה מוכיחות
זאת שוב, באופן מושלם. אלוהים, כל-יכול
ונשגב, הוא בוראם של כל היצורים החיים
והצמחים.

יתוש בענבר, 23 עד 14 מיליון שנה.

יתושים שחיו לפני כ-50 מיליון שנה היו מצוידים באבר ראייה מורכב ומושלם, והיו מסוגלים לעוף בעזרת מנגנון תעופה מושלם. אף אחד מיצורים אלה מעולם לא היה כפוף לאבולוציה. לפני 50 מיליון שנה היו כולם מצוידים באותם מנגנונים מפותחים במלואם כמו בימינו.

עכביש, 50 עד 35
מיליון שנה

יבחוש, 50 עד 35
מיליון שנה

נמלה, 50 עד 35
מיליון שנה

**“לא בראנו את השמים ואת הארץ ואת
אשר ביניהם לשם שעשוע. אילו חיפשנו
עונג היינו מוצאים זאת אצלנו, אם אכן היינו
רוצים. לא ולא! אנו מטיחים את האמת
בפני ההבל, והיא תרסק את ראשו, וחיש
”מוג, ואתם תהיו הקוראים שוד ושבר, בעון
התארים אשר בהם תתארו.”
(קוראן 18-16:21)**

Crain fly (חרק)
הדומה ליתוש, 50 עד 35 מיליון שנה

נמלה, 50 עד 35 מיליון שנה

עכביש, 50 עד 35 מיליון שנה

חרק מתת מחלקת זנבזיפיים (Archacognatha), בענבר בלטי,
54 עד 23 מיליון שנה.

חרק "זנב קפיצה" מסדרת קפצזביים (Collembola),
בענבר, 23 עד 14 מיליון שנה.

עכביש עם רשת קורים, 50 עד 35
מיליון שנה.

חיפושית ממשפחת קצרפיתיים, 50
עד 35 מיליון שנה.

עש וראש נמלה, 24 מיליון שנה.

צרעה בענבר, 38 עד 23 מיליון שנה.

תיעוד המאובנים אינו מכיל אף לא דוגמה יחידה לחוליות
החסרות או למיני "המעבר" הדמיוניים - שאבולוציוניסטים
טוענים שהיו צריכים להתקיים. מאובנים מוכיחים שצמחים
ובעלי חיים שחיו לפני מיליוני שנים זהים מבחינה מבנית
למינים ולזנים המקבילים שחיים כיום.

ענבר בלטי בן 50 עד 35 מיליון שנה

עכביש ממשפחת העכבישים הקוצניים,
50 עד 35 מיליון שנה.

רשת קורי עכביש, 50 עד 35 מיליון
שנה.

חרק בעל כנפיים מעוקמות (מסדרת
כנף מניפתיים), 50 עד 35 מיליון שנה.

Crain fly עם כ-20 קרדיות, 50 עד 35
מיליון שנה.

זחל צרצר, 50 עד 35 מיליון שנה.

נמלה, 50 עד 35 מיליון שנה.

עכביש, 50 עד 35
מיליון שנה

זבוב הפטרייה, 50
עד 35 מיליון שנה

Dance fly, זבוב
ממשפחת ה-
Empididae,
מסדרת הזבובאים,
50 עד 35 מיליון
שנה.

חיפושית, 50 עד 35
מיליון שנה

עכביש, 50 עד 35
מיליון שנה

יבחוש, 50 עד 35
מיליון שנה

זחל של קרדית טפילית על זבוב ארוך רגליים (Diptera Dolichopodidae).

**”ובבריאתכם וביצורים אשר יפיץ
אלוהים צפונים אותות לאנשים הנכונים
להשתכנע.” (קוראן 4:45)**

טרמיט, 50 עד 35
מיליון שנה

זחל חיפושית, 50
עד 35 מיליון שנה

זבוב חול, 50 עד 35
מיליון שנה

מאובני חרק, זבוב וצרעה בני 50 מיליון שנה אשר מערערים על הדארוויניזם. לפי תיאורית האבולוציה, יצורים אלה עברו תהליך אבולוציה דמיוני ורכשו מאפיינים של צורת-מעבר. אולם היותם זהים לבני מינם החיים כיום מהווה הוכחה מוחלטת לכך שיצורים חיים מעולם לא עברו שינויים התפתחותיים כלשהם.

חרק בוגר הניזון מצמחים (planthopper), בענבר, 24 מיליון שנה.

צרצר מסדרת
החגבאים בענבר, 24
מיליון שנה.

זבוב גדול בענבר, 24
מיליון שנה.

נמלה מכונפת ממין
זכר, פרט במשפחת
נמלים מסדרת
הדבוראים, 25 מיליון
שנה.

דארוויניזם: הדת המסולפת ביותר בהיסטוריה

דבורים, חגבים, יתושים, זבובים, יבחושים - כל אחד מכיר את סוגי החרקים האלה וגם רבים אחרים. אנחנו פוגשים תדיר את היצורים הזעירים האלו בגנים, ברחוב ואפילו בבתים. בעלי חיים זעירים אלו לא השתנו במאום במשך 200 מיליון השנה האחרונות. אבולוציוניסטים טוענים שיצורים אלה הפכו לצורות חיים מוזרות ובלתי רגילות במהלך תהליך האבולוציה הדמיוני. אך הדבר מעולם לא קרה, ומאובנים-חיים מוכיחים זאת בבירור. אילו כך היה קורה - אילו תיעוד המאובנים בכל מקום היה מלא בצורות מעבר...אילו מאובנים-חיים אלו היו ממשיכים להתפתח, כפי שאבולוציוניסטים טוענים, אזי אותם אבולוציוניסטים היו מפרסמים ספרים עמוסים בראיות המציגות זאת והיו טוענים שדוגמאות טיפוסיות אלה מוכיחות, ללא עוררין, את התיאוריה שלהם. אך הם מחרישים מול העובדה שכל מיליוני פיסות ראיה אלה אינן מתארות אבולוציה, אלא בריאה.

ישנן מיליוני הוכחות ברורות לבריאה. העובדה שאבולוציוניסטים קשי עורף ממשיכים להתעלם מהן ולתמוך בקנאות בדארוויניזם, בדת הבלתי הגיונית, הפרימיטיבית והמסולפת ביותר בהיסטוריה, היא תופעה מדהימה ביותר. אין ספק שהדורות הבאים יביטו עליה בפליאה ובהשתאות.

“כל שוכני השמים והארץ לו הם; הכל
נכנעים לו, והוא הבורא בראשית ואחר
יברא בשנית. על נקלה יעשה זאת. לו
יאה כל תואר נעלה בשמים ובארץ,
והוא האדיר והחכם.”
(קוראן 27-26:30)

**"הוי האנשים, עבדו את ריבונכם
אשר ברא אתכם ואת אלה אשר היו
לפניכם, למען תהיה בכם יראה."
(קוראן 2:21)**

טרמיט גדול בענבר
דומיניקני, 23 עד 14
מיליון שנה.

ענבר ובתוכו חרק מסוג water strider (חרק
בעל רגלים ארוכות ודקות המיטיב לרחף על פני
המים) ושני חרקים נוספים מסדרת הזבובאים,
בני 5 מיליון שנה עד 11 אלף שנה.

,Crain fly
50 עד 35 מיליון
שנה.

זבוב הפטרייה,
50 עד 35 מיליון שנה

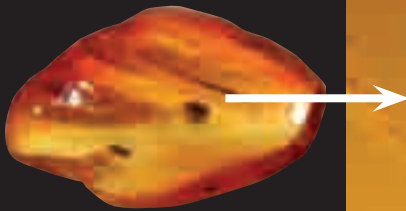
יבחוש, 50 עד 35
מיליון שנה

טרמיט מכונף בן 24 מיליון שנה.

כנימת צמחים מסדרת פשפשאים (תת סדרה heteroptera), בענבר דומיניקאני, 24 מיליון שנה.

עכביש מאובן, בענבר בלטי, 50 עד 35 מיליון שנה.

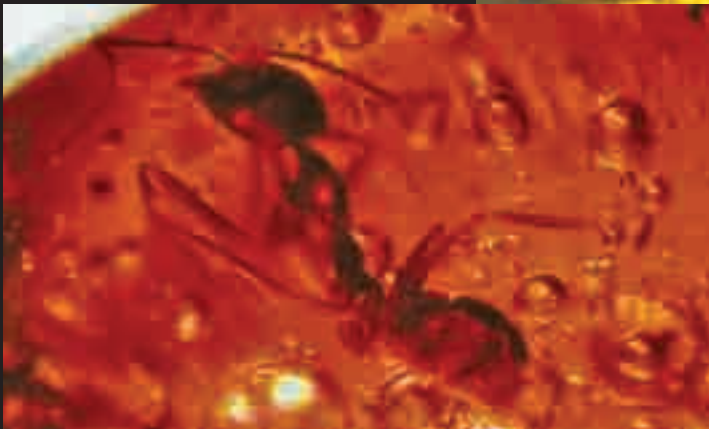
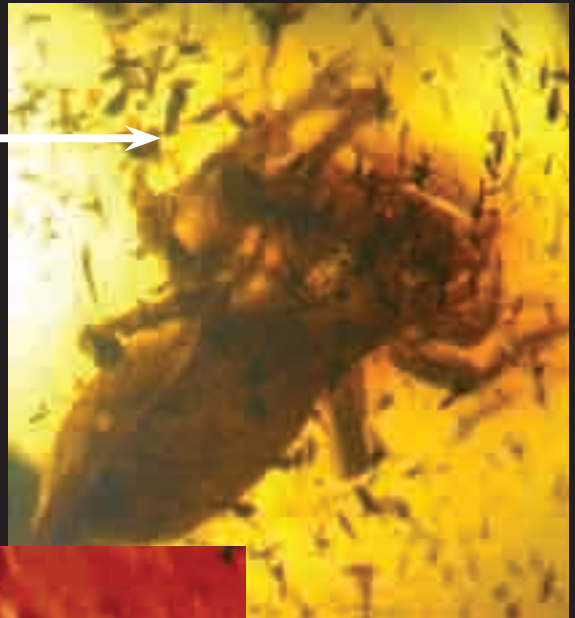
יבחוש מאובן, 50 עד 35 מיליון שנה.

צרעה בענבר
דומיניקני, 24 מיליון
שנה.

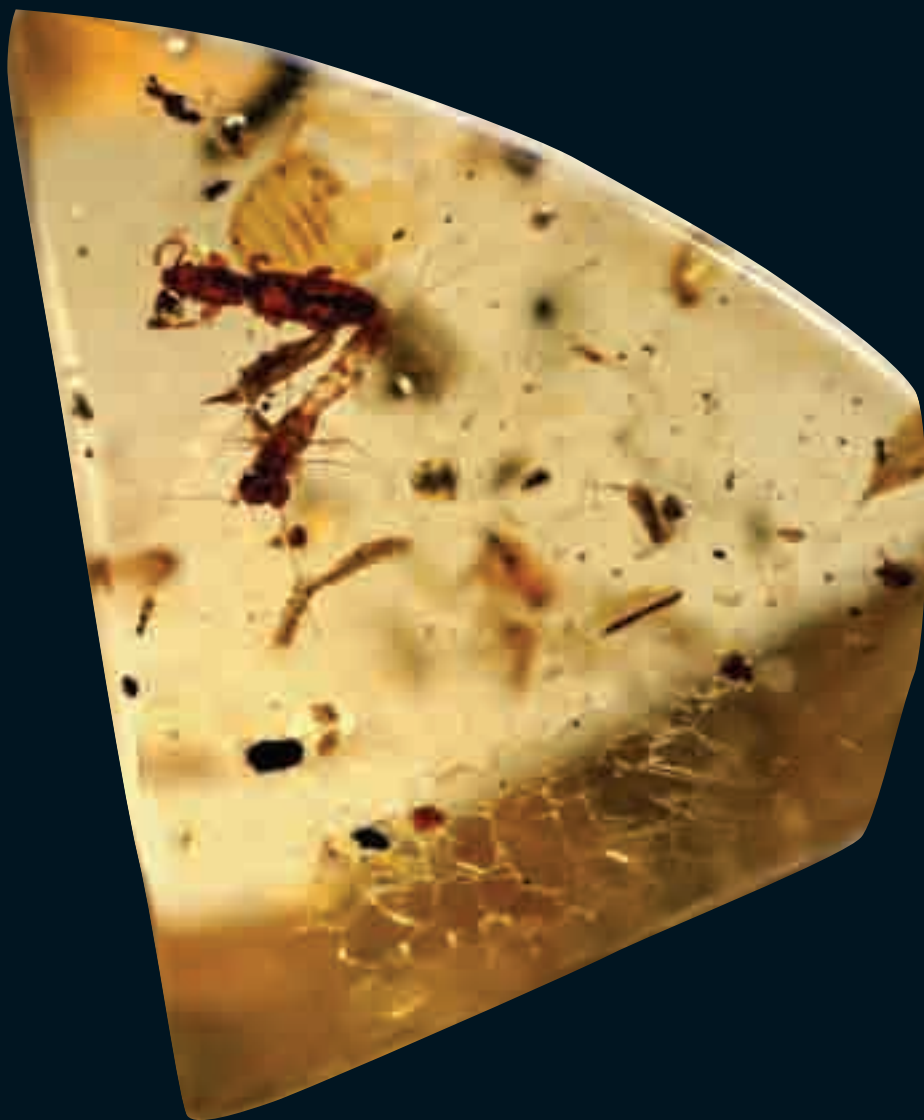

עכביש סרטן (משפחת סרטבישים)
בענבר בלטי, 50 עד 35 מיליון
שנה.

נמלה פועלת מאובנת
בענבר דומיניקני, 24
מיליון שנה.

חרק מאובן מאפריקה,
5.3 עד 1.8 מיליון שנה

ענבר אפריקני

חרק מאובן שנתגלה ברפובליקה הדומיניקנית,
בן 23.8 עד 5.3 מיליון שנה.

ענבר דומיניקני

...בני 23.8 עד 5.3 מיליון שנה.

ענבר דומיניקני

חרקים מאובנים בענבר דומיניקני...

ענבר דומיניקני

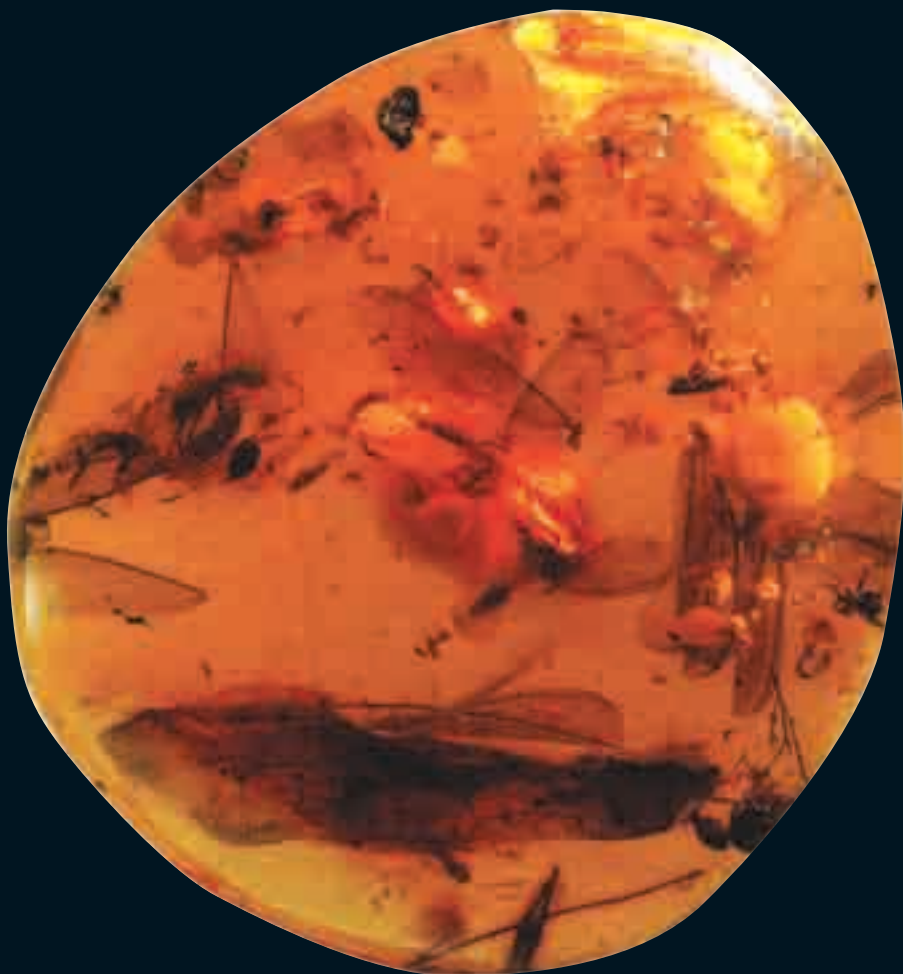
ענבר בן 25 מיליון שנה

שלוש נמלים תוקפות גמל-שלמה, 25 מיליון שנה.

המוזיאון האמריקני להיסטוריה של הטבע

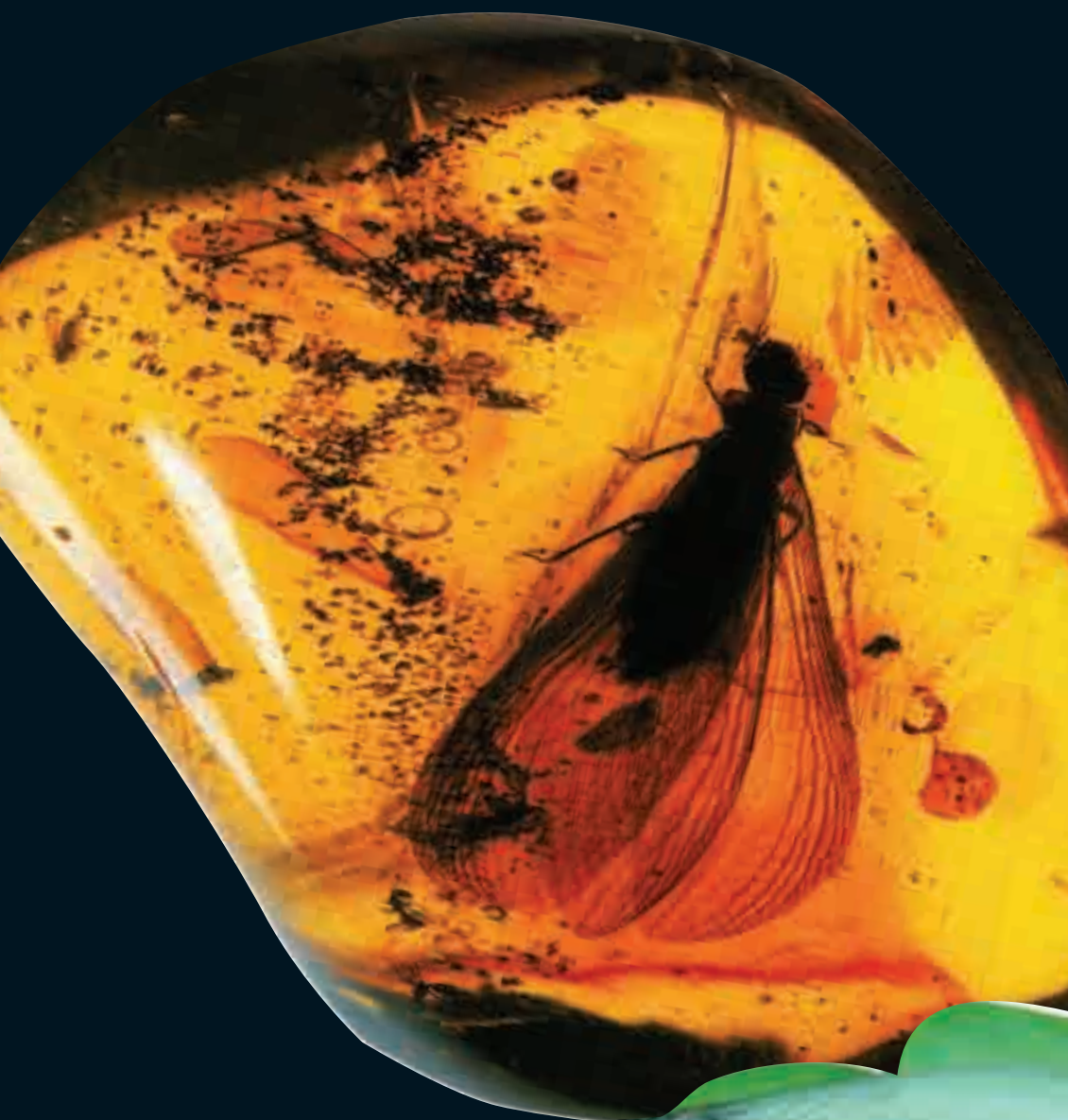
חרק מאובן בענבר, 25 מיליון שנה

חיפושיות, 25 מיליון שנה.

המוזיאון האמריקני להיסטוריה של הטבע

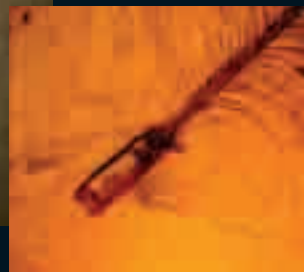
טרמיט בענבר,
30 עד 25 מיליון שנה

גמל-שלמה מאובן בענבר,
25 מיליון שנה

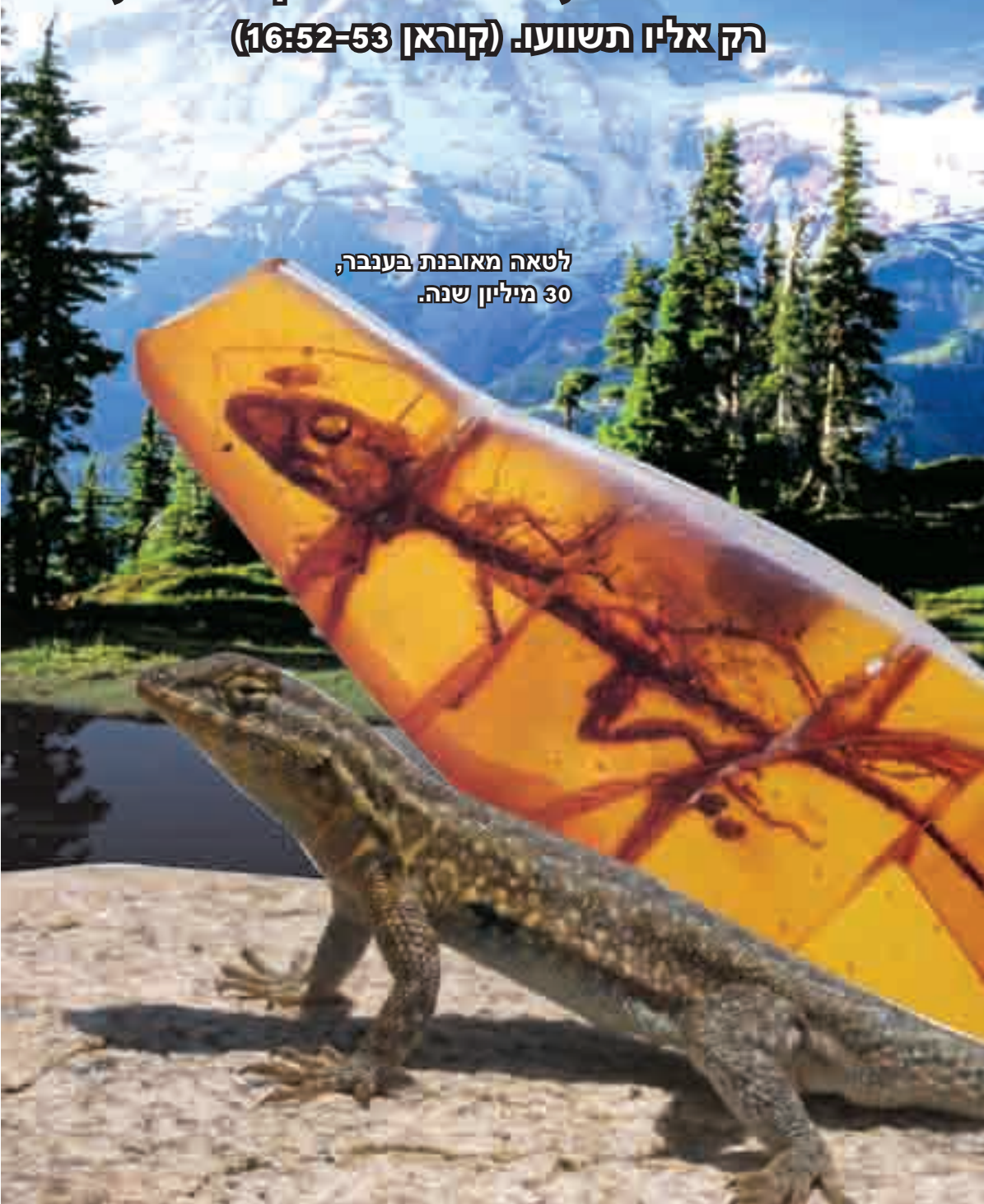
נוצה בענבר,
20 מיליון שנה

הנוצה המאובנת שמוצגת לעיל
נתגלתה בחפירות "לה טוקה"
ברפובליקה הדומיניקנית.

לולו כל אשר בשמים ובארץ, והדת היא רק לשמו
לעולם. התייראו מפני אחרים זולת אלוהים, אף פי
כל חסד שניטה לכם, מאלוהים הוא? הן בצר לכם,
רק אליו תשוועו. (קוראן 16:52-53)

לטאה מאובנת בענבר,
30 מיליון שנה.

עכביש מאובן שגילו הוערך ב-20 מיליון שנה. גם דמו השתמר בענבר

עכביש מאובן זה, שנשתמר, כולל דמו, בענבר, וגילו הוערך כ-20 מיליון שנה בקירוב, מייצג את אחת התגליות החשובות ביותר במאה הנוכחית החדשה. הצהרה שפורסמה על ידי אוניברסיטת מנצ'סטר הודיעה שעכביש זה, שאורכו 4 סנטימטר ורוחבו 2 סנטימטר, איננו שונה מעכבישים בני זמננו. יש לקוות שניתן יהיה להפיק מדמו של פרט זה ממחלקת העכבישניים את הדנ"א של בעל החיים - ממצא שיוכל להוכיח בפסקנות שהעכביש הקדום אינו שונה מבני-מינו החיים כיום.

יבחוש מאובן, 40 מיליון שנה.

צרעה טפילית מאובנת בענבר
ניו-ג'רסי, 94 עד 90 מיליון שנה.

ענבר דומיניקני, 25 מיליון שנה

שני יבחושים ורשת קורי עכביש, בענבר דומיניקני.

נקבת זבוב חול (noseum) בענבר לבנוני, בת 120 מיליון שנה בקירוב.

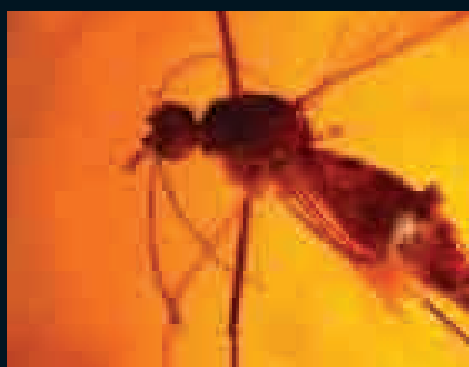
עש מאובן,
24 מיליון שנה.

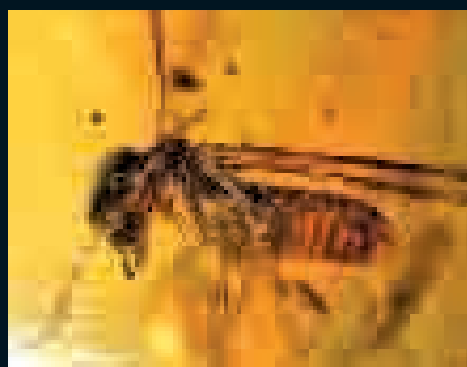

אדמת כדור הארץ מכילה מספר עצום של מינים שונים מאוד. יצורים חיים וצמחים אלה מצוידים במאפיינים מורכבים שסותרים לחלוטין את התיאוריה הדארוויניסטית. דארוויניסטים אינם מסוגלים לספק הסבר לכך, ומאובנים של יצורים חיים ושל צמחים, שנוצרו בצורה מושלמת לפני מיליוני שנים, משאירים אותם מתחבטים ואובדי עצות. מאובנים-חיים הקיימים כבר מיליוני שנים מוכיחים שהחיים מעולם לא התפתחו, ושתיאוריית האבולוציה חסרת תוקף ונטולת ראיות התומכות בה. יצורים חיים וצמחים, על כל תכונותיהם ומאפייניהם המורכבים הייחודיים למינים השונים, הם נסים שנוצרו בידי האל לפני מיליוני שנים ונשארו כמות שהם עד ימינו.

יתוש גדול, 24 מיליון שנה

טרמיט מכונף, נמלה פועלת וזחל
חיפושית, 24 מיליון שנה

נמלה ממשפחת הנמלים, 24 מיליון
שנה

קרדית, 24 מיליון שנה

ענבר דומיניקני בן 24 מיליון שנה

חיפושית מסדרת החיפושיות,
24 מיליון שנה

חיפושית מסדרת החיפושיות,
24 מיליון שנה

Plantopper (חרק הניזון מצמחים),
24 מיליון שנה

חיפושית מסדרת החיפושיות,
24 מיליון שנה

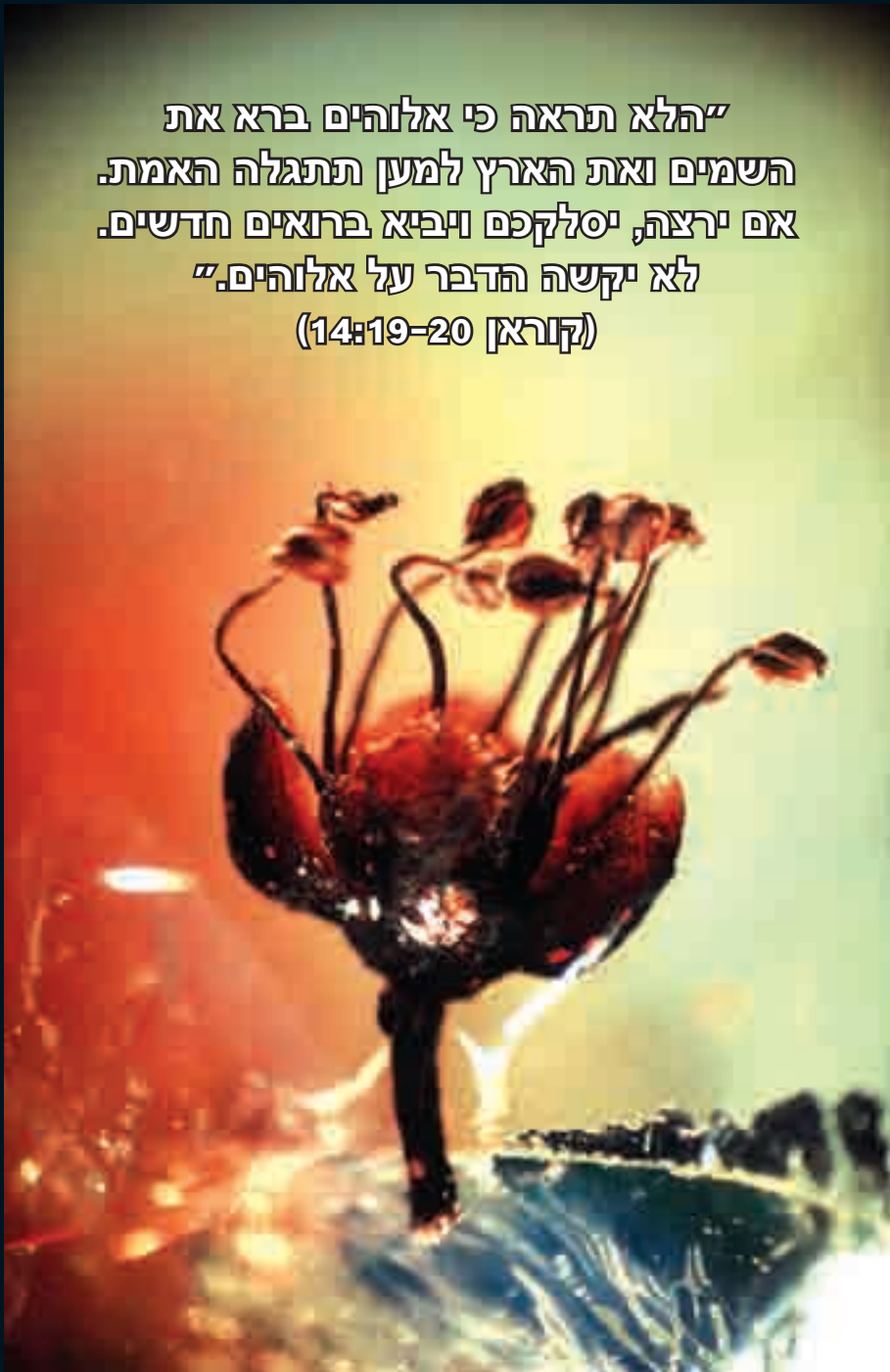
טרמיט מכונף מסדרת
הטרמיטאים, 24 מיליון שנה

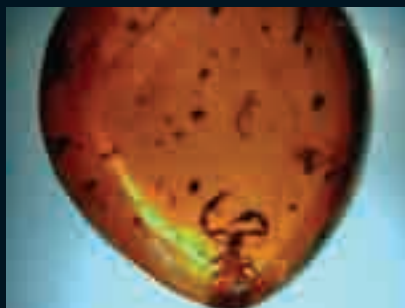

עכביש גדול, יתוש, זבוב וקרדית
המאובנים בענבר דומיניקני,
24 מיליון שנה

פרח בענבר לבנוני,
130 מיליון שנה

“הלא תראה כי אלוהים ברא את
השמים ואת הארץ למען תתגלה האמת.
אם ירצה, יסלקכם ויביא ברואים חדשים.
לא יקשה הדבר על אלוהים.”
(קוראן 20-19:14)

כנימת עצים מסדרת כני עצים
(Psocoptera), 24 מיליון שנה.

עקרב-מדומה, 24 מיליון שנה.

כנימת עצים מסדרת כני עצים
(Psocoptera), 24 מיליון שנה.

פסילה (חרק הדומה לכנימה),
24 מיליון שנה.

מאובן הכולל לטאה, זחל
וזבובים רבים, נתגלה בלה
טורסה ברפובליקה
הדומיניקנית.

**"...ישתבח שמך! לא נדע
דבר מלבד כל אשר לימדתנו.
אתה היודע והחכם."**
(קוראן 2:32)

נמלה, 50 עד 35 מיליון שנה.

**יצורים חיים וצמחים התאבנו לפני
מיליוני שנה. מאחר שמאובנים אלה
זהים ליצורים חיים ולצמחים הקיימים
בזמננו, הם מפריכים את השערת
"צורות המעבר" הדארוויניסטית.**

ענבר בלטי, 50 עד 35 מיליון שנה

זוג זבובים מסדרת הזבובאים,
50 עד 35 מיליון שנה.

כנימת עלים זעירה בת 50 עד 35
מיליון שנה נדבקה למוהל (נוזל
צמחים) ואיבדה את חדקה.

עכביש ממשפחת Heteropodidae,
50 עד 35 מיליון שנה.

עכביש ממשפחת Nesticidae, 50
עד 35 מיליון שנה.

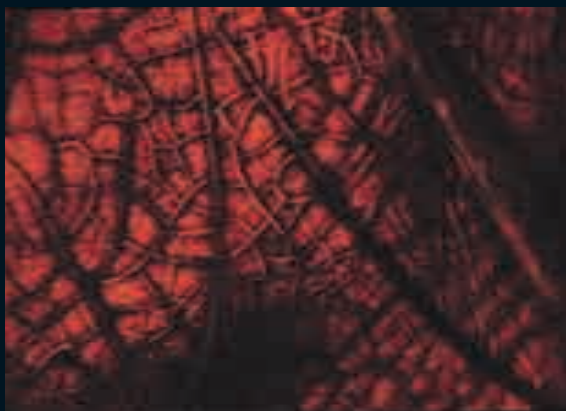

עקרב-מדומה בענבר דומיניקני קדום,
30 מיליון שנה.

חרקים הזהים לאלה הטמונים בענבר קיימים עדיין בימינו

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

מאובני ענבר לבנוני בני 140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

חרקים הזהים לאלה הטמונים בענבר קיימים עדיין בימינו

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

מאובני ענבר לבנוני בני 140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

חרקים הזהים לאלה הטמונים בענבר קיימים עדיין בימינו

140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה

מאובני ענבר לבנוני בני 140-110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

חרקים הזהים לאלה הטמונים בענבר קיימים עדיין בימינו

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

מאובני ענבר לבנוני בני 140 עד 110 מיליון שנה

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

140 עד 110 מיליון שנה.

**”הלא יראו פי אלוהים, אשר ברא את השמים
ואת הארץ, יפול יפול לברוא את שפמותם?
הוא קבע להם מועד שאין ספק בו, ואולם
הספרים לא אפו בלתי אם לכפור.”
(קוראן 17:99)**

אלוהים, אשר ברא את כל הדברים יש מאין, הוא בעל הכוח היחיד
לברוא לפי בחירתו, בכל עת ובכל צורה, כל יצור חי על מאפייניו
המורכבים והנעלים ביותר. הדארוויניזם קורס לנוכח אמת זו.

זבובי פטרייה (sciarid flies) הנפוצים כיום, רווחו גם ביערות הענבר הטרופיים לפני מיליוני שנים. התמונה מציגה פרט בן 25 עד 20 מיליון שנה שפרטי מבנהו השתמרו היטב, כגון רגלו, כנפיו ועיניו.

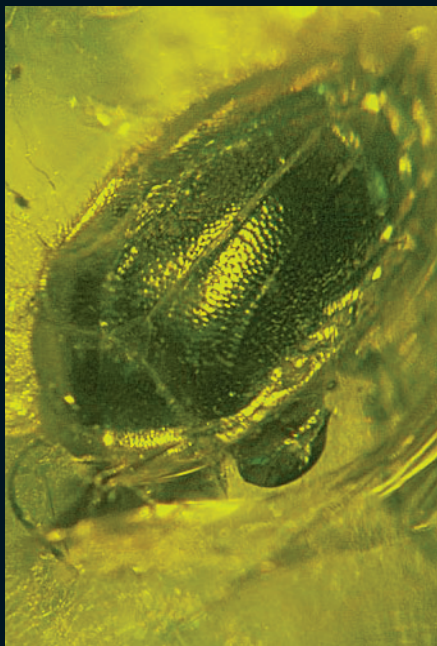

כנימת עצים בענבר דומיניקני, בת כ-25 מיליון שנה, שנשמרה ללא דופי עד לפרטי הפרטים, כגון שיער המחושים וצבעי הכנפיים.

צרעה טפילית זעירה בענבר בלטי בת כ-40 עד 35 מיליון שנה. הכנפיים, המחושים, העיניים המורכבות והמפרקים נשתמרו בשלמותם.

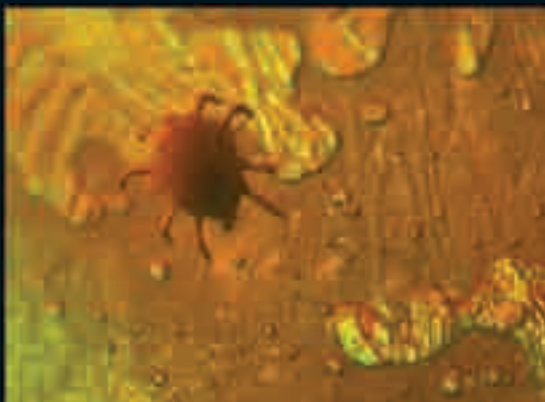
מאובני ענבר, 25 עד 20 מיליון שנה

שני מיני חיפושיות בענבר דומיניקני, בני 25 עד 20 מיליון שנה בקירוב.

חרק מאובן בן 25 עד 20 מיליון שנה. לעתים חרקים מצליחים להיחלץ מהילכדות בשרף על-ידי ניתוק חלקי גוף כגון רגליים או כנפיים.

קרדית זעירה
מאובנת בענבר
בלטי, 50 עד 35
מיליון שנה.

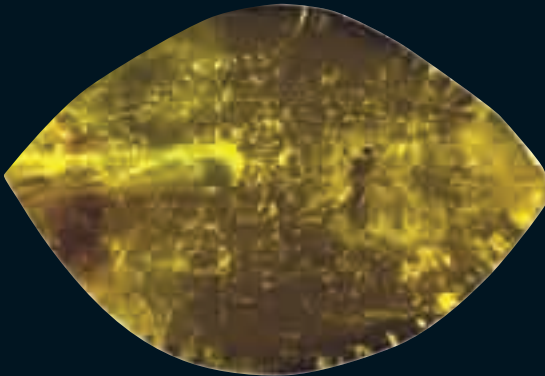

זחל של זבוב-מרחרף
(משפחת הרחפניים)
בענבר בלטי, 40 עד
30 מיליון שנה.

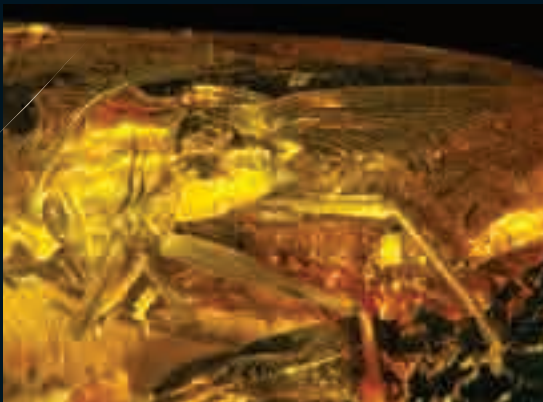

נמלה בענבר מהאזור
הניאו-טרופי, בת כ-25
עד 20 מיליון שנה.
חסרים אמנם חלקי
רגלים מסוימים, אך העין
ושיער גופה נשתמרו.

**"והוא אשר ברא את השמים ואת הארץ
 למען תתגלה האמת. ביום אשר יגיד, הִיָּה
 - וְהָיָה, אז יהיה דברו דבר אמת. לו
 תהיה המלכות ביום אשר בו תישמע תרועת
 השופר. הוא יודע הנסתר והנגלה, והוא
 החכם והמכיר כל דבר לפני ולפנים."
 (קוראן 6:73)**

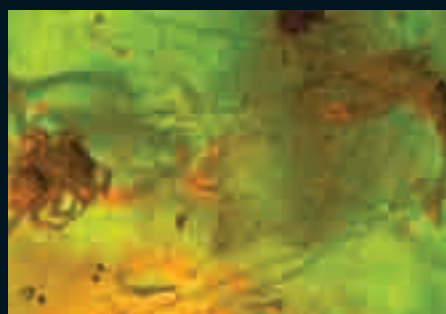
ענבר בלטי בן 40 מיליון
 שנה המכיל זבוב זעיר.

חגב זעיר בענבר בלטי,
 בן 35 עד 30 מיליון
 שנה. באמצעות התהליכים
 הפיזיים והכימיים
 המעורבים בהפיכת השרף
 לענבר, חגב זה קיבל הן
 את צבעו הזהוב והן את
 יציבות החומר שהוא טמון
 בתוכו.

זבוב ארוך-רגליים בענבר בלטי, 50 עד 35 מיליון שנה.

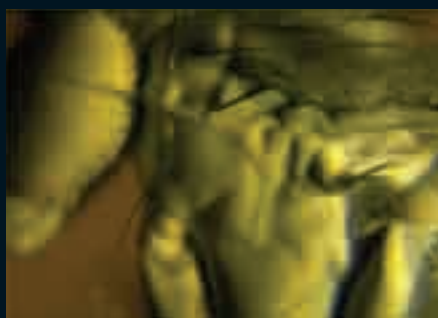
עכביש וזבוב מאובנים שגילם מתוארך ל-25 עד 20 מיליון שנה. העכביש הוא הטורף והזבוב - טרפו.

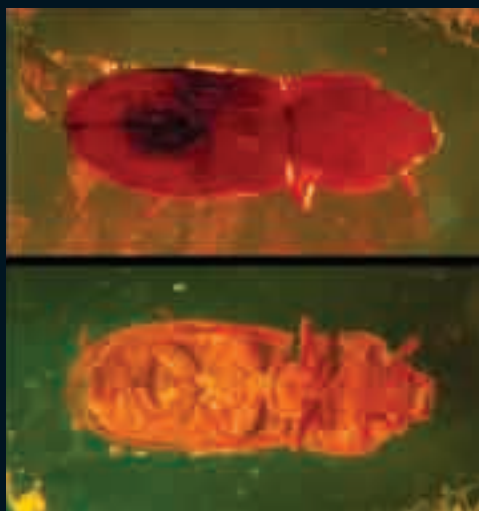
היצור בענבר בן כ-25 מיליון שנה דומה לנמלה בעלת כנפיים, אך הוא למעשה צרעה טפילית.

טרמיט מכונף בענבר בלטי. מאחר שטרמיטים מסוגלים לצרוך ולנצל להזנתם את התאית שבעץ, הם היו דיירים נפוצים ביערות כגון יער הענבר הבלטי לפני 45 עד 30 מיליון שנה.

זבוב מאובן בענבר בלטי קדום, 50 עד 35 מיליון שנה. פרטי גופו החיצוניים נראים בבירור.

חיפושית מאובנת קטנה שגילה מתוארך ל-25 עד 20 מיליון שנה ופרטי גופה החיצוניים נשתמרו בצורה טובה במיוחד.

עקרב רוח (wind scorpion) בענבר, 25 עד 20 מיליון שנה.

לטאה מאובנת, בת 50 עד 35 מיליון שנה.

זבוב פטרייה בן 25 מיליון שנה. דוגמה טיפוסית זו נשתמרה היטב וכוללת את העיניים ופרטים מבניים אחרים.

**"אכן לאלוהים כל אשר בשמים ובארץ! אכן
הבטחת אלוהים אמת היא, ואולם מרביתם אינם
יודעים. הוא המחיה והממית, ואליו תחזרו."
(קוראן 10:55-56)**

צפרדע זעירה, בענבר, 25 מיליון שנה

עקרב שאורכו מעל 4 סנטימטר, בן כ-20 עד 15 מיליון שנה, בענבר. עקרב זה איבד את צבתותיו וראשו, אך שאר חלקי גופו נשתמרו היטב. ניתן לראות שהוא אינו שונה במאום מעקרבים החיים בימינו.

מאובן מרבה רגלים שנלכד בענבר לפני כ-25 מיליון שנה.

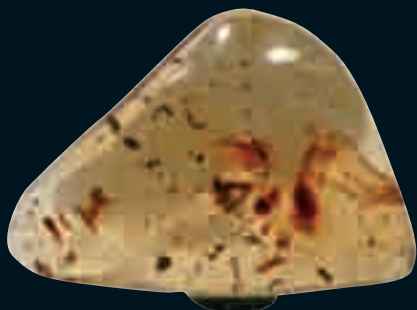

**”אם פרצה לחולל דבר,
די אם פגד לך, הָיָה - וְהָיָה.”
(קוראן 16:40)**

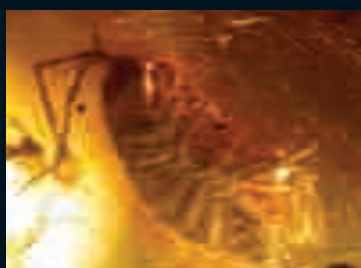
אלוהים הוא אדונם ובוראם של כל היצורים החיים. דארוויניסטים מתעלמים מכך שמאפייניהם המושלמים של היצורים החיים והצמחים מוכיחים בבירור את עובדת הבריאה, ומתכחשים לה. אף על פי כן, מדע הפליאונטולוגיה והמאפיינים המורכבים של היצורים החיים מצביעים על אמת יחידה: יצורים חיים וצמחים מהווים כולם ביטויים לעוצמתו וכוחו העילאי של האל.

כנימת עצים מאובנת בענבר

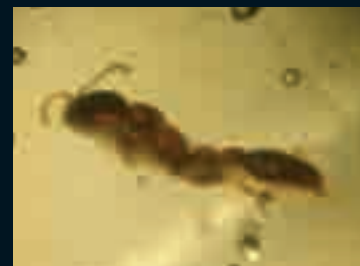
ענבר זה כולל מלבד כנימת עצים גם זוג צרעות זעירות, נמלה, מספר זבובים ופשפש בגודל 3 מילימטר. גילם: מתקופת הפליוקן (לפני 5 עד 1.8 מיליון שנה) ועד לתקופת הפלייסטוקן (לפני 1.8 מיליון שנה ועד ל- 11 אלף שנה).

חרקים מאובנים שונים בענבר

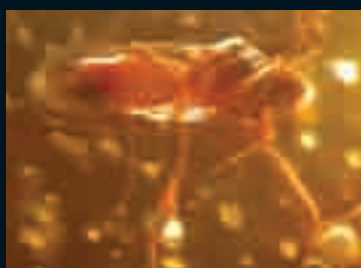
חרקים רבים נגלים בענבר זה: חרק
הניזון מצמחים (planthopper), זבוב
החול, נמלה וצרעה זעירה. גילם:
מתקופת הפליוקן (לפני 5 עד 1.8
מיליון שנה) עד לתקופת הפלייסטוקן
(לפני 1.8 מיליון שנה ועד ל- 11 אלף
שנה).

גמל-שלמה שהתאבן בענבר

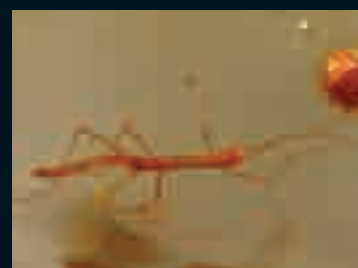
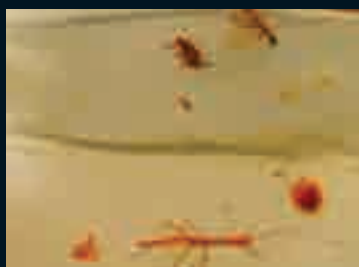
גיל: מתקופת הפליוקן (לפני
5 עד 1.8 מיליון שנה) ועד
לתקופת הפלייסטוקן (1.8
מיליון שנה עד 11 אלף שנה).

מקלון (Phasmida) בענבר

ענבר זה מכיל לא רק את המקלון (סדרת המקלונאים), אלא גם חמישה פרטים מסדרת הזבובאים, עכביש זעיר וחרק מעופף מסדרת הטרמיטאים. גילם: מתקופת הפליוקן (לפני 5 עד 1.8 מיליון שנה) ועד לתקופת הפלייסטוקן (לפני 1.8 מיליון שנה ועד ל-11 אלף שנה).

זבוב מסדרת
הזבובאים, 50 עד
35 מיליון שנה.

תיקן, 50 עד 35 מיליון שנה.

ענבר בלטי, 50 עד 35 מיליון שנה

נמלה מעופפת, פרט למשפחת
נמלים מסדרת הדבוראים, 50 עד 35
מיליון שנה.

זבוב, 50 עד 35 מיליון שנה.

חיפושית ממשפחת הרצניתיים ומסדרת
החיפושיות, 50 עד 35 מיליון שנה.

זבוב ממשפחת הזבובאים, 50 עד
35 מיליון שנה.

ענבר בלטי מלפני 50 עד 35 מיליון שנה

קרדית, 50 עד 35 מיליון שנה

שני זבובים, 50 עד 35 מיליון שנה

נמלה מכונפת, 50 עד 35 מיליון שנה

נמלה נושאת כנימה, 50 עד 35 מיליון שנה

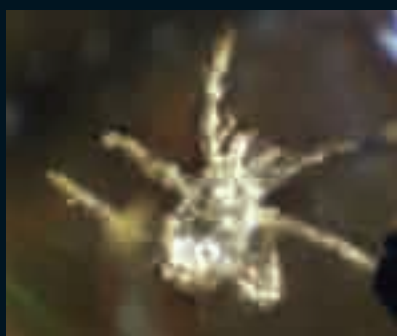
חיפושית, 50 עד 35 מיליון שנה

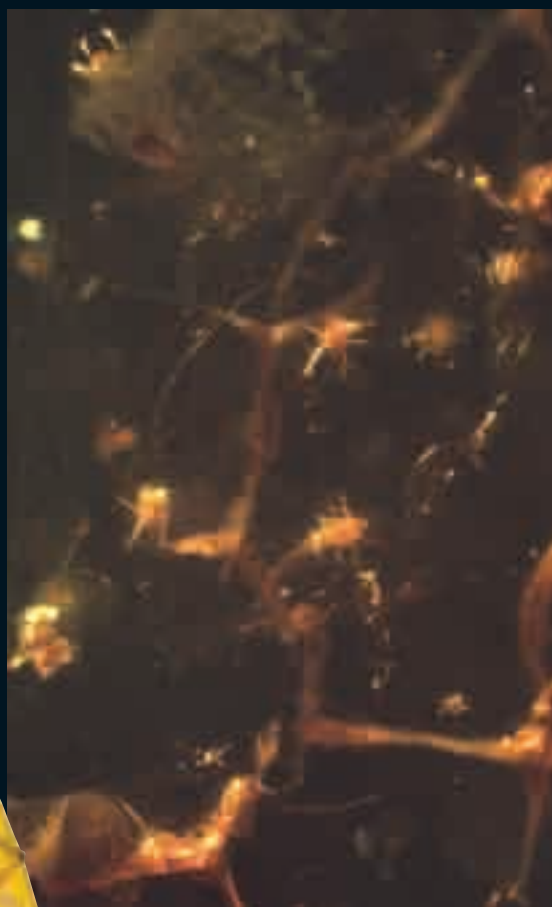
עכביש, 50 עד 35 מיליון שנה

חרק מסדרת שעירי
כנף (caddis), שני
זבובים, עכביש האוכל
את אחד מהזבובים,
קרדית, חיפושית
(click beetle), 50 עד
35 מיליון שנה.

עכביש, 50 עד 35
מיליון שנה.

עקרב חסר זנב מסוג whip, שהתאבן בענבר לפני כ-24 מיליון שנה.

תריסר פרחים בענבר קדום, 24 מיליון שנה

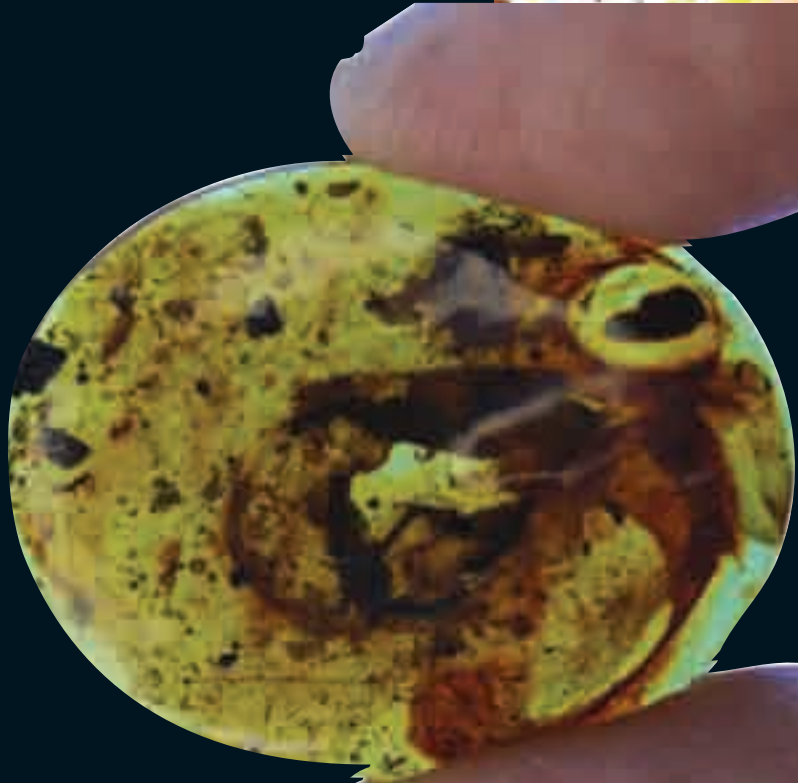
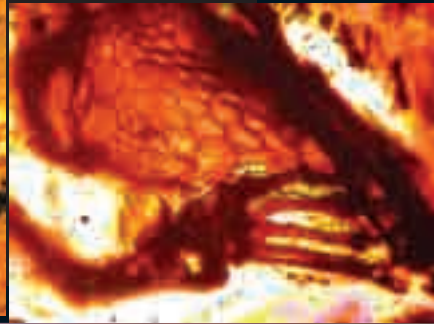

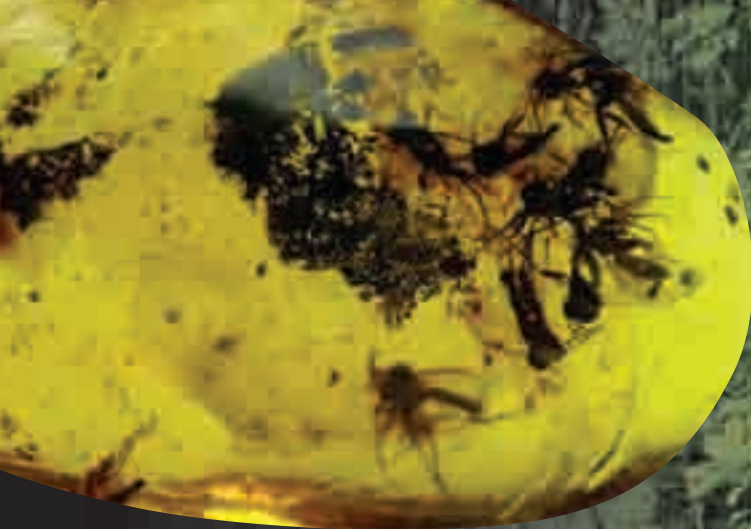
בענבר שבתמונה
טמונים למעלה
מתריסר פרחי תורמוס
בני 24 מיליון שנה.

לטאה בענבר, 25 מיליון שנה

לטאה, כפי שנראתה מעט אחרי בקיעתה מהביצה, 25 מיליון שנה.

זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה (סדרת זבובאים)

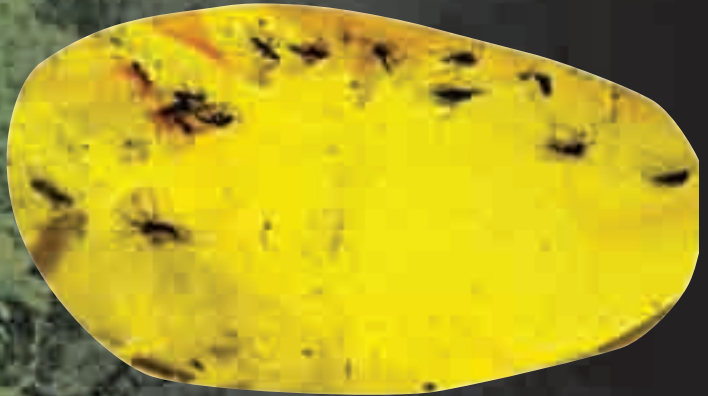
זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה (סדרת זבובאים)

זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה (סדרת זבובאים)

זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה

זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה (סדרת זבובאים).

זבובים מאובנים, 24 מיליון שנה (סדרת זבובאים).

עכביש מאובן בן
50 מיליון שנה
שנשתמר היטב.

עכביש מאובן,
50 מיליון שנה.

חיפושית
מאובנת, 50
מיליון שנה.

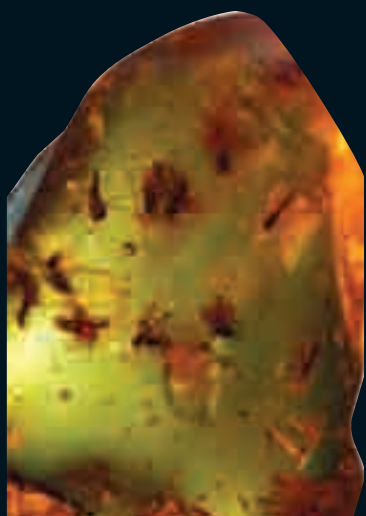
ענבר בלטי בן 50 מיליון שנה, עם תוספות

רשת קורים, 50
מיליון שנה.

זחל תיקן, 50
מיליון שנה.

ענבר זה, בן 50
מיליון שנה, מכיל
יצורים רבים.

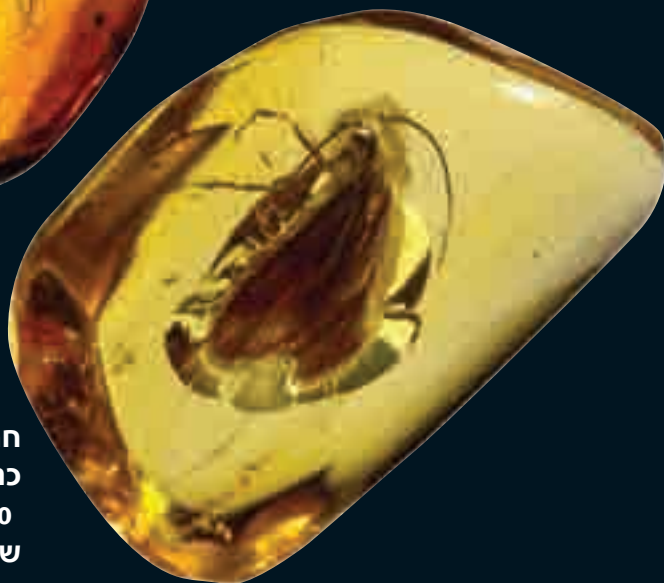
תיאורית
האבולוציה
משולחת
להיסטוריה
והמאובנים-החיים
הם ההוכחות
הטובות ביותר
לכך.

**"הלא תדע כי אלוהים יודע את כל אשר
בשמים ובארץ. כל זה רשום בספר, ואין קל
מזה לאלוהים. הם עובדים לאחרים מבלעדי
אלוהים אשר הוא לא הוריד ממרומים כל
אסמכתה לאמיתותם, ואשר הם אינם יודעים
דבר עליהם. אין מושיע לבני העוולה."
(קוראן 22:70-71)**

ענבר בלטי, 50 עד 40 מיליון שנה

**זבוב הפטרייה, 50 עד
40 מיליון שנה.**

**חרק מסדרת שעירי
כנף (caddis fly),
50 עד 40 מיליון
שנה.**

חלת דבש עם גולם,
מיליון שנה.

ענבר,
24 עד 5 מיליון שנה

דבורה טרופית נטולת עוקץ מסדרת הדבוראים.

שני זבובים מאובנים מסדרת
הזבובאים שמשובצים ביחידת
ענבר אחת, 50 מיליון שנה.

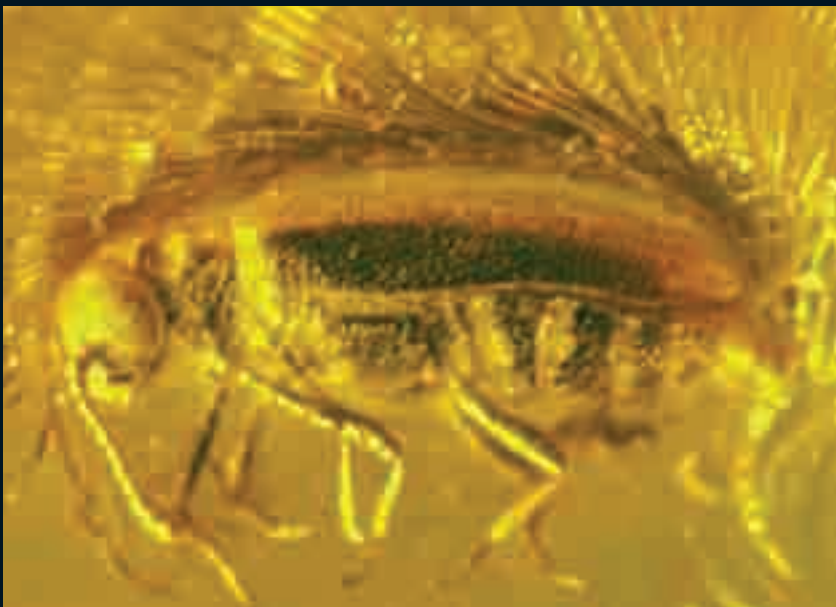

שני זבובים
מאובנים
מסדרת
הזבובאים, 50
מיליון שנה.

ענבר בלטי, 50 מיליון שנה

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

חיפושית מאובנת מסדרת החיפושיות, 50 מיליון שנה.

**"כל שוכני השמים והארץ שלו הם;
 הכל נכנעים לו, והוא הבורא בראשית
 ואחר יברא בשנית. על נקלה יעשה
 זאת. לו יאה כל תואר נעלה בשמים
 ובארץ, והוא האדיר והחכם."
 (קוראן 27-26:31)**

**פשפש צמחים מסדרת הפשפשאים, 50
 מיליון שנה.**

**פרט מאובן מסדרת כיני עצים,
 50 מיליון שנה.**

**עכביש מאובן מסדרת
 העכבישאים, 50 מיליון שנה.**

**פרט מאובן מסדרת הדבוראים, 50 מיליון
 שנה.**

עכביש מאובן
מסדרת
העכבישאים שגילו
מתוארך ל-50
מיליון שנה והוא
זהה לעכבישים בני
זמננו.

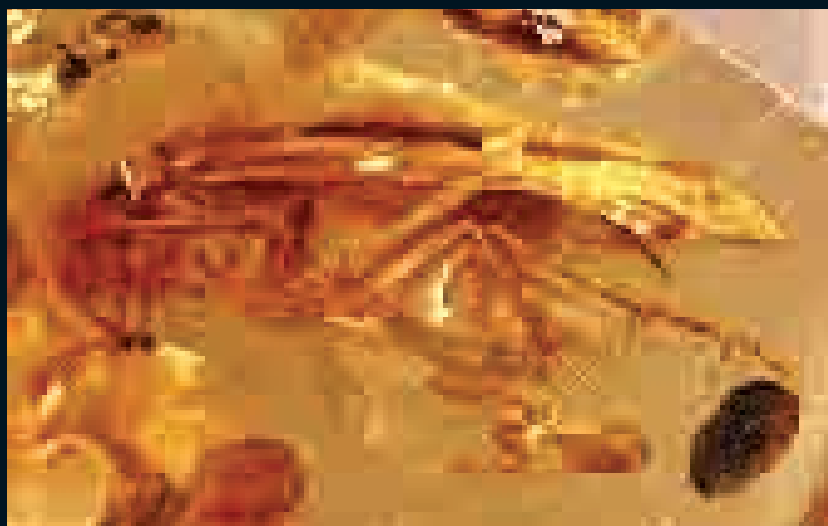

עכביש מאובן מסדרת העכבישאים, 50 מיליון שנה.

יצורים חיים
וצמחים אלה לא
השתנו במאום
לאורך מיליוני
שנים.

שני זבובים
מאובנים מסדרת
הזבובאים, 50
מיליון שנה.

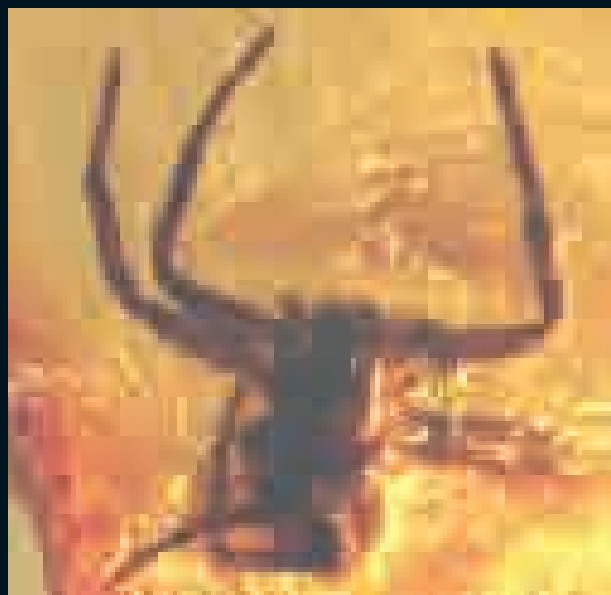
פרפר מאובן מסדרת הפרפראים, 50 מיליון שנה.

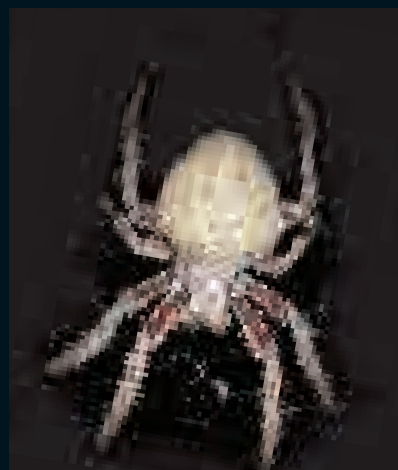
זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

מאובן של crane
fly (חרק הדומה
ליתוש), ממשפחת
ה-Tipulidae,
סדרת הזבובאים,
50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים,
50 מיליון שנה.

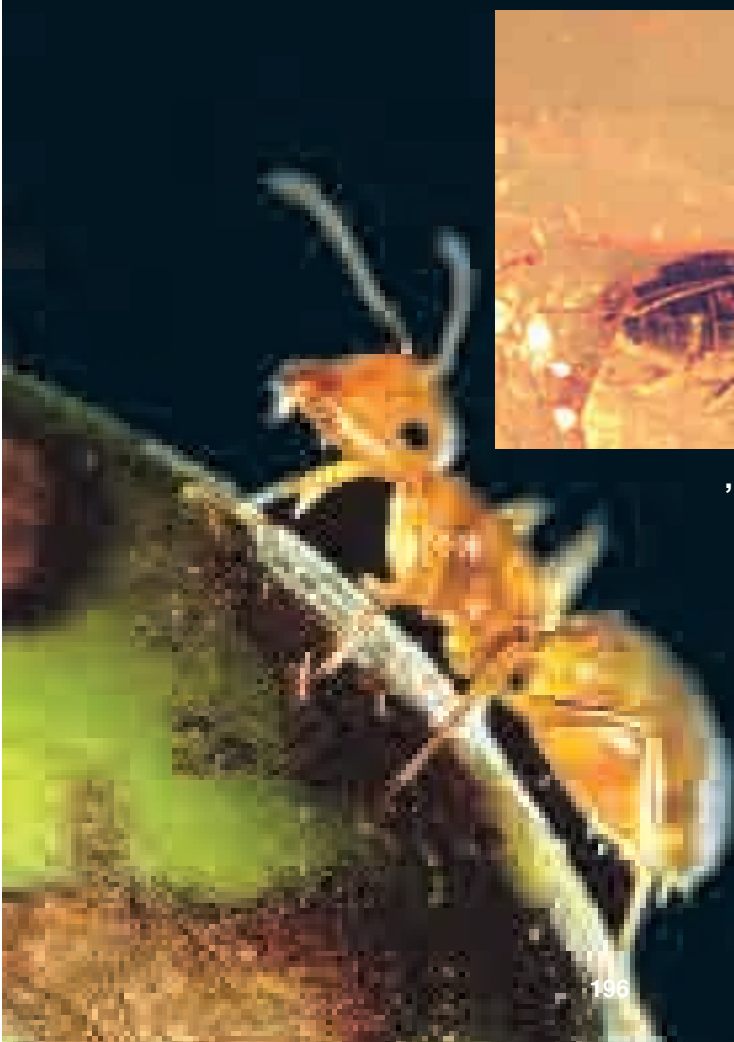
תהליך אבולוציה לא
התרחש מעולם.

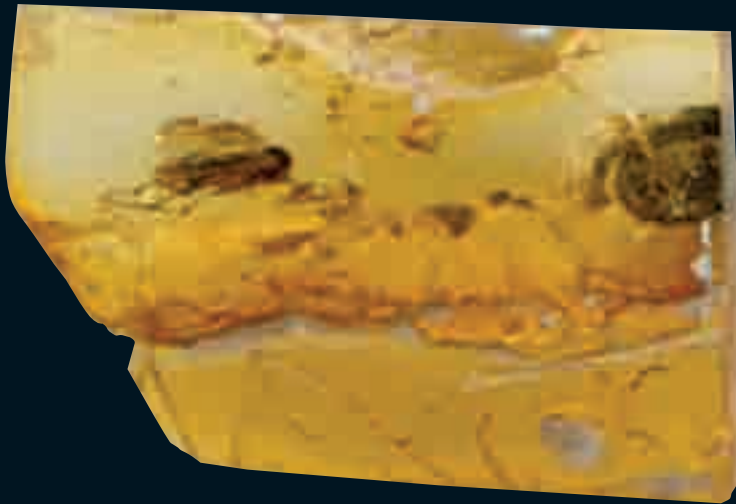
נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים (סדרת הדבוראים), 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים,
50 מיליון שנה.

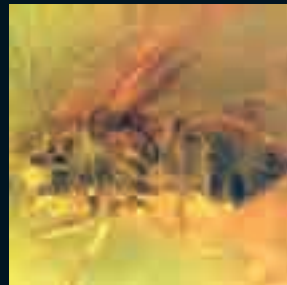
תהליך
אבולוציה לא
התרחש
מעולם.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

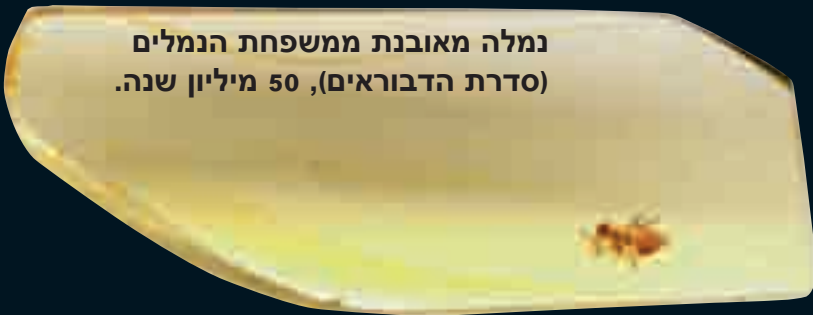
זבוב מאובן מסדרת הזבובאים,
50 מיליון שנה.

פרט מאובן מסדרת כיני
עצים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים
(סדרת הדבוראים), 50 מיליון שנה.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים, 50 מיליון שנה.

אנו פוגשים
יצורים וצמחים
אלה דרך קבע
בגנים וברחוב.

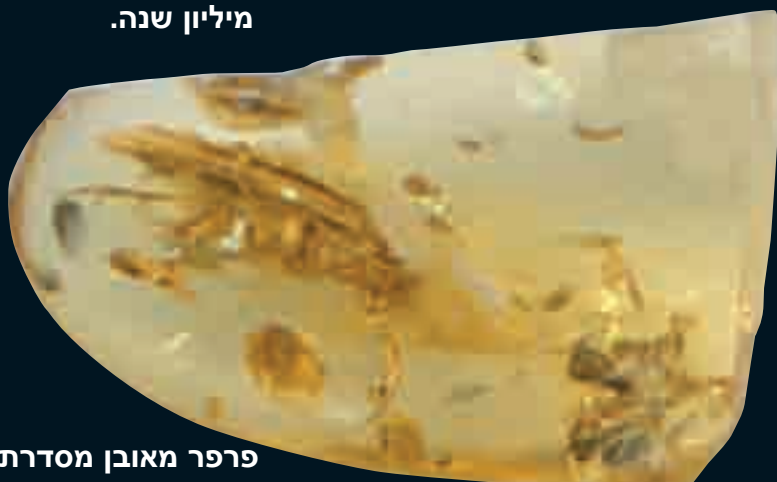
נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים, 50
מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50
מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50
מיליון שנה.

פרפר מאובן מסדרת הפרפראים,
50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

חיפושית מאובנת מסדרת
החיפושיות, 50 מיליון שנה.

"הוי האנשים, הנה ניתן לכם משל, על כן
האזינו לו: אלה אשר תפנו אליהם בתפילה
מבלעדי אלוהים לעולם לא יוכלו לברוא גם
זבוב, אף אם יתכנסו כולם לשם כך. ואם
יגזול מהם הזבוב דבר-מה, לא יוכלו לחלצו
ממנו. אכן, חלש הוא הרודף וגם הנרדף!"
(קוראן 22:73)

זבוב מאובן מסדרת
הזבובאים, 50 מיליון
שנה.

כל אחד ואחד
מהמאובנים
שטמונים בחתיכת
ענבר הוא עדות
לכשרון האמנותי
הנשגב שמופגן על
ידי אלוהים לאורך
מיליוני שנים.

חיפושית מאובנת מסדרת החיפושיות, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

אבולוציוניסטים מבקשים לגרום לאנשים להאמין שכדור הארץ היה מקום שונה לגמרי לפני מיליוני שנים, משופע ביצורים מוזרים. אף על פי כן, אותם חרקים התעופפו לפני מיליוני שנים כפי שהם מעופפים כיום. אותם דגים שחו ואותם עכבישים טוו רשתותיהם. לאלוהים, אשר בורא אותם כיום בצורה המושלמת ביותר, יש הכוח לברוא את אותה שלמות בכל עת שיבחר.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים, 50 מיליון שנה.

כנימה מאובנת מסדרת כיני עצים, 50 מיליון שנה.

חיפושית מאובנת מסדרת החיפושיות, 50 מיליון שנה.

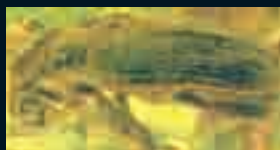
חיפושית מאובנת מסדרת
החיפושיות, 50 מיליון שנה

נמלה מאובנת ממשפחת
הנמלים, 50 מיליון שנה

נמלה מאובנת ממשפחת
הנמלים, 50 מיליון שנה

חיפושית מאובנת מסדרת
החיפושיות, 50 מיליון שנה

עכביש מאובן מסדרת
העכבישאים, 50 מיליון
שנה

**"לאלוהים כל אשר בשמים ובארץ,
ואלוהים חולש על הכל."
(קוראן 4:126)**

**זבוב מאובן
מסדרת
הזבובאים, 50
מיליון שנה.**

**פרט מאובן
מסדרת
הדבוראים, 50
מיליון שנה.**

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים, 50 מיליון שנה.

אילו אבולוציוניסטים היו נתקלים בצורת מעבר
 בודדת בין אינספור המאובנים שהם חשפו - דבר
 שבכל מקרה איננו אפשרי - אין ספק שהם היו
 מציגים זאת כראיה וכותבים אינספור ספרים על כך.
 יש סיבה אחת לשתיקתם של אבולוציוניסטים בנושא
 תיעוד המאובנים: כל המאובנים, ללא יוצא מן הכלל,
 מוכיחים את עובדת הבריאה.

טרמיט מאובן, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת
 הזבובאים, 50 מיליון
 שנה.

מעולם לא
נתגלתה אף לא
דוגמה אחת
לצורת מעבר
בין ממצאי
המאובנים.

מאובן עקרב-מדומה, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים,
50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים,
50 מיליון שנה.

שלושה זבובים
מאובנים מסדרת
הזבובאים, 50
מיליון שנה.

חיפושית מאובנת
מסדרת
החיפושיות, 50
מיליון שנה.

מאובנים
מלפני עשרות
מיליוני שנים
זהים
לדוגמאות
הטיפוסיות
בנות ימינו.

זבוב מאובן מסדרת
הזבובאים, 50 מיליון
שנה.

זבוב מאובן מסדרת
הזבובאים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

שלושה זבובים
מאובנים בפיסת ענבר
אחת.

זבוב מאובן מסדרת
הזבובאים, 50 מיליון שנה.

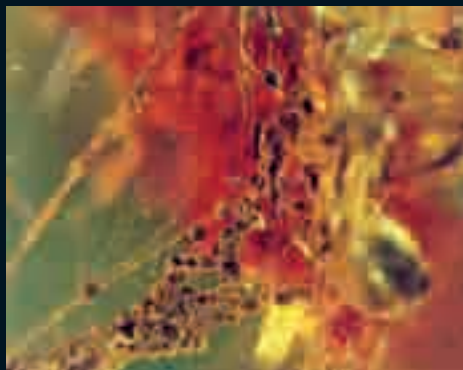
עכביש מאובן מסדרת העכבישאים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

נמלה מאובנת ממשפחת הנמלים, 50 מיליון שנה.

קורי עכביש מסדרת העכבישאים, 50 מיליון שנה.

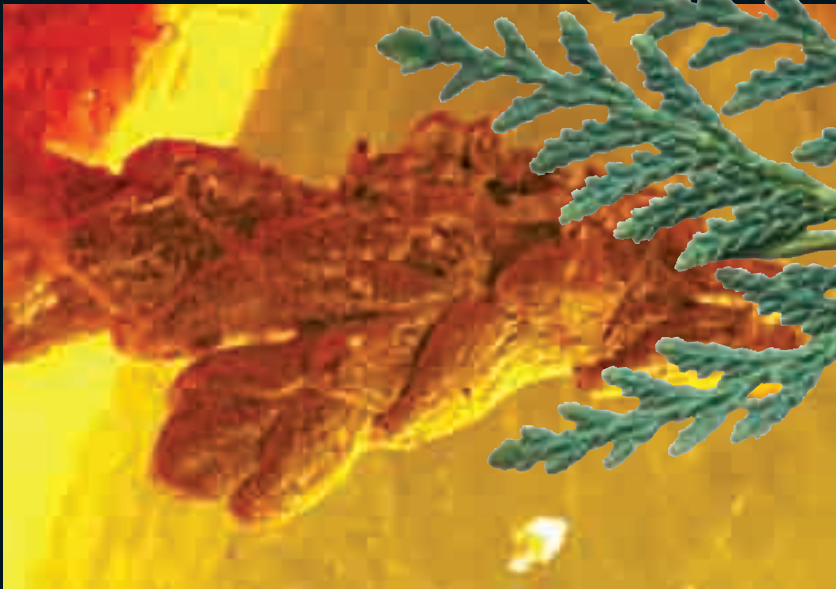

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

**"זו בריאת אלוהים. הראו לי מה
בראו האחרים מלבדו. ואולם בני
העוולה שרויים בתעייה גמורה."
(קוראן 31:11)**

נמלה מאובנת
ממשפחת הנמלים,
50 מיליון שנה.

מאובן עץ טויה, 50 מיליון שנה.

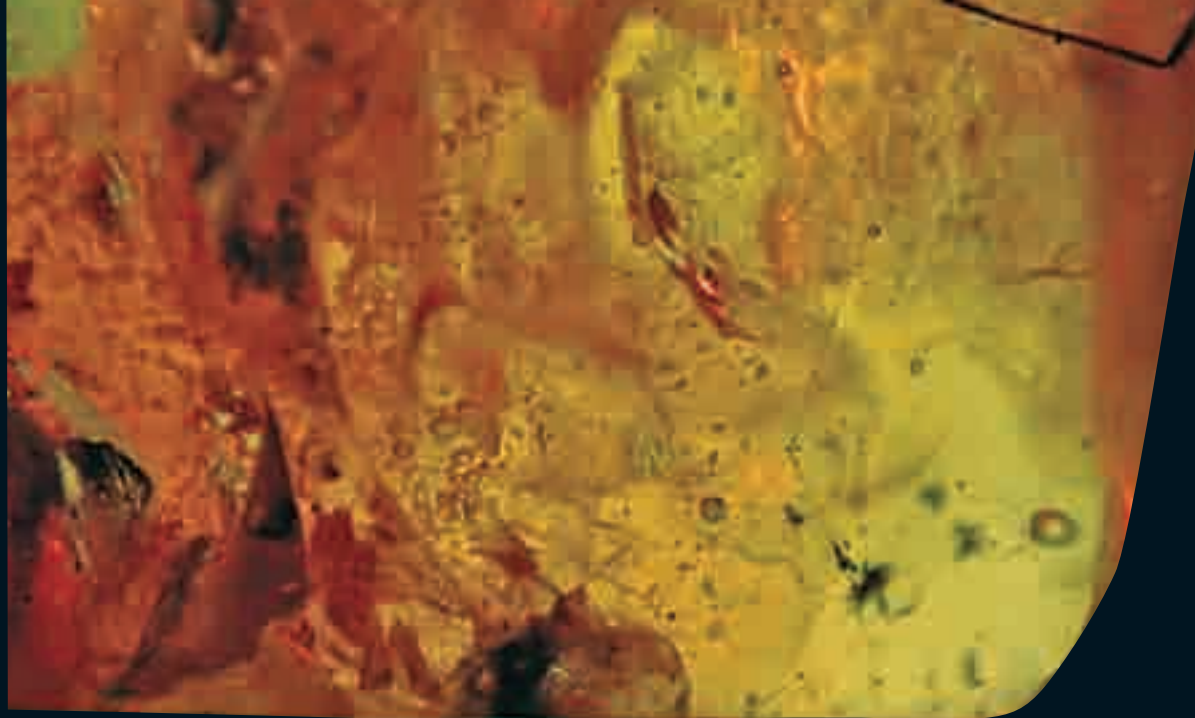
כנימה מאובנת ממשפחת על של כנימת עלים, 50 מיליון שנה.

עכביש מאובן מסדרת העכבישאים, 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

קורי עכביש, עכביש, קרדית אחת, צרעה ממשפחה חברתית, כמה שערות של עץ אלון, קורי עכביש, עכביש וצרעה שהתאבנו ונטמנו בענבר זה בן 50 מיליון שנה.

זבוב מאובן, תת-סדרה Tipulomorpha, 50 מיליון שנה.

אדמת כדור הארץ מאובנים שנשתמרו היטב במשך מיליוני שנים. אינספור מאובנים שנאספו מכל קצוות תבל חושפים את האמת החשובה ביותר, לאמור שכל היצורים החיים והצמחים הם מעשה ידי אלוהים הכל יכול.

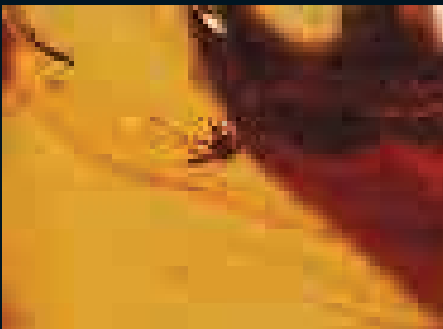
זבוב מאובן מסדרת הזבובאים, 50 מיליון שנה.

עכביש מאובן מסדרת העכבישאים, 50 מיליון שנה.

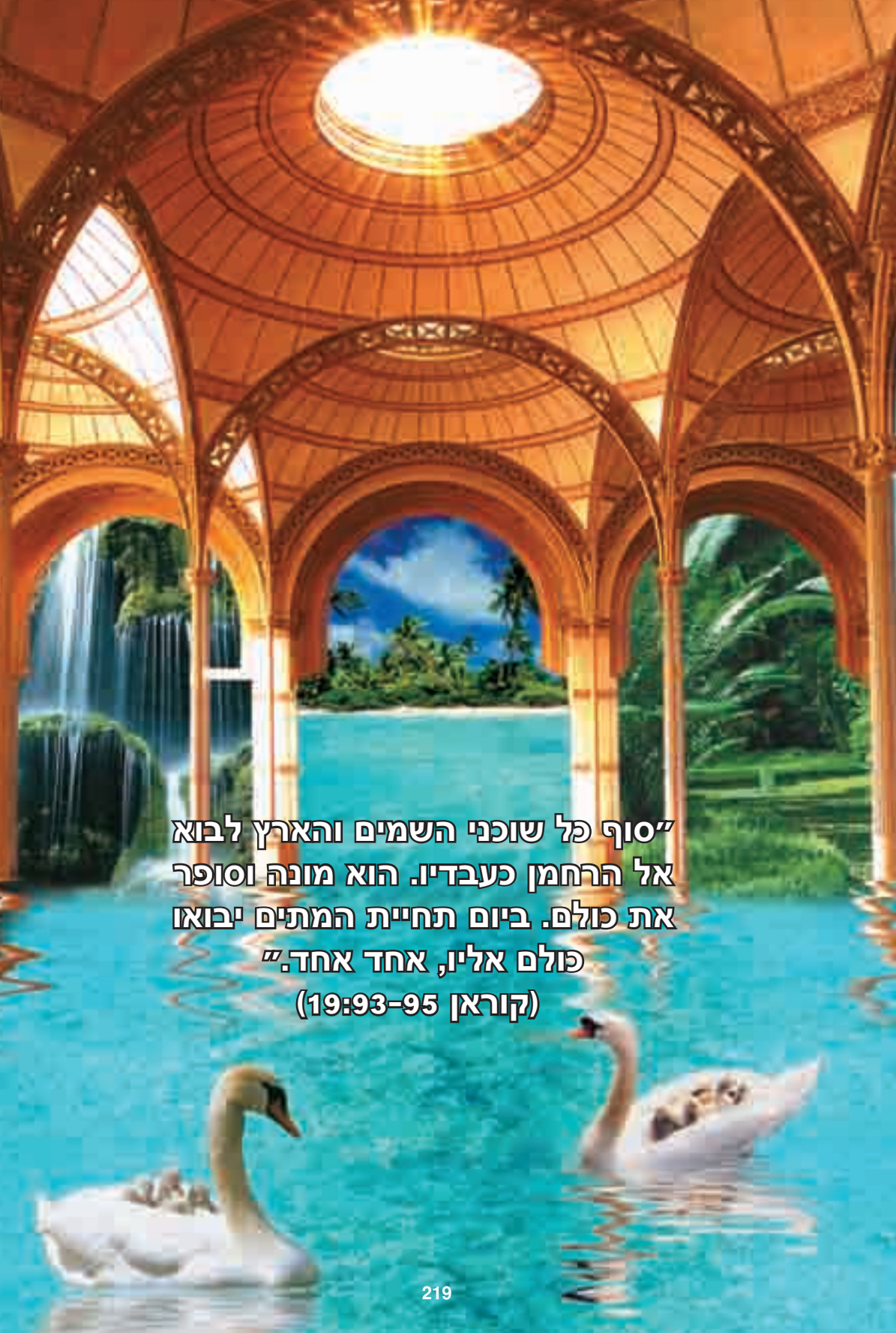
**תיעוד המאובנים מאמת את עבודת הבריאה.
זוהי הסיבה היחידה לשתיקתם של
האבולוציוניסטים בנושא זה.**

עכביש מאובן מסדרת
העכבישאים, 50 מיליון שנה.

מאובן עש וכמה שערות של עץ
אלון - מלפני 50 מיליון שנה.

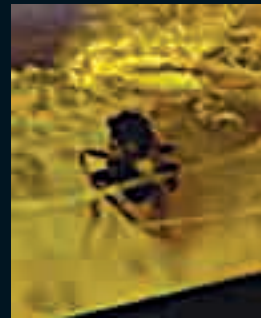
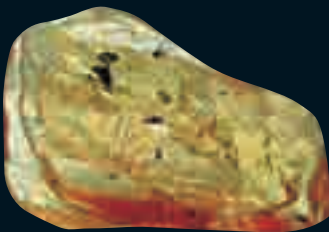

**”סוף כל שוכני השמים והארץ לבוא
אל הרחמן כעבדיו. הוא מונה וסופר
את כולם. ביום תחיית המתים יבואו
כולם אליו, אחד אחד.”
(קוראן 95-93:19)**

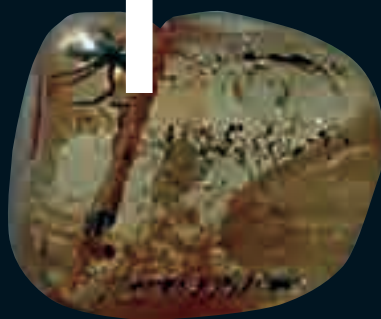

למעלה: זבובי פטרייה שנשתמרו היטב בתוך המאובן, וזבוב פטרייה נוסף חלקי (רגליים ובטן) שנשתמר על פני השטח, כולם בני 50 מיליון שנה.
משמאל: תמונה בהגדלה של הענבר.

הטענה הדארוויניסטית כי יצורים חיים וצמחים עברו שינוי והתפתחות במשך הזמן היא טענה כוזבת, כפי שמאובנים-חיים בני מוכיחים. כדור הארץ של ימינו משופע במינים שהיו קיימים בצורתם הנוכחית גם לפני מיליוני שנים. מעולם לא נתגלתה אף לא דוגמה אחת לצורת מעבר, פרי דמיונם של דארוויניסטים.

התמונה מציגה שני פרטים ברורים מסדרת הזבובאים ושערות עץ אלון רבות, דמויות-כוכב.
מימין: תמונה בהגדלה של הענבר.

עכביש מאובן, 50 מיליון שנה.
למעלה: תמונה בהגדלה של
הענבר.

אבולוציה היא
תרמית. יצורים
חיים וצמחים
מעולם לא עברו
שינויים
כלשהם.

זבוב מאובן, 50 מיליון שנה.

יבחושים והמוני קרדיות מלפני
50 מיליון שנה.

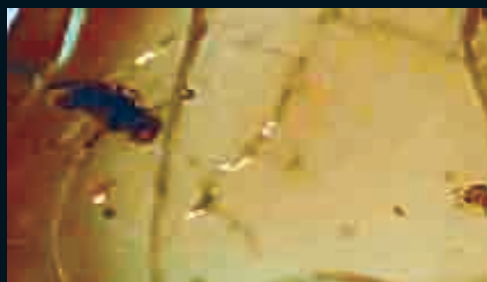
יבחוש, 50 מיליון שנה.
מימין: תמונה בהגדלה של
הענבר.

טרמיט מכונף, 24 מיליון שנה.

שני עכבישים וחלק גדול של
נמלה; שפע של שערות עץ
האלון. שני עכבישים ונמלה,
שהתאבנו יחד בענבר (לפני 50
מיליון שנה).

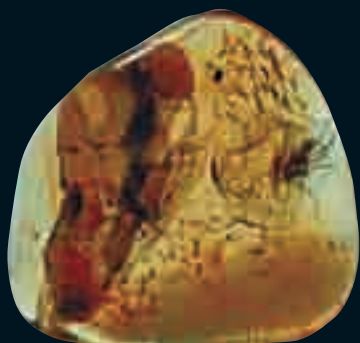

מאובן של עכביש וחלקי שורשים (לפני 50 מיליון שנה).

על אף טענתו של דארווין וממשיכי דרכו, שום יצור חי או צמח מעולם לא עברו כל אבולוציה. מאובנים-חיים מפריכים בפסקנות את טענת האבולוציה.

זבובי פטרייה, 50 מיליון שנה.

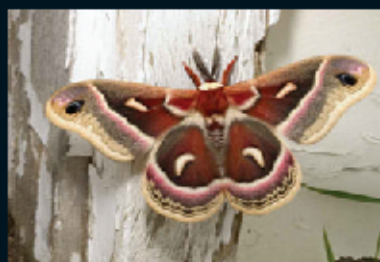

שלושה זבובי פטרייה, 50 מיליון שנה. מימין: תמונה בהגדלה של הענבר.

מיני יצורים אלה שחיו על פני האדמה לפני מיליוני שנים, בתנאים ששררו באותם זמנים, שרדו ללא שינוי עד לימינו. מיליוני דורות עברו בינתיים מן העולם, אולם מינים מאובנים אלה נשארו זהים לבני מינם החיים כיום. אבולוציה דרך "הישרדות החזקים", כפי שנטען על ידי דארווין וחסידיו, לא התרחשה מעולם. כל המאובנים שבני מינם חיים בימינו מוכיחים בבירור את היציבות בהיסטוריה של החיים.

מאובן של עש המטיל ביצים במותו.

פרפרי העש נשארו כמות שהם במשך מיליוני שנים. עש זה, המאובן בענבר, הוא אחת ההוכחות לכך.

נמלה מלכה הנושאת כנימת-מגן בצבתותיה.

יבחוש ממשפחת הימשושיים עם קרדית (chironomidae) הצמודה לבטנו.

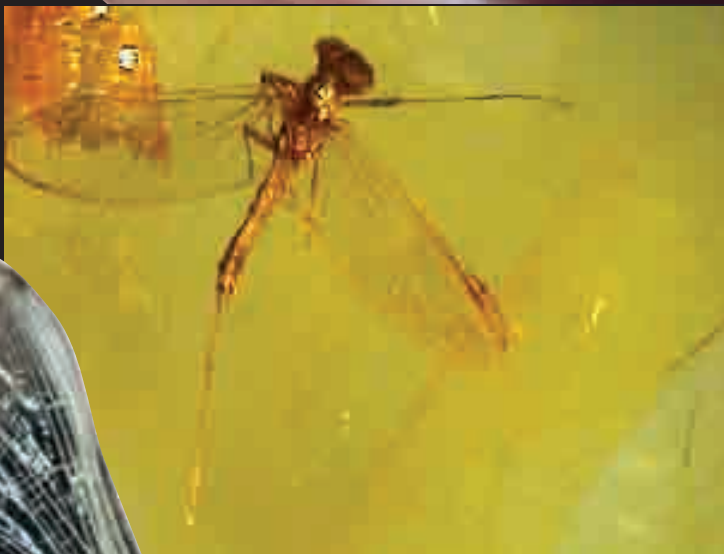

נקבת זבוב פטרייה ומספר
שערות עץ אלון, 50 מיליון שנה.

חרק מסדרת הבריומאים שהתאבן בענבר

תוחלת החיים של
הבריומאים קצרה
ונמשכת בין שעות
ספורות למספר
ימים.
מימין: בריומאי
שנלכד בענבר.

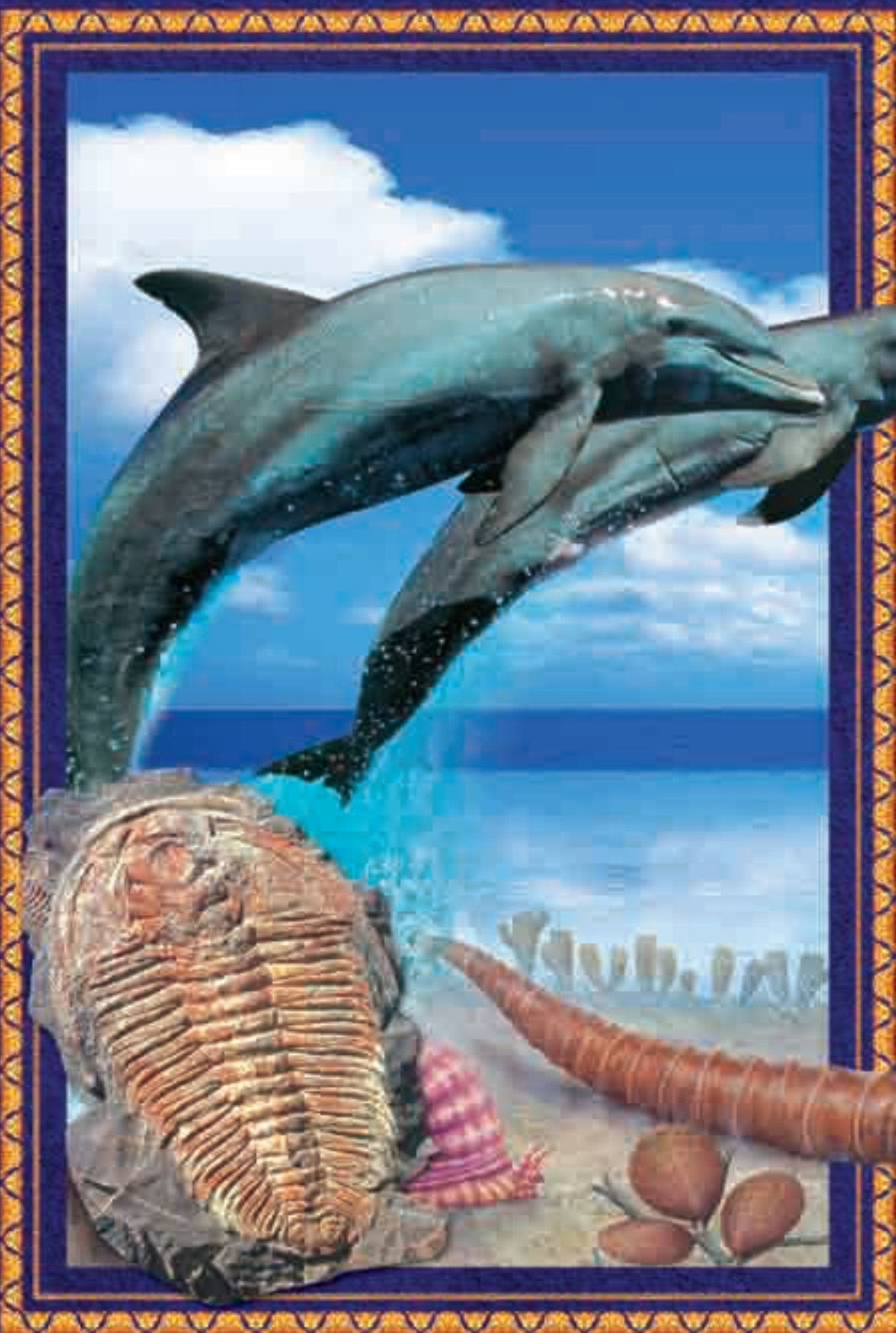

חרק מסדרת מרושתי-כנף
(Neuroptera)

ענף עץ ברוש (טויה).

קריסת
הדארוויניזם

בספר זה הכחיש דארווין את העובדה שהאל ברא את המינים החיים השונים בנפרד זה מזה, והעלה את הטענה שכל היצורים התפתחו מאב קדמון משותף, ואחר כך החלו להיבדל זה מזה לאורך זמן ודרך שינויים קטנים. התיאוריה של דארווין לא הסתמכה על שום ממצא מדעי ממש; גם לפי הודאתו, זו הייתה רק "השערה". יתר על כן, דארווין ייחד פרק ארוך בספרו למה שנקרא "קשייה של התיאוריה", ובו הודה שהתיאוריה נכשלת לנוכח שאלות קריטיות רבות.

דארווין השליך את כל יהבו על תגליות מדעיות חדשות וציפה שהן יביאו עמן את הפתרון לקשיים. מכל מקום, בניגוד לציפיותיו, הממצאים המדעיים רק הרחיבו את ממדי הקשיים. ניתן לבחון את מפלת הדארוויניזם בפני המדע בכפוף לשלוש סוגיות יסודיות:

(1) התיאוריה אינה יכולה להסביר כיצד נוצרו חיים על פני האדמה.

(2) אין כל ממצא מדעי המרמז כי ל"מנגנון האבולוציה" שהוצע על ידי התיאוריה יש כוח התפתחותי כלשהו.

(3) ממצאי תיעוד המאובנים עומדים בסתירה גמורה להנחות התיאוריה.

בחלק זה נבחן בקווים כללים את שלושת נקודות היסוד:

הצעד הראשון שלא ניתן להתגבר עליו: מוצא החיים

תיאורית האבולוציה מניחה שכל המינים החיים התפתחו מתא חי בודד, אשר הופיע על אדמת כדור הארץ הקדום לפני 3.8 מיליארד שנה. כיצד היה יכול תא בודד ליצור מיליוני מינים חיים מורכבים, ואם אבולוציה זו אכן התרחשה, מדוע לא ניתן להבחין בעקבותיה בתיעוד המאובנים? אלה הן רק חלק מהשאלות שהתיאוריה אינה מסוגלת להסביר. מכל מקום, בראש ובראשונה, עלינו לשאול: כיצד "תא ראשון" זה החל להתקיים?

מאחר שתיאורית האבולוציה מתכחשת לבריאה ולכל סוג של התערבות על טבעית, היא גורסת ש"התא הראשון" החל להתקיים במקרה, במסגרת חוקי הטבע, ללא כל תכנון, תכנית או סידור. בהתאם לתיאוריה זו, יצר חומר חסר חיים תא חי כתוצאה מצירוף מקרים. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם רוב חוקי הביולוגיה שאין עליהם עוררין.

דארוויניזם, או במילים אחרות, תיאורית האבולוציה, הוצעה למטרת ההכחשה של עובדת הבריאה, אך לאמתו של דבר, אין היא אלא דברי הבל ורעות רוח חסרי כל בסיס מדעי. תיאוריה זו, שטוענת כי החיים הופיעו בצורה מקרית מתוך חומר דומם וצמחו ממנו, הופרכה על ידי הראיות המדעיות המעידות על "תכנון" ברור ביקום, ביצורים חיים ובצמחים. בדרך זו המדע מאשר את העובדה שאלוהים ברא את היקום ואת היצורים החיים בתוכו. התעמולה המנוהלת כיום לשמר את האבולוציה בחיים מבוססת אך ורק על סילוף עובדות מדעיות, פירוש משוחד ושקרים וזיופים באצטלה של מדע.

אולם תעמולה זו אינה יכולה להסתיר את האמת: העובדה שתיאורית האבולוציה היא התרמית הגדולה ביותר בהיסטורית המדע מודגשת יותר ויותר בעולם המדעי, לאורך 20 השנה האחרונות. המחקר שנערך, בפרט מאז שנות ה-80, הוכיח שטענות הדארוויניזם הן חסרות שחר, ומדענים רבים מכירים כיום בעובדה זו ונותנים לה פומבי. בארצות הברית במיוחד יישנם מדענים רבים מתחומי מדע שונים, כגון ביולוגיה, ביו-כימיה ופליאונטולוגיה המכירים בחוסר תקפותו של הדארוויניזם ומסתמכים על עובדת הבריאה בהתייחסותם לשאלת מוצא החיים.

בעבודות קודמות רבות שלנו הצגנו בפירוט מדעי רב את קריסת תיאורית האבולוציה ואת הוכחות הבריאה, ואנו ממשיכים לעשות זאת. נוכח חשיבותו העצומה של הנושא, תהיה בכך תועלת רבה לסכם כאן את עיקרי הדברים.

המדע מוכיח את קריסת הדארוויניזם

אף שתורת האבולוציה נהגתה עוד בימי יוון הקדומה, היא זכתה לקידום נרחב במאה ה-19. ההתפתחות החשובה ביותר שהקנתה לה מעמד עליון בעולם המדעי הייתה פרסום הספר "מוצא המינים" של צ'ארלס דארווין בשנת 1859.

הספונטאנית, אחת מאבני-היסוד בתיאוריה של דארווין. בנאום ניצחון שנשא בסורבון ב-1864, אמר פסטר:

”תיאורית ההיווצרות הספונטאנית לעולם לא תתאושש ממכת המוות שניחתה עליה על ידי ניסוי פשוט זה.”⁴¹

במשך זמן רב דחו התומכים בתיאורית האבולוציה את הממצאים האלו. כשחשפה התפתחות המדע את מבנה התא המורכב של

יצורים חיים, הרעיון שהחיים היו יכולים להיווצר בדרך מקרית ניצב מול מבוי סתום אפילו גדול יותר.

לואי פסטר (Pasteur)

ניסיונות שאינם חד-משמעיים במאה העשרים

האבולוציוניסט הראשון במאה העשרים שהחל לעסוק בנושא מוצא החיים היה הביולוג הרוסי המפורסם, אלכסנדר אופארין (Oparin), אשר ניסה להוכיח, בעזרת הנחות יסוד שונות, שתא חי יכול להיווצר באופן מקרי. אולם מחקרים אלה נכשלו ואופארין נאלץ למסור את ההודאה הבאה:

”לרוע המזל, בעיית מוצאו של התא נשארת אולי הנקודה המעורפלת ביותר בכל המחקר של תיאורית אבולוצית היצורים.”⁴²

חסידי האבולוציוניסטים של אופארין ערכו אינספור ניסויים בניסיון לפתור בעיה זו. את הניסוי המפורסם ביותר ערך הכימאי האמריקני, סטנלי מילר (Miller) ב-1953. מילר השתמש בתערובת של גזים אשר הניח שאפיינה את פני כדור הארץ הבראשית, הוסיף אנרגיה לתערובת, ויצר מיזוג של מספר מולקולות אורגאניות (חומצות אמיניות) שנוכחות במבנה החלבונים.

רק שנים בודדות חלפו בטרם התגלה שניסוי זה, שהוצג בזמנו כצעד חשוב בשם האבולוציה, היה משולל תוקף, וזאת משהתברר שהאטמוספירה שנבחרה בניסוי הייתה שונה מאוד מהתנאים הקדומים האמיתיים ששררו על פני כדור הארץ.⁴³

לאחר שתיקה ממושכת, התוודה מילר שתנאי האטמוספירה שהוא יצר לא היו מציאותיים.⁴⁴ כל מאמצי האבולוציוניסטים לאורך המאה ה-2 להסביר את מוצא

"חיים נוצרים מתוך חיים"

דארווין מעולם לא התייחס בספרו למוצא הראשוני של החיים. ההבנה הנחשלת של המדע בתקופתו נשענה על ההנחה שיצורים חיים הם בעלי מבנה פשוט מאוד. מאז ימי הביניים זכתה הנחת ההיווצרות הספונטאנית, שקובעת כי חומרים חסרי חיים הצטרפו יחד ויצרו יצורים חיים, לתמיכה נרחבת. האמונה הרווחת הייתה שחלקים נוצרו משיירי מזון ועכברים מחיטה, ונערכו ניסויים מעניינים בניסיון להוכיח זאת. למשל, באחד הניסויים הונחה חיטה על פיסת אריג מלוכלכת, ושוער שעכברים ייווצרו מתוכה לאחר זמן מה. באופן דומה, הונח שרימה המתפתחת בבשר מרקיב מהווה עדות להיווצרות ספונטאנית. מאוחר יותר התבססה ההבנה שתולעים אינן מופיעות על בשר מעצמן, אלא מועברות לשם על ידי זבובים, כזחלים סמויים לעין בלתי מזוינת.

גם בזמן שבו כתב דארווין את מוצא המינים הייתה האמונה המקובלת בעולם המדע שחיידקים יכולים להתחיל להתקיים מתוך חומר חסר חיים. חמש שנים לאחר פרסום ספרו של דארווין, הכריז לואיס פסטר (Pasteur) על תוצאות מחקריו וניסוייו הממושכים שהפריכו את הנחת ההיווצרות

בתקופתו של דארווין לא היה ידוע דבר על המבנה המורכב של התא.

ללא האחר. וכך, במבט ראשון, אדם חייב להסיק שלמעשה החיים מעולם לא היו יכולים להיווצר באמצעים כימיים.⁴⁶ אם אין אפשרות לכך שהחיים נוצרו על ידי גורמים טבעיים, אזי לבטח יש להסיק שהחיים "נבראו" באופן על-טבעי. עובדה זו מפריכה בצורה מפורשת את תיאורית האבולוציה, שמטרתה המרכזית היא להכחיש את הבריאה.

מנגנון אבולוציה דמוני

הנקודה החשובה השנייה ששוללת את התיאוריה של דארווין היא ששני המושגים שהוצעו כ"מנגנוני אבולוציה" התבררו במציאות כנטולי כוח התפתחותי. דארווין ביסס את טענת האבולוציה על מנגנון של "ברירה טבעית", והחשיבות שייחס למנגנון זה משתקפת בשם ספרו: "מוצא המינים, באמצעות ברירה טבעית..."

ברירה טבעית פירושה שאותם יצורים חיים שהם חזקים ומתאימים יותר לתנאים ששוררים בסביבת מגוריהם הטבעית, ישרדו במאבק לחיים. לדוגמה, בעדר צבאים שנתון תחת איום של חיות טרף, ישרדו אותם פרטים שמסוגלים לרוץ מהר יותר. לכן, עדר הצבאים יכלול את הפרטים המהירים והחזקים יותר. אולם, ללא ספק, הצבאים תמיד יישארו צבאים. מנגנון זה של ברירה טבעית לעולם לא יגרום לצבאים להתפתח ולהפוך עצמם למין חי אחר, לדוגמה, לסוסים.

לפיכך, למנגנון הברירה הטבעית אין כוח אבולוציוני הגורם ליצורים ולצמחים חיים להתפתח. דארווין היה מודע גם לעובדה זו ונאלץ לציין אותה בספרו "מוצא המינים": "ברירה טבעית אינה יכולה לעשות דבר לפני שנוצרים הבדלים או שינויים אינדיבידואליים ברי-סיכוי."⁴⁷

החיים הסתיימו בכישלון.

הגיאוכימאי, ג'פרי בדה (Bada) ממכון "Scripps" בסן-דייגו, מכיר בעובדה זו במאמר שפורסם בכתב העת "כדור הארץ" (Earth) ב-1998: "כיום, בשעה שאנו נפרדים מהמאה העשרים, אנו עדיין ניצבים בפני הבעיה הבלתי פתורה הגדולה ביותר שהייתה לנו בשערי המאה העשרים: כיצד נוצרו החיים על פני האדמה?"

המבנה המורכב של החיים

הסיבה העיקרית לכך שתיאורית האבולוציה ניצבה מול מבוי סתום כה רציני בנוגע למוצא החיים היא שגם אותם יצורים חיים שהוערכו כפשוטים ביותר הם בעלי מבנים מורכבים במידה שלא תאומן. תאו של יצור חי הוא מורכב יותר מכל התוצרים הטכנולוגיים מעשה ידי אדם. כיום, אפילו במעבדות המשוכללות ביותר בעולם, לא ניתן ליצור תא חי באמצעות כינוס יחד של כימיקלים אורגאניים. ממדי ההסתברות של התנאים הנחוצים להיווצרות תא הם גדולים מכדי שניתן יהיה להסבירם על ידי צירופי מקרים. ההסתברות שחלבונים, אבני הבניין של התא, יתמזגו בדרך מקרה, היא 1 ל-10 בחזקת 950 עבור חלבון ממוצע, שמורכב מ-500 חומצות אמיניות. במתמטיקה, הסתברות הקטנה מ-1 ל-10 בחזקת 50 נחשבת במונחים מעשיים לבעלת סיכוי אפס להתרחשות.

מולקולת דנ"א, שממוקמת בגרעין התא ומאחסנת אינפורמציה גנטית, משולה לבנק נתונים אדיר. אילו היינו רוצים לרשום את המידע שמקודד בדנ"א, אזי היה עלינו לחבר ספריה ענקית המורכבת מ-900 כרכים בני 500 עמודים כל אחד. בנקודה זו עולה דילמה מעניינת מאוד: דנ"א יכול לשכפל את עצמו רק בעזרת מספר חלבונים מיוחדים (אנזימים). אף על פי כן, ניתן למזג אנזימים אלה רק באמצעות המידע שמקודד בדנ"א. מאחר ששניהם תלויים זה בזה, עליהם להתקיים בעת ובעונה אחת לצורך שכפול. עובדה זו מובילה למבוי סתום את התרחיש המציע שהחיים נוצרו מעצמם. פרופסור לסלי אורגל (Orgel), אבולוציוניסט בעל מוניטין מאוניברסיטת סן דייגו שבקליפורניה, הודה בעובדה זו בגיליון ספטמבר 1994 של כתב העת "מדען אמריקני":

"מאוד לא סביר שחלבונים וחומצות גרעין, שניהם בעלי מבנה מורכב, יופיעו מעצמם באותו מקום ובאותו זמן. יתר על כן, נראה בלתי אפשרי שהאחד יתקיים

הסיבה לכך פשוטה : לדנ"א יש מבנה מורכב מאוד, והשפעות אקראיות יכולות רק להזיק לו. חוקר הגנטיקה האמריקני, ב. ג'. רנגנטאן (Ranganathan) מסביר זאת באופן הבא:

"ראשית, מוטציות טבעיות נדירות מאוד בטבע. שנית, רוב המוטציות מזיקות מאחר שהן אקראיות, ואינן מהוות שינויים מסודרים במבנה הגנים; כל שינוי אקראי שמתרחש במערכת מסדר גבוה ישפיע לרעה, ולא לטובה. לדוגמה, אם רעידת אדמה תגרום לטלטול מבנה מסודר מאוד כגון בניין, יתרחש שינוי אקראי בשלד הבניין, שינוי שקרוב לוודאי לא יהווה שיפור."⁴⁹

גרגור מנדל (Mendel)

באופן לא מפתיע, לא נצפתה עד כה כל מוטציה מועילה, כלומר, מוטציה שמפתחת את הצופן הגנטי. כל המוטציות התבררו כגורמות נזק. לכן הוסק שמוטציה, שהוצגה כ"מנגנון אבולוציוני", היא למעשה תקרית גנטית, שמזיקה ליצורים חיים ומטילה בהם מומים. (השפעת המוטציה הנפוצה ביותר על בני אדם היא מחלת הסרטן.) ברור מאליו שמנגנון הרסני אינו יכול לשמש כ"מנגנון אבולוציוני התפתחותי". בד בבד, ברירה טבעית "אינה יכולה לעשות כלום בפני עצמה", עובדה שאפילו דארווין קיבלה, ושמוכיחה לנו שאין שום "מנגנון אבולוציוני" בטבע. מאחר שלא קיים מנגנון אבולוציוני, גם לא יכול היה להתרחש כל תהליך דמיוני שמכונה "אבולוציה".

תיעוד המאובנים: שום סימן לצורות מעבר

תיעוד המאובנים מייצג את הראיה הברורה ביותר לכך שהתרחיש שמציעה תיאורית האבולוציה - לא התרחש מעולם.

בהתאם לתיאורית האבולוציה, הופיע כל מין חי מאב קדמון, והפך, עם הזמן, למשהו אחר. בדרך זו החלו כל המינים להתקיים. על פי התיאוריה, שינוי צורה זה התפתח בהדרגה לאורך מיליוני שנים. לו היה כך באמת, הרי שבמשך תקופת

השפעתו של למארק (Lamarck)

אם כן, כיצד היו יכולים להתרחש "שינויים ברי-סיכוי" אלה? דארווין ניסה להשיב על שאלה זו מנקודת המבט של ההבנה המדעית הנחשלת של תקופתו. לפי הביולוג הצרפתי, שבליייה דה למארק (1744-1829), שקדם לדארווין, יצורים חיים העבירו את התכונות שרכשו במשך חייהם מדור אחד לבא אחריו. לטענתו, תכונות אלה, שנצברות מדור לדור, גרמו להיווצרות מינים חדשים. לדוגמה, כך טען, ג'יראפות התפתחו מאנטילופות כשעקב ניסיוןן להגיע לעלים שעל ענפים גבוהים יותר התארך צווארן יותר ויותר מדור לדור.

גם דארווין עצמו סיפק דוגמאות דומות. בספרו מוצא המינים, הוא הציע רעיון לפיו כמה דובים שנכנסו למים לתור אחר מזון, התפתחו, עם הזמן, והפכו ללווייתנים.⁴⁸

מכל מקום, חוקי התורשה שגילה גרגור מנדל (Mendel, 1822-84) ושאותו על ידי מדע הגנטיקה ששגשג במאה העשרים, שללו עד היסוד את האגדה לפיה תכונות נרכשות הועברו לדורות הבאים. לפיכך, הרעיון של ברירה טבעית כמנגנון אבולוציה ירד מגדולתו.

ניאו-דארוויניזם ומוטציות

בניסיון למצוא פתרון לבעיה, הציעו דארוויניסטים בסוף שנות ה-30 את "תיאורית המיזוג המודרנית", או כפי שהיא מוכרת יותר, הניאו-דארוויניזם. התיאוריה המחודשת הוסיפה להנחת הברירה הטבעית את מושג המוטציות, כלומר, עיוותים שנוצרים בגנים של יצורים חיים בגין גורמים חיצוניים כגון קרינה או תקלות בשכפול, כ"גורם לווריאציות בעלות יתרון".

כיום משמש הניאו-דארוויניזם כמודל האבולוציה המוביל בעולם. לגרסתו, מיליוני יצורים חיים נוצרו תוך כדי תהליך שבמהלכו איברים מורכבים רבים שלהם (למשל, אוזניים, עיניים, ריאות וכנפיים) עברו "מוטציות", כלומר, תקלות גנטיות. למרות זאת, ישנה עובדה מדעית ברורה שמערערת את התיאוריה מן היסוד: מוטציות אינן גורמות לצמחים וליצורים חיים להתפתח; להיפך, הן תמיד מזיקות.

המושלמת.

דרק ו. אייגר (V. Ager), פליאונטולוג בריטי מפורסם, הודה בעובדה זו למרות היותו מחסידי תיאורית האבולוציה:

”הנקודה שעולה היא שאם אנו בוחנים את תיעוד המאובנים בפרוטרוט, בין אם ברמה של הסדרות או של המינים, אנו מגלים שוב ושוב - לא אבולוציה הדרגתית, אלא התפוצצות אוכלוסין פתאומית של קבוצה אחת על חשבון אחרת.⁵¹

לפי תיעוד המאובנים, אפוא, כל המינים החיים הופיעו באופן פתאומי ובצורה מושלמת, ללא כל צורות מעבר בתווך. עובדה זו עומדת בניגוד גמור להנחות של דארווין. נוסף לכך, זוהי עדות חזקה מאוד לכך שכל היצורים והצמחים החיים נבראו. הדרך היחידה להסביר את הופעת החיים על פני האדמה בפתאומיות ובצורתם המושלמת, ללא אב קדמון אבולוציוני, היא בריאה. גם הביולוג האבולוציוניסט הידוע, דוגלאס פוטוימה (Futuyma), הודה בעובדה זו:

”כל ההסברים האפשריים לגבי מוצאם של היצורים החיים על פני האדמה

השפירית המאובנת,
שגילה 140 מיליון שנה
(תור היורה), איננה שונה
במאום משפירות
טיפוסיות החיות בימינו.

הזמן העצומה שבה התרחשו כמשוער שינויי צורה אלו, היו צריכים להתקיים מיני ביניים רבים מספור.

לדוגמה, היו צריכים להתקיים יצורים כמו דג למחצה/זוחל למחצה אשר רכשו כמה תכונות של זוחלים נוסף לתכונות הדג שכבר היו להם, וכן יצורי זוחל/ציפור, שרכשו כמה תכונות של עופות נוסף לתכונות הזוחלים שכבר היו בבעלותם. מאחר שתהליך זה היה מתרחש בשלב של מעבר, יצורים חיים אלה אמורים להיות פגומים, לקויים ובעלי מום. חסידי האבולוציה מתייחסים ליצורי דמיון אלו, שהם מאמינים שהתקיימו בעבר, כאל "צורות מעבר".

אם באמת התקיימו בעלי חיים אלו, הרי שהיו צריכים להיות מיליוני או אף מיליארדי פרטים שלהם. חשוב יותר, שרידי יצורים אלו אמורים להימצא בתיעוד המאובנים. מספר צורות מעבר אלו צריך להיות גדול אף יותר ממספר מיני בעלי-החיים הנוכחיים, ושרידיהם צריכים היו להימצא בכל העולם. ב"מוצא המינים", דארווין קיבל עובדה זו והסביר:

"אם התיאוריה שלי נכונה, זני ביניים רבים מספור, הקושרים את כל המינים מאותה קבוצה יחד בסמיכות הגדולה ביותר, ללא ספק היו צריכים להתקיים...ראיות, אם כן, של צורתם הקודמת היו יכולות להתגלות רק בין שרידי המאובנים."⁵⁰

התקוות של דארווין התנפצו

למרות מאמציהם המפרכים של אבולוציוניסטים למצוא מאובנים מאז אמצע המאה התשע עשרה בכל רחבי העולם, עדיין לא נתגלו שום צורות מעבר. בניגוד לציפיות האבולוציוניסטים, כל המאובנים מוכיחים שהחיים הופיעו על פני האדמה באופן פתאומי ובצורתם

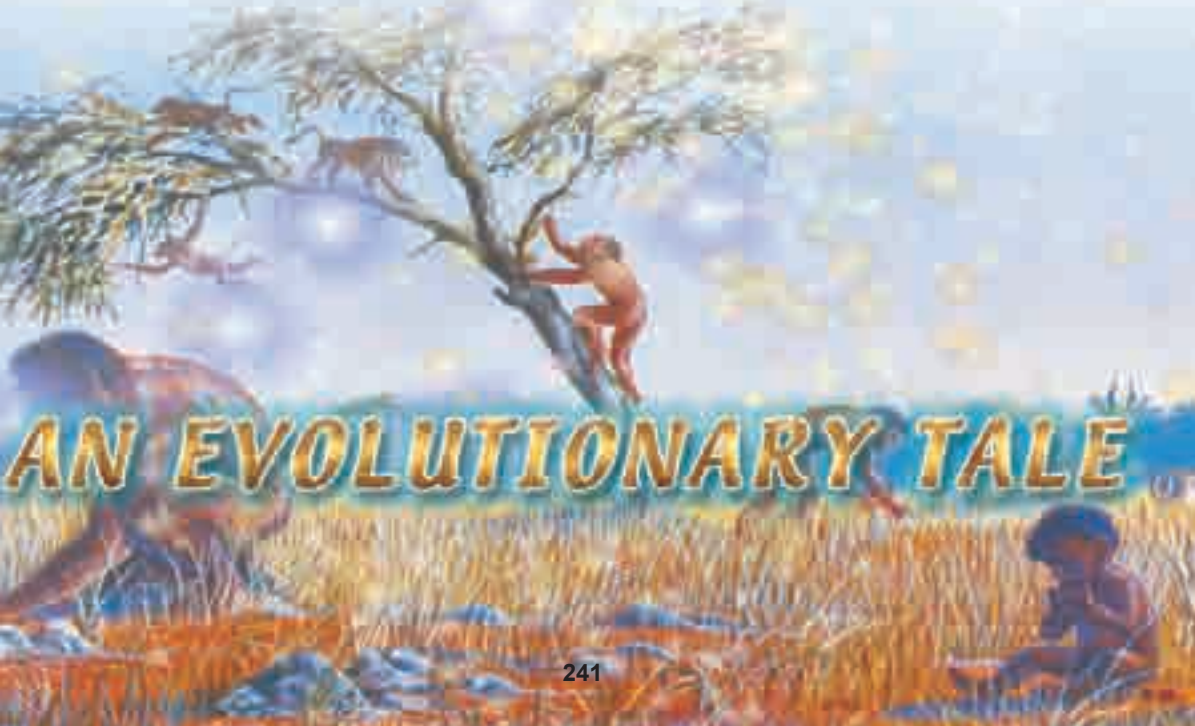
(Myer), אחד האבולוציוניסטים החשובים ביותר במאה העשרים, טען בספרו "טיעון ארוך אחד" ש"חידות] היסטוריות במיוחד, כגון של מוצא החיים או של הומו סאפינס, הן קשות ביותר וייתכן אפילו שיהיו עמידות בפני הסבר סופי ומספק."⁵⁴

בעזרת תרשים של החוליות בשרשרת כ"אוסטרלופיתקוס < הומו הביליס < הומו ארקטוס < הומו סאפינס", מרמזים האבולוציוניסטים שכל אחד מסוגים אלו הוא האב הקדמון של הבא אחריו. מכל מקום, ממצאים פליאונטולוגים עדכניים מוכיחים שארבעת הסוגים חיו באזורים שונים בעולם בעת ובעונה אחת.⁵⁵ יתר על כן, חלק מסוים מבני-אנוש אלו שמשווגים כהומו ארקטוס, חיו עד לא מזמן. האדם הניאנדרתלי הומו ספיאנס, והאדם המודרני הומו ספיאנס ספיאנס, שניהם בבירור התקיימו בו-זמנית באותו אזור.⁵⁶

סיטואציה זו מעידה על חוסר תקפותה של הטענה האומרת שיצורים אלה היו אבות קדמוניים האחד של השני.

סטפן ג'יי גולד הסיביר את המבוי הסתום שהאבולוציה ניצבת מולו, על אף היותו אבולוציוניסט בעצמו:

"מה קורה לסולם שלנו אם שלוש שושלות של הומונידים מתקיימות יחד (א). אפריקנוס, אוסטרלופיתקים חסונים, והומו הביליס), ואף אחת אינה נגזרת בבירור

מסתמכים או על הבריאה או על אבולוציה. יצורים, או שהופיעו על פני האדמה מפותחים באופן מלא או שלא. אם לא הופיעו כך, הרי שהיו חייבים להתפתח ממינים שהתקיימו קודם, באמצעות תהליך של השתנות. אם הופיעו במצב מפותח במלואו, אכן מחויב שהם נוצרו על ידי אינטליגנציה כל יכולה מסוימת.⁵² המאובנים מוכיחים שיצורים חיים הופיעו על פני האדמה בצורתם המפותחת והמושלמת. פירוש הדבר הוא ש"מוצא המינים", בניגוד להנחתו של דארווין, איננו אבולוציה, כי אם בריאה.

המעשייה של האבולוציה האנושית

חסידי תיאורית האבולוציה דנים תדיר בסוגית מוצא האדם וטוענים שהאדם המודרני התפתח מיצורים דמויי-קוף. במשך תהליך האבולוציה האמור, שהתחיל במשוער לפני 4-5 מיליון שנה, התקיימו, לפי הטענה, כמה "צורות מעבר" בין האדם המודרני לבין אבותיו הקדמוניים. בהתאם לתרחיש דמיוני בתכלית זה, נמנות ארבעת ה"קטגוריות" הבסיסיות האלה:

1. אוסטרלופיתקוס (Australopithecus)

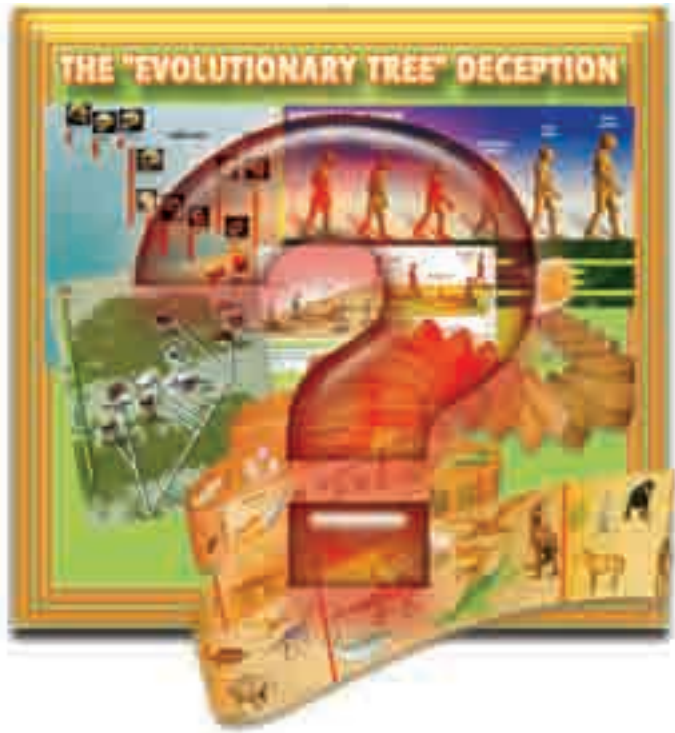
2. הומו הביליס (Homo habilis)

3. הומו ארקטוס (Homo erectus)

4. הומו ספיאנס (Homo sapiens)

אבולוציוניסטים כינו את סוג האבות הקדמוניים דמויי-הקוף שהאדם, כביכול, השתייך אליו כ"אוסטרלופיתקוס", שפירושו "קוף דרומי". יצורים חיים אלה אינם למעשה אלא מין קוף קדום שנכחד. מחקר נרחב שערכו שני חוקרי אנטומיה בעלי שם עולמי מאנגליה ומארה"ב, לורד סולי צוקרמן (Zuckerman) ופרופסור צ'ארלס אוקסנרד (Oxnard), על דוגמאות טיפוסיות שונות של אוסטרלופיתקוס, הראה שיצורים אלו משתייכים למין רגיל של קוף שנכחד ואינם חולקים שום דמיון לבני אדם.⁵³

אבולוציוניסטים מסווגים את השלב הבא באבולוציה האנושית כ"הומו", כלומר, "אדם". בהתאם לטענתם, היצורים החיים בסדרות ההומו מפותחים יותר מהאוסטרלופיתקוס. אבולוציוניסטים המציאו תרשים אבולוציה דמיוני באמצעות עריכת מאובנים שונים של יצורים אלה על פי סדר מסוים. סכמה זו דמיונית משום שמעולם לא הוכח שיש קשר אבולוציוני בין סוגים שונים אלה. ארנסט מאייר

אבולוציוניסטים מנסים לבנות עץ אבולוציה דמיוני בעזרת מינים נכחדים של קופים ושל גזעים אנושיים מסוימים. אף על פי כן, הראיות המדעיות פוסלות את תקפותו של עץ משוער זה.

כשאנו מפגישים את האלמנטים שהם אבני הבניין של החיים, כגון פחמן, זרחן, חנקן ואשלגן, נוצרת רק ערימה. לא משנה איזה פעולות נקוט וכיצד נטפל בה, גיבוב זה של אטומים אינו יכול ליצור אף לא יצור חי יחיד. כעת נתכנן "ניסוי" בנושא זה ונבחן בשם האבולוציוניסטים מה הם באמת טוענים מבלי להכריז על כך, כשהם אומרים "נוסחה דארוויניסטית":

נתיר לאבולוציוניסטים להכניס לחביות גדולות שפע של חומרים הנוכחים בהרכב של יצורים חיים, כגון זרחן, חנקן, פחמן, חמצן, ברזל ומגנזיום. נוסף על כך, נתיר להם להוסיף לחביות אלו כל חומר שנראה להם כנחוץ, גם אם אין הוא קיים בתנאים רגילים. נתיר להם להוסיף לתערובת זו חומצות אמיניות רבות ככל שירצו - שלא קיימת שום אפשרות להיווצרותן תחת תנאים טבעיים - וחלבונים רבים ככל שיחפצו - שההסתברות להיווצרות אחד מהם היא של אחד ל-10 בחזקת 950. נתיר להם לחשוף תערובות אלו לחום וללחות ככל שרק יבקשו. נתיר להם לבחוש אותן בעזרת כל מתקן מפותח מבחינה טכנולוגית שרק יבחרו. נתיר להם להציב את המדענים החשובים ביותר ליד חביות אלו. נתיר למומחים אלו להמתין בזה אחר זה במשך מיליארדי ואפילו טריליוני שנים. נתיר להם ליצור את כל סוגי התנאים הנחוצים לפי אמונתם לצורך היווצרות יצורים חיים. "אבל לא חשוב מה

מהשנייה? יתרה מזאת, אף אחת מן השלוש אינה מציגה כל מגמות אבולוציה במשך תקופת קיומה על פני האדמה.⁵⁷

בקצרה, תרחיש האבולוציה האנושית, ש"נתמך" ברישומים שונים של יצורים "חציים קוף, חציים אדם" שמופיעים בתקשורת ובספרי לימוד, כלומר, באמצעות תעמולה ותו לא, איננו אלא מעשייה חסרת כל בסיס מדעי.

לורד סולי צוקרמן (Zuckerman), אחד מהמדענים המפורסמים והמכובדים בבריטניה הגדולה, שערך מחקר על הנושא וחקר את מאובני האוסטרלופיתקוס במשך 15 שנה, הגיע לבסוף למסקנה, על אף היותו אבולוציוניסט בעצמו, שאין כל אמת באילן היוחסין המסתעף כביכול מיצורים דמויי-קוף עד בני אדם.

צוקרמן אף קידם רעיון מעניין של "טווח המדעים", שנע בין אלו שהוא רואה כמדעיים לבין אלו שהוא מחשיב כלא מדעיים. בהתאם לטווח של צוקרמן, ה"מדעיים" ביותר - דהיינו, שמסתמכים על נתוני שדה מוחשיים, הם כימיה ופיסיקה. אחריהם באים מדעי הביולוגיה ואז מדעי החברה. בקצה המרוחק של הטווח, בחלק שנחשב ל"פחות מדעי" מכולם, נמצאת "תפיסה על-חושית" - רעיונות כגון טלפתיה ו"החוש השישי" - ולבסוף, "אבולוציה אנושית". צוקרמן הסביר את דרך החשיבה שלו באופן הבא:

"אנו עוברים מיד מהאמת האובייקטיבית לאותם תחומים של מדע ביולוגי משוער, כגון תפיסה על-חושית או פירוש היסטורית המאובנים של האדם, שבו, עבור ציבור המאמינים [האבולוציוניסטיים], כל דבר הוא אפשרי - ושבו מסוגל המאמין המושבע [באבולוציה] להאמין לעתים במספר דברים סותרים בו-זמנית."⁵⁸ המעשייה על אודות האבולוציה האנושית מתפוגגת ולא נותרים ממנה אלא פירושים משותפים של כמה מאובנים שנחשפו על ידי אנשים מסוימים, שדבקים בצורה עיוורת בתיאוריה שלהם.

נוסחה דארוויניסטית!

מלבד כל הראיות הטכניות שעסקנו בהן עד כה, הבה נבחן כעת את סוג האמונה הטפלה של אנשי האבולוציה בעזרת דוגמה כה פשוטה, שכל ילד יבין: תיאורית האבולוציה טוענת שחיים נוצרו בדרך של מקרה. בהתאם לטענה זו, אטומים חסרי חיים וחסרי תודעה התחברו כדי ליצור את התא, ואחר-כך הם יצרו איכשהו יצורים חיים אחרים, כולל את בני האדם. כעת ניתן דעתנו על כך.

הדימוי שנוצר בעין הוא כה חד וברור עד שאפילו טכנולוגית המאה ה-20 לא הצליחה להשיגו. לדוגמה, הבט בספר שבו אתה קורא, בידיים שאוחזות בו, ואז הרם את ראשך והבט סביב. האם אי פעם ראית דימוי כה חד וברור במקום אחר כלשהו? אפילו מסך הטלוויזיה המשוכלל ביותר, שמיוצר על ידי יצרן הטלוויזיות הטוב בעולם, אינו יכול לספק לך דימוי חד שכזה. זהו דימוי תלת-ממדי, צבעוני וחד ביותר. במשך למעלה מ-100 שנה ניסו אלפי מהנדסים להשיג חדות זו. הוקמו מפעלים ואתרים ענקיים, נערכו מחקרים רבים, נעשו תכניות ותרשימים למטרה זו. שוב, הבט במסך הטלוויזיה ובספר שאתה אוחז בידך. תוכל לראות שיש הבדל גדול בחדות ובהבחנה. יתרה מזאת, מסך הטלוויזיה מקריין דימוי דו-ממדי, בעוד שבעזרת עיניך אתה צופה בנקודת מבט תלת-ממדית, בעלת עומק.

במשך שנים רבות ניסו עשרות אלפי מהנדסים ליצור טלוויזיה תלת-ממדית, ולהשיג את איכות הראייה של העין. אף שהצליחו ליצור טלוויזיה המציגה בתלת מימד, לא ניתן לצפות בה ללא הרכבת משקפים מיוחדים; יתר על כן, זהו רק תלת-ממד מלאכותי. הרקע מטושטש יותר, והרקע הקדמי נראה כמו תבליט. מעולם לא נוצרה תמונה חדה וברורה כמו זו שרואים בעין. הן במצלמה והן בטלוויזיה אובד חלק מאיכות התמונה.

אבולוציוניסטים טוענים שהמנגנון היוצר תמונה חדה וברורה זו נוצר באופן מקרי. כעת, אם מישו היה אומר לך שהטלוויזיה שבחדרך נוצרה באופן מקרי, שלכל האטומים שלה הזדמן להתחבר וליצור מכשיר זה שמייצר תמונה, מה היית חושב? כיצד אטומים יכולים לעשות את מה שאלפי אנשים אינם יכולים? אם מכשיר המייצר תמונה פרימיטיבית יותר מאשר העין לא יכול היה להיווצר באופן מקרי, אזי ברור מאוד שהעין, והמראה שנצפה בעזרתה, לא יכולים היו להיווצר בדרך מקרה.

אותה סיטואציה חלה גם על האוזן. האוזן החיצונית קולטת את הצלילים הזמינים באפרכסת ומכוונת אותם לאוזן התיכונה; האוזן התיכונה מעבירה את תנודות הצליל על ידי העצמתן; האוזן הפנימית שולחת תנודות אלו למוח על ידי תרגומן לאותות חשמליים. בדיוק כמו העין, פעולת השמיעה נשלמת במרכז השמיעה אשר במוח.

הסיטואציה בעין תקפה גם לגבי האוזן. משמע, המוח מבודד מצליל בדיוק כפי שהוא מבודד מאור: אין הוא מאפשר לשום צליל לחדור פנימה. לפיכך, אין

יעשו, הם אינם מסוגלים ליצור דבר חי מתוך חביות אלו", אומר הפרופסור כשהוא בוחן את מבנה התא במיקרוסקופ אלקטרוני. הם אינם יכולים לייצר ג'ירפות, אריות, דבורים, ציפורי שיר, סוסים, דולפינים, שושנים, סחלבים, חבצלות, ציפורנים, בנות, תפוזים, תפוחים, תמרים, עגבניות, אבטיחים, תאנים, זיתים, ענבים, אפרסקים, טווסים, פסיונים, פרפרים צבעוניים, או מיליוני צמחים או יצורים חיים אחרים. לאמתו של דבר, הם לא יוכלו להגיע אפילו להשגת תא חי בודד של אחד מהם.

בקצרה, אטומים חסרי תודעה אינם יכולים ליצור תא חי רק באמצעות התכנסותם יחד. הם אינם יכולים לקבל החלטה לחצות את התא לשניים, ואז להחליט החלטות אחרות וליצור את הפרופסורים שהמציאו לראשונה את המיקרוסקופ האלקטרוני ולאחר מכן לבחון את מבנה התא תחת אותו מיקרוסקופ. חומר הוא ערימה חסרת תודעה וחסרת חיים, והוא מתחיל את חייו רק עם בריאתו הנעלה בידי אלוהים.

תיאורית האבולוציה, שטוענת את ההפך, היא רעיון מופרך מיסודו ומנוגד לכל היגיון. די בקורטוב של מחשבה על טיעוני האבולוציוניסטים כדי לחשוף מציאות זו, בדיוק כמו בדוגמה לעיל.

הטכנולוגיה בעין ובאוזן

נושא אחר שעליו אין לאבולוציה מענה הוא האיכות המצוינת של התפיסה על ידי העין והאוזן.

לפני שנעבור לנושא העין, ננסה לענות בקצרה על השאלה "כיצד אנו רואים". קרני אור המגיעות מעצמים נופלות בצורה הפוכה על רשתית העין. קרני אור אלו מועברות באמצעות תאים ומשודרות דרך סיגנלים חשמליים המגיעים לנקודה זעירה באחורי המוח, המכונה מרכז הראייה. סדרות של תהליכים מובילות לכך שאותם סיגנלים חשמליים נתפסים באזור זה במוח כדימוי. בעזרת רקע טכני זה, נוכל להתקדם הלאה.

המוח מבודד מאור. פירוש הדבר שבתוך המוח שורר חושך גמור, ושום אור אינו מגיע לעולם לאזור המכונה "מרכז הראייה". אזור זה עשוי להיות אפילו המקום החשוך ביותר שהכרת אי פעם. אף על פי כן, מתוך עלטה זו אתה מתבונן בעולם מואר ובהיר.

בהשוואה בין העין והאוזן לבין מצלמה ורשמקול, אנו יכולים להיווכח שהעין והאוזן הן הרבה יותר מורכבות, מוצלחות ומושלמות בהשוואה לכל המוצרים הטכנולוגיים המתקדמים הקיימים.

בעובדה החשובה ביותר: מי תופס את האותות העצביים האלקטרו-כימיים האלה כדימויים, כצלילים, כריחות וכאירועים חושיים במוח? התודעה, הקיימת במוח, היא שתופסת כל זאת מבלי לחוש כל צורך בעין, באוזן ובאף.

למי שייכת תודעה זו? היא איננה שייכת, כמובן, לעצבים, לשכבת השומן ולתאי העצב המרכיבים את המוח. זו הסיבה לכך שהדארוויניסט-מטריאליסט, המאמין שכל דבר מורכב מחומר, אינו יכול לענות על שאלות אלה.

תודעה זו היא הנשמה שנבראה בידי האל. היא אינה זקוקה לעין כדי לצפות במראות ולא לאוזן כדי להאזין לצלילים. יתרה מזאת, היא איננה זקוקה למוח כדי לחשוב.

כל אחד שקורא עובדה מדעית ומפורשת זו צריך להרהר על אלוהים הכל-יכול, להתיירא מפניו ולבקש לחסות בצל כנפיו, שכן האל דחס את היקום כולו לתוך מקום שגודלו כמה סנטימטרים מעוקבים בלבד, ששוררת בו אפלה גמורה ושהוא תלת-ממדי, צבעוני, מואר ובוהק.

אמונה מטריאליסטית

האינפורמציה שהצגנו עד כה מעידה על כך שתיאורית האבולוציה אינה עולה בקנה אחד עם ממצאים מדעיים. טענת התיאוריה בנוגע למוצא החיים איננה מתיישבת עם המדע, מנגנוני האבולוציה שהיא מציעה הם חסרי כוח התפתחותי, והמאובנים ממחישים שצורות המעבר הנחוצות להוכחת התיאוריה מעולם לא התקיימו. אם כך, המסקנה המתחייבת בבירור היא שתיאורית האבולוציה צריכה להידחק הצידה כרעיון בלתי מדעי. זהו האופן שבו רעיונות רבים, כגון מודל

זה משנה עד כמה רועש בחוץ, בתוך המוח שוררת דממה גמורה. אף על פי כן, הצלילים החדים ביותר נתפסים במוח. בתוך מוחך, המבודד מצלילים, אתה מאזין לסימפוניות ושומע את כל הרעשים המצויים במקום צפוף וסואן. ברם, אם רמת הצליל במוחך הייתה נמדדת על ידי מכשיר מדויק באותו רגע, ניתן היה להיווכח ששוררת שם דממה מוחלטת.

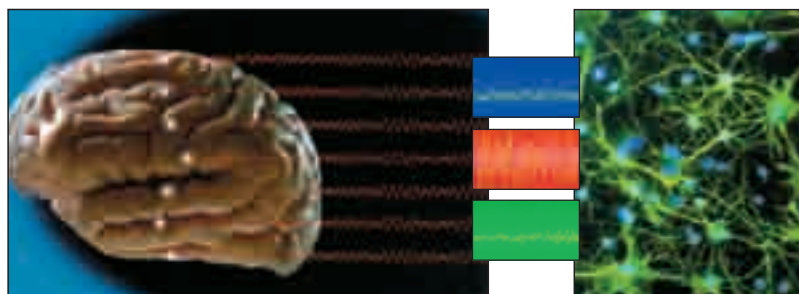
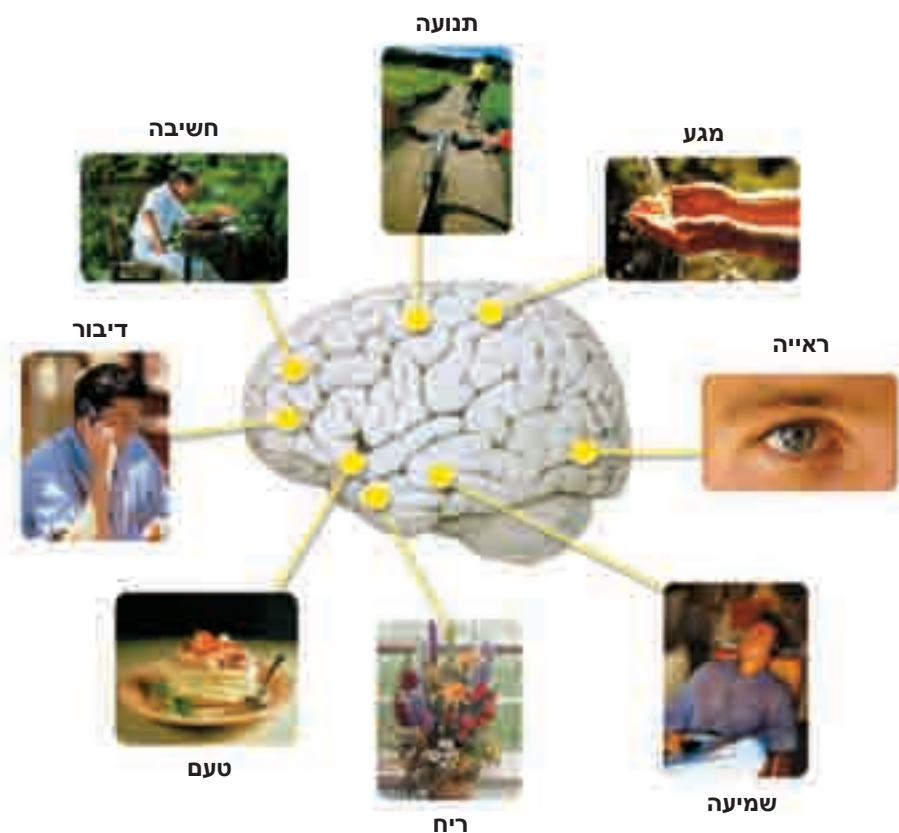
בדומה למצב של יצירת הדימויים, גם כאן הוקדשו עשרות שנות מאמץ לניסיון ליצור צליל נאמן למקור ולשחזר אותו. תוצאות מאמצים אלו הם רשמקולים, מערכות הקלטה מדויקות ומערכות לקליטת צלילים. למרות כל הטכנולוגיה הזו ואלפי המהנדסים והמומחים שמקדישים את עצמם למאמץ זה, לא הושג עדיין שום צליל בעל אותה חדות ואותה בהירות כמו הצליל הנקלט ונשמע על ידי האוזן. חשוב על מערכות ה"הי-פי" בעלות האיכות הגבוהה ביותר שמיוצרות על ידי החברה הגדולה ביותר בתעשיית המוסיקה. אפילו במכשירים אלו, כאשר מוקלטים צלילים, חלקם הולך לאיבוד; או שלהדלקת המכשיר מתלווה צליל שרקני לפני שהמוסיקה מתחילה. לעומת זאת, הצלילים שהם תוצרים של טכנולוגית גוף האדם הם חדים וברורים ביותר. אוזן האדם לעולם אינה קולטת צליל המלווה באוושת שריקה או עם הפרעות אטמוספיריות המשבשות קליטה כפי שקורה במערכת ה"הי-פי"; האוזן קולטת את הצליל בדיוק כפי שהוא, חד וברור. כך היה תמיד מאז בריאת האדם.

עד כה לא קיימות שום מערכות מעשה ידי אדם שקשורות לראייה או לשמיעה, שהן בעלות רגישות ויכולת תפיסת נתונים חושיים בדרגה הדומה לעין ולאוזן. מעבר לעובדות אלה קיימת אמת בעלת חשיבות הרבה יותר גדולה באשר לראייה, לשמיעה וליתר החושים.

למי שייכת התודעה שרואה ושומעת בתוך המוח?

מי צופה בעולם הקסום בתוך המוח, מאזין לסימפוניות ולציוץ הציפורים ומריח את הוורדים?

הגירויים שמגיעים מעיניו, מאוזניו ומאפו של אדם מועברים למוח כאותות עצביים אלקטרו-כימיים. בספרי הביולוגיה, הפיזיולוגיה והביוכימיה תוכל למצוא פרטים רבים על הדרך שבה הדימוי נוצר במוח. בכל אופן, לעולם לא תיתקל

אנו חיים את כל חיינו בתוך מוחנו. אנשים שאנו רואים, פרחים שאנו מריחים, מוזיקה שאנו שומעים, פירות שאנו טועמים, לחלוחיות שאנו חשים בכפות ידינו - כל אלה הם התרשמויות שהופכות במוח ל"מציאות". בפועל, לא קיימים שום צבעים, קולות או תמונות. אנו חיים בסביבה של פולסים חשמליים. זו איננה תיאוריה כי אם ההסבר המדעי לאופן שבו אנו תופסים את העולם החיצוני.

היקום הממורכז סביב כדור הארץ, הוסרו במהלך ההיסטוריה מעל סדר היום של המדע.

אולם תיאורית האבולוציה עדיין מופיעה על סדר היום של המדע. יש אנשים שמנסים אפילו להציג את הביקורת עליה כ"התקפה על המדע". מדוע? הסיבה לכך היא שבחוגים מסוימים, תיאוריה זו היא אמונה דוגמאטית חיונית. חוגים אלה נאמנים בצורה עיוורת לפילוסופיה המטריאליסטית ומאמצים את הדארוויניזם בשל היותו ההסבר המטריאליסטי היחיד אותו ניתן להציג כדי להסביר את דרך הפעולה של הטבע.

נקודה מעניינת במיוחד היא שמפעם לפעם, האבולוציוניסטים עצמם מודים בעובדה זו. חוקר הגנטיקה המפורסם ואבולוציוניסט גלוי לב, ריצ'רד ק. לבונטין (Lewontin) מאוניברסיטת הארוורד, הודה שהוא "קודם-כל מטריאליסט ורק אחר-כך מדען" במילותיו:

"אין זה שבאופן כלשהו השיטות ומוסדות המדע מאלצים אותנו לקבל את ההסבר המטריאליסטי של העולם הפנומנאלי, אלא להיפך. אנו כפויים על ידי נאמנות אפריורית לעקרונות מטריאליסטים ליצור מערכת של חקירה ושל מושגים שמייצרת הסברים מטריאליסטים, לא חשוב עד כמה הם מנוגדים לאינטואיציה ולא חשוב עד כמה הם תמוהים לחסרי הניסיון. יתר על כן, המטריאליזם הוא מוחלט, כך שאיננו יכולים להתיר כל דריסת רגל אלוהית בפתח."⁵⁹

הודאה זו ואחרות הן הצהרות מפורשות שהדארוויניזם אינו אלא דוֹגְמָה, שממשיכה להתקיים רק לשם הדבקות במטריאליזם. דוגמה זו טוענת שחומר חסר חיים וחסר תודעה יצר חיים. היא מתעקשת שמיליוני מינים חיים שונים (למשל, ציפורים, דגים, ג'יראפות, נמרים, חרקים, עצים, פרחים, לוויתנים ובני אדם) נוצרו הודות לפעולות גומלין בין כוחות טבע כגון גשם זלעפות, מכות ברק וכן הלאה, ובין חומר חסר חיים. תפיסה זו מנוגדת להיגיון ולמדע כאחד. עם זאת, דארוויניסטים ממשיכים להגן עליה רק כדי, כאמור, "שלא להתיר כל דריסת רגל אלוהית בפתח".

כל מי שמסתכל על מוצא החיים כשהוא חופשי מדעה קדומה מטריאליסטית, ייווכח בנקל באמת ברורה זו: כל היצורים החיים הם מעשה של בורא, שהוא רב עוצמה, רב חוכמה ויודע כל. בורא זה הוא האל, שברא את היקום כולו יש מאין

עינינו מראות, וגם כישוף הוטל עלינו. (קוראן 15:14-15)

מילים אינן יכולות לבטא עד כמה מדהים הדבר שמקסם שווא זה מצליח לשעבד קהילה כה גדולה, להרחיק אנשים מהאמת ולהמשיך להתקיים כבר 150 שנה. ניתן להבין שאדם או אנשים ספורים עשויים להאמין בתרחישים בלתי אפשריים ובטיעונים חדורי סכלות וחוסר היגיון. למרות זאת, "כישוף" הוא ההסבר האפשרי היחיד לכך שאנשים מכל רחבי העולם מאמינים שאטומים חסרי חיים וחסרי מודעות מחליטים לפתע להתחבר וליצור יקום שמתפקד בעזרת מערכת מושלמת של ארגון, משמעת, תבונה ותודעה, לברוא את פלנטת כדור הארץ על כל מאפייניה, המתאימים באופן כה מושלם לחיים, וכן ליצור יצורים חיים המכילים מערכות מורכבות לאין ספור.

לאמתו של דבר, הראה האל בקוראן, בפרשת משה רבנו ופרעה, שחלק מהאנשים התומכים בפילוסופיות אתיאסטיות משפיעים על אנשים אחרים בעזרת כישוף. כשסופר לפרעה על הדת האמיתית, הוא הורה למשה הנביא להיפגש עם המכשפים שלו. כשמשה הנביא עשה זאת, הוא דרש מהם להוכיח תחילה את יכולותיהם. הפסוקים ממשיכים:

"אמר, השליכו! כאשר השליכו, אחזו את עיני האנשים והפחידום וחוללו

כישוף כביר." (קוראן 7:116)

אנו רואים שלמכשפים של פרעה הייתה יכולת להונות כל אחד, פרט לנביא משה ולמאמיניו. בכל אופן, ההוכחה שהעלה הנביא משה ביטלה כישוף זה, או "בלעה את מה שהם בדו", כפי שהפסוקים ניסחו זאת:

"הורינו למשה לאמור, השלך את מטך ויבלע את להטיהם הכוזבים. אז

נגלתה האמת והופר אשר עשו" (קוראן 7:117-118)

כפי שניתן לראות, כאשר הבינו אנשים שהוטל עליהם כישוף ושהדבר שהם ראו היה רק אשליה, איבדו מכשפיו של פרעה כל אמינות. אלו שמצויים תחת ההשפעה של כישוף דומה, גם בימינו, וימשיכו להאמין בטיעונים מגוחכים אלו במסווה המדעי ולבזבז את חייהם בהגנה עליהם, ייאלצו לחוות השפלה כשהאמת תתגלה במלואה והכישוף יופר. למעשה, מלקולם מגרידג' (Muggeridge), שהיה פילוסוף אתיאסט ותומך באבולוציה במשך כ-60 שנה, אולם התפכח והבין את האמת, ניבא את המצב שבו תיאורית האבולוציה תמצא את עצמה בעתיד

ותכנן אותו בצורה מושלמת, על כל היצורים החיים שבתוכו.

תיאורית האבולוציה: מקסם השווא החזק ביותר בעולם

כל אדם שהוא חופשי מדעות קדומות, שאינו מושפע מאידיאולוגיה כלשהי ושמשתמש רק בכלים של שכל והיגיון, יבין ללא ספק שלא ניתן להאמין בתיאורית האבולוציה, שמזכירה אמונות טפלות של חברות נטולות ידע מדעי או ציביליזציה.

כפי שהוסבר קודם, אלו המאמינים בתיאורית האבולוציה סבורים שכמה אטומים ומולקולות המוטלים לתוך מכל ענק מסוגלים לייצר פרופסורים, סטודנטים, מדענים כמו אינשטיין וגלילאו; אומנים כמו המפרי בוגרט, פרנק סינאטרה ופוורוטי; כמו גם אנטילופות, עצי לימון ופרחי ציפורן. יתר על כן, מאחר שהמדענים והפרופסורים המאמינים בהבלים אלו הם אנשים משכילים, יש הצדקה לדבר על תיאורית האבולוציה כעל "מקסם-השווא בעל ההשפעה הגדולה ביותר בהיסטוריה". שום אמונה או רעיון אחר מעולם לא הצליחו לערער במידה כזו את כוח המחשבה של אנשים, גרמו להם לא לחשוב בתבונה ובהיגיון והסתירו מהם את האמת כאילו הם מכוסים עיניים. זהו עיוורון גרוע ולא ייאמן אף יותר מאשר סגידת המצרים לאל השמש, מפולחן הטוטם באזורים מסוימים באפריקה, מסגידת אנשי סבה לשמש, מעבודת האלילים של אנשי שבט אברהם הנביא לאלילים אותם יצרו במו ידיהם או מסגידת אנשיו של משה לעגל הזהב.

למעשה, הצביע האל בכתבי הקוראן על סיטואציה מחוסרת היגיון זו. הוא הראה, בפסוקים רבים, שקיימים אנשים אשר תודעתם תיאטם ותינטל יכולתם לראות את האמת. חלק מפסוקים אלו מובאים להלן:

"הכופרים, אחת היא להם אם תזהירם ואם לאו; לא יאמינו. אלוהים אטם את לבם ואת אוזניהם, וכסות עוטפת את עיניהם. צפוי להם עונש כבד."
(קוראן 2:6-7)

"לב להם ולא יבינו, עיניים להם ולא יראו, אוזניים להם ולא ישמעו. לבהמות נדמו, והם תועים אף יותר. הללו לא יעלו דבר בדעתם" (קוראן 7:179)

"אפילו נפתח להם שער ברקיע ויעלו בו מעלה מעלה, גם אז יגידו, טחו

**"ישתבח שמך!
לא נדע דבר מלבד כל
אשר לימדתנו.
אתה היודע והחכם."**

(קוראן 2:32)

הנראה לעין במונחים הבאים:

”אני עצמי משוכנע שתיאורית האבולוציה, ובמיוחד היקף החלטה, תתברר כאחת הבדיחות הגדולות בספרי ההיסטוריה בעתיד. הדורות הבאים ישתוממו שהשערה כל כך קלושה ומפוקפקת יכולה הייתה, בתמימות מזהרת שכזו, להיות כה מקובלת כפי שהייתה עד כה.”⁶⁰

עתיד זה אינו רחוק: ההיפך הוא הנכון. לא ירחק היום שבו ייווכחו בני האדם ש”מקורות” איננה אלוהים, ותיאורית האבולוציה תיחקק בזיכרון כתרמית החמורה ביותר וככישוף הנורא ביותר בעולם. כבר עכשיו הכישוף מתחיל לאבד מהשפעתו על אנשים בכל רחבי העולם. אנשים רבים הרואים את טבעה האמיתי של תיאורית האבולוציה תוהים בהשתאות כיצד קרה שאי פעם נלכדו ברשתה.

26. Boyce Rensberger, *Houston Chronicle*, 5 October 1980, Section 4, p. 15
27. Niles Eldredge, quoted in *Darwin's Enigma* by Luther D. Sunderland, Santee, CA, Master Books, 1988, p. 78.
28. "Living Fossils", *Discovery Education*, <http://school.discovery.com/lessonplans/programs/livingfossils/>
29. David Catchpoole, "'Living Fossils' Enigma," http://www.answersingenesis.org/creation/v22/i2/living_fossil.asp
30. Lynn Dicks, "The Creatures Time Forgot," *New Scientist*, 23 October 1999
31. Charles Darwin, *The Origin of Species*, Penguin Books, England, 1985, p. 151
32. "Evolution: Living Fossils," <http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm>
33. "Living Fossils," <http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html>
34. "Spider 'is 20 million years old'", *BBC News*, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/england/manchester/4296398.stm>
35. "A Silurian Sea Spider," *Nature* 431, 978-980, 21 October 2004
36. Dicks, "The Creatures Time Forgot," *New Scientist*, 23 October 1999
37. Niles Eldredge, *Fossils: The Evolution and Extinction of Species*, Princeton University Press, New Jersey, 1991, pp. 100, 108
38. Phillip E. Johnson, *Darwin On Trial*, Intervarsity Press, Illinois, 1993, p. 27
39. Darwin, *The Origin of Species*, p. 66
40. Gerald Schroeder, "Evolution: Rationality vs. Randomness", <http://www.geralschroeder.com/evolution.html>
41. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
42. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
43. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, Vol. 63, November 1982, 1328-1330.
44. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
45. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40.
46. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Vol. 271, October 1994, p. 78.
47. Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, p. 127.
48. Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
49. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
50. Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, p. 179.
51. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," *Proceedings of the British Geological Association*, Vol. 87, 1976, p. 133.
52. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, p. 197.

ביבליוגרפיה

הקוראן (2005) (תרגום מערבית: א' רובין). תל-אביב:

הוצאת אוניברסיטת תל-אביב והוצאת מפה

1. Robert L. Carroll, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1997, p. 9
2. Pierre Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York, Academic Press, 1977, p. 82
3. Charles Darwin, *The Origin of Species*, p. 179
4. *Ibid.*, p. 172
5. Duane T. Gish, *Evolution: Fossils Still Say No*, CA, 1995, p. 41
6. David Day, *Vanished Species*, Gallery Books, New York, 1989
7. T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective," *Science Progress*, Vol. 48, January 1960, p. 1
8. N. Eldredge and I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, p. 59
9. Robert G. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, p. 45
10. *Science*, July 17, 1981, p. 289
11. Eldredge and Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, pp. 45-46
12. S. M. Stanley, *The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species*, Basic Books Inc. Publishers, N.Y., 1981, p. 71
13. Stephen J. Gould, "Evolution's Erratic Pace," *Natural History*, Vol. 86, No. 5, May 1977, p. 14
14. Niles Eldredge, *Reinventing Darwin: The Great Evolutionary Debate*, [1995], phoenix: London, 1996, p. 95
15. Niles Eldredge, *Time Frames: The Rethinking of Darwinian Evolution and the Theory of Punctuated Equilibria*, Simon & Schuster: New York, 1985, pp. 188-189
16. Stephen Jay Gould, Lecture at Hobart & William Smith College, 14/2/1980
17. "Evrimin Cikmaz Sokaklari: Yasayan Fosiller" (Cul de sac of evolution: Living Fossils), *Focus*, April 2003
18. Keith S. Thomson, *Living Fossil: The Story of the Coelacanth*, 1991, book cover
19. "Evolution: Living Fossils," <http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm>
20. Jean-Jacques Hublin, *The Hamlyn Encyclopaedia of Prehistoric Animals*, New York: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1984, p. 120
21. Don Knapp, "New sighting of 'living fossil' intrigues scientists," CNN.com, 23 September 1998, <http://edition.cnn.com/TECH/science/9809/23/living.fossil/index.html>
22. "Evolution: Living Fossils," <http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm>
23. Wesson, *Beyond Natural Selection*, 1991, MIT Press: Cambridge MA, 1994, reprint, pp. 207-208
24. "Living Fossils", *Discovery Education*, <http://school.discovery.com/lessonplans/programs/livingfossils/>
25. "American cockroach," http://www.insectia.com/beta/e/iv_c202015.html

53. Solly Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, pp. 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt," *Nature*, Vol. 258, p. 389.
54. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20.
55. Alan Walker, *Science*, Vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
56. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996.
57. S. J. Gould, *Natural History*, Vol. 85, 1976, p. 30.
58. Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, p. 19.
59. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28.
60. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.